

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl senátem ve složení z předsedy senátu JUDr. Petra Blažka a přísedících JUDr. Zory Hedbábné a Mgr. Ilony Uhrové Morvaiové v hlavním líčení konaném dne 02. září 2020 v Praze

takto:

I.

Obžalování

1. **R. S., nar. xxx, xxx** bytem xxx;
2. **Ing. A. H., nar. xxx, xxx**, bytem xxx;
3. **RADEKOV spol. s r.o., IČ: 410 35 933**, se sídlem Hasičská 2698, Rožnov pod Radhoštěm

jsou vinni, že

R. S. jako zástupce generálního ředitele a vrchní ředitel divize poštovní provoz a logistika České pošty, s.p., jeho podřízený Mgr. J. B., jehož trestní stíhání bylo v samostatném trestním řízení vedeném před zdejším soudem pod sp. zn. 10 T 4/2018 na základě narovnání pravomocně zastaveno, jako ředitel odboru investic České pošty, s.p., a Ing. J. K., Ph.D., jehož trestní stíhání skončilo v samostatném trestním řízení vedeném před zdejším soudem pod sp. zn. 10 T 17/2017

pravomocným rozsudkem, jako ředitel úseku nákupu a zásobování České pošty s.p., nejméně od září roku 2013 v úmyslu obohatit se, resp. opatřit prospěch vybraným dodavatelům na úkor jiných dodavatelů buď přímo, nebo prostřednictvím dalších osob konspira-tivním způsobem předávali zástupcům preferovaných dodavatelů interní neveřejné informace o chystaných veřejných zakázkách na stavební práce malého rozsahu podle § 12 odst. 3 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen ZVZ), zadavatele Česká pošta, s.p. a o průběhu zadávacích řízení, a v rozporu s povinnostmi stanovenými jim v ust. § 301 písm. c), d) zák. č. 262/2006 Sb., zákoník práce, a stanoveným jim v § 302 písm. f), g) citovaného zákona, jakož i povinností dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace stanovenou v § 18 odst. 5 ZVZ a též ve Směrnici č. SM-3/2011, Zadávání veřejných zakázek I., pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu, činili i jiné kroky k tomu, aby došlo k zadání zakázky vždy jimi preferovanému dodavateli, konkrétně pak:

1) obžalování R. S., Ing.A. H., Radekov spol. s r.o. společně s Mgr. J. B., jehož trestní stíhání bylo pravomocně zastaveno (bod I/3 obžaloby)

poté, co se nejpozději dne 13.9.2013 Ing. A. H., xxx, rozhodl, že pro společnost RADEKOV spol. s r.o. získá připravovanou veřejnou zakázku na stavební práce malého rozsahu „Pošta Znojmo 2 - výměna oken“ zadavatele Česká pošta, s.p.,

zaslal dne 13.9.2013 ve 14.04 hod. Mgr. J. u B., řediteli odboru investic České pošty, s.p., na jeho soukromý e-mail seznam společností, které chtěl, aby byly obeslány k podání nabídky, aby mohla být zakázka hladce zadána spol. RADEKOV spol. s r.o., neboť věděl, že Česká pošta s.p. vždy u podobných zakázek obesílá několik potenciálních dodavatelů,

následně dne 5.11.2013 R. S. jako zástupce generálního ředitele a vrchní ředitel divize poštovní provoz a logistika České pošty, s. p. požádal Ing. A.a H. z titulu své funkce spojené s vlivem na zadávání veřejných zakázek o úplatek v podobě nového notebooku, jehož konkrétní specifikaci zaslal Ing. A.u H. ze svého soukromého e-mailu dne 5.11.2013 v 11:56 hod. s tím, že jej žádal dodat v týdnu od 11.11.2013, neboť jej chtěl dát dne 14.11.2013 své dceři k narozeninám, s čímž Ing. A. H. ve snaze zajistit si pomoc R.a S. při zadávání veřejných zakázek České pošty, s.p. souhlasil,

a poté, co Ing. A. H. dne 5.11.2013 požadovaný notebook zn. HP Pro Book 450 i7-36 32QM pro R.a S. objednal u svého známého J. K. ze spol. MIČKAL, s.r.o., který jej dne 7.11.2013 zakoupil od spol. HP TRONIC Zlín, spol. s r.o. za částku 20 841,26 Kč, spol. RADEKOV, s.r.o. jej dne 12.11.2013 prodal za částku 22 990 Kč, a na přání Ing. A.a H. jej fiktivně vyfakturoval jako 178 ks drobného elektroinstalačního materiálu,

předal jej Ing. A. H. R.u S. dne 14.11.2013 dopoledne v Choceradech na parkovišti u motorestu Naháč,

a poté, co dne 18.11.2013 Mgr. J. B., přímý podřízený R.a S., schválil investiční záměr veřejné zakázky na stavební práce malého rozsahu označené jako „Pošta Znojmo 2 - výměna oken“ a uložil, aby byly poptány společnosti ze seznamu předloženého mu Ing. Anto-nínem H.,

a poté, co byl v rámci interních postupů České pošty, s.p. dne 21.11.2013 schválen záměr veřejné zakázky „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“, kterou Česká pošta, s.p. hodlala zadat postupem platným pro sektorové zadavatele s odkazem na § 2 odst. 7 ZVZ a § 19 odst. 1 ZVZ podle Směrnice č. SM-3/2011, Zadávání veřejných zakázek I., s předpokládanou hodnotou 860 000 Kč bez DPH, co byla ustanovena hodnotící komise ve složení Mgr. Tomáš N., Ing. J. K. a Bc. Gabriela B. a co byl schválen seznam dodavatelů, kteří budou obesláni k podání nabídky, přesně korespondující se seznamem dodaným Ing. A.em H.,

urgoval dne 26.11.2013 v 8:27 hodin Ing. A. H. e-mailem R.a S. o zahájení zadávacího řízení na předmětnou zakázku s odkazem na darovaný notebook, na což jej R. S. vyzval ke strpění s tím, že výzva k podání nabídek je před odesláním,

a poté, co dne 28.11.2013 v 10:19 hod. Bc. Gabriela B. zahájila zadávací řízení odesláním výzvy k podání nabídky vybraným dodavatelům dle seznamu Ing. A.a H. a společ-nostem STAVBY VANTO, s.r.o. a KROMPL s.r.o., a to bez uvedení předpokládané hodnoty zakázky,

kdy přijetí výzvy Ing. A. H. téhož dne v 15:13 hod. potvrdil R.u S., ač tento nebyl administrátorem uvedeného zadávacího řízení, a dotazoval se jej, zda zadávací řízení proběhne dvoukolově a zda na něj bude mít dne 4.12.2013 čas, což mu R. S. potvrdil,

a poté, co byla dne 11.12.2013 hodnotící komisí vyřazena nabídka společnosti KROMPL s.r.o. s odůvodněním, že byla podána po lhůtě, tudíž že k ní nebude přihlíženo z důvodu dodržení principů transparentnosti a rovného zacházení s uchazeči, a poté, co dne 19.12.2013 Bc. Gabriela B. zaslala uchazečům, tedy společnostem HRUŠECKÁ STAVEBNÍ spol. s r.o., Cobbler s.r.o., STAVBY VANTO, s.r.o., RADEKOV spol. s r.o., INTEX, spol. s r.o., L.E.V. spol. s r.o. a ENERGOKOMPLEX, spol. s r.o., výzvu ke snížení nabídkové ceny,

jedinou společností, která na tuto výzvu v rámci 2. kola reagovala, byla spol. RADEKOV spol. s r.o., která nabídla sníženou nabídkovou cenu 899 813 Kč bez DPH,

a přestože předpokládaná hodnota zakázky byla stanovena na částku 860 000 Kč a Bc. Gabriela B. sdělila dne 6.1.2014 Mgr. J.u B., že hodnotící komise podle čl. 3.3.4.4. odst. 1 Směrnice č. SM-3/2011, Zadávání veřejných zakázek I., navrhuje uskutečnit další kolo jednání,

Mgr. J. B. po zjištění, že nejnižší cenu nabídla spol. RADEKOV spol. s r.o., uložil dne 6.1. 2014 zadávací řízení ukončit, o čemž dne 7.1.2014 e-mailem vyrozuměl přímo Ing. A.a H., neboť tento se jej předtím téhož dne dotazoval, jak zadávací řízení pokračuje, a žádal o setkání,

následně dne 16.1.2014 hodnotící komise doporučila zadavateli zadat předmětnou zakázku spol. RADEKOV spol. s r.o. a dne 29.1.2014 odeslala Bc. Gabriela B. spol. RADEKOV spol. s r.o. výzvu k podpisu smlouvy,

avšak k podpisu smlouvy již nedošlo, neboť dne 22.1.2014 došlo k zahájení trestního stíhání Ing. A.a H. a dalších obviněných a spol. RADEKOV spol. s r.o. přestala mít o předmětnou zakázku zájem;

2) obžalovaný R. S. společně s již pravomocně odsouzeným Ing. J. K., Ph.D. (bod I/5 obžaloby)

poté, co byl v rámci interních postupů České pošty, s. p. dne 10.4.2013 schválen záměr veřejné zakázky „Pošta Frýdek-Místek 1 – obnova přepážkové části“, kterou Česká pošta, s. p. hodlala zadat postupem platným pro sektorové zadavatele s odkazem na § 2 odst. 7 ZVZ a § 19 odst. 1 ZVZ podle Směrnice č. SM-3/2011, Zadávání veřejných zakázek I., s předpokládanou hodnotou 3 425 000 Kč bez DPH, co byla ustanovena hodnotící komise ve složení Ing. Vojtěch H., Bc. V. H., Renata J. a Ing. J. K. a co byl schválen seznam dodavatelů, kteří budou obesláni k podání nabídky,

příčemž tento záměr, složení hodnotící komise a seznam poptávaných dodavatelů schválil mj. odsouzený Ing. J. K., Ph.D., přičemž s obž. R. em S. měli oba osobní zájem na tom, aby byla tato zakázka zadána spol. RADEKOV spol. s.r.o.,

a poté, co dne 15.4.2013 Ing. J. K. zahájil zadávací řízení rozesláním výzvy k podání nabídky vybraným dodavatelům, konkrétně společností RADEKOV spol. s r.o., Synett s.r.o., Hrušecká stavební spol. s r.o., SPEDIMEX MORAVIA spol. s r.o., THERM, spol. s r.o., Petax a.s., Kuman, spol. s r.o. a Šindler Luděk s.r.o.,

dne 18.4.2013 v 16.31 hodin využil obž. R. S. svého postavení a vlivu a v úmyslu snížit počet konkurentů preferované společnosti RADEKOV spol. s r.o. přikázal svému známému Karlu C., jednateli spol. Synett s.r.o., aby jeho společnost žádnou nabídku nepodávala, čemuž Karel C. vyhověl, ačkoli spol. Synett s.r.o. měla nabídku již téměř hotovou a měla zájem se o zakázku ucházet, a proto se také její zástupce dne 18.4.2013 od 09.30 hodin společně s R. em H. za spol. RADEKOV spol. s r.o. účastnil prohlídky místa plnění,

a dále poté, co bylo dne 6.5.2013 v rámci otevírání obálek zjištěno, že nejvýhodnější nabídku v 1. kole nepodala spol. RADEKOV s.r.o., ale spol. Hrušecká stavební spol. s r.o., upozornil obž. R. S. dne 7.5.2013 ve 20.19 hodin Ing. A. a H., že bude třeba zadání předmětné zakázky řešit, a když Ing. A. H. navrhl společné jednání, vyzval jej, aby se na dalším postupu domluvil přímo se zástupcem společnosti Hrušecká stavební spol. s r.o.,

a i díky jednání obž. R. a S. byla dne 30.5.2013 předmětná zakázka nakonec zadána spol. RADEKOV spol. s r.o. za nabídkovou cenu 3 446 818 Kč bez DPH;

tedy:

obž. R. S. (skutek pod body I/1-2)

v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch zjednal některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, a žádal a přijal majetkový prospěch

obž. Ing. A. H. (skutek pod bodem I/1)

jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit jinému prospěch zjednal některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů,

jednak jinému v souvislosti se svým podnikáním poskytl úplatek a takový čin spáchal vůči úřední osobě

obž. společnost RADEKOV spol. s r. o. (skutek pod bodem I/1)

jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě prospěch zjedнала některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů,

jednak jinému v souvislosti se svým podnikáním poskytla úplatek a takový čin spáchala vůči úřední osobě;

čímž spáchali:**obž. R. S. (skutek pod body I/1-2)**

pokračující zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

obž. Ing. A. H. (skutek pod bodem I/1)

jednak přečin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak zločin podplacení dle § 332 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku,

obž. společnost RADEKOV spol. s r. o. (skutek pod bodem I/1)

jednak přečin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 7 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

jednak zločin podplacení dle § 332 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku za použití § 7 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim;

a odsuzují se:

obžalovaný R. S.

podle § 256 odst. 3 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest v celkovém počtu 150 (sto padesáti) denních sazeb s výší denní sazby 1.000 Kč (tisíc korun českých), tedy v celkové ve výši 150.000,-Kč (sto padesáti tisíc korun českých).**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest **odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.**

Podle § 70 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to 1 ks notebooku, zn. HP ProBook 450G0, výr.č. 2CE3382MM1.

obžalovaný Ing. A. H.

podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest v celkovém počtu 50 (padesáti) denních sazeb s výší denní sazby 1.000 Kč (tisíc korun českých), tedy v celkové ve výši 50.000,-Kč (padesáti tisíc korun českých).**

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest **odnětí svobody v trvání 2 (dvou) měsíců.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí věci**, a to 1 ks mobilního telefonu zn. Samsung, model GT-I8190N, IMEI: 358307/05/254768/1, výr. č. R21D80D9FFX, černé barvy, včetně baterie, bez SIM karty, 1 ks notebooku zn. FUJITSU SIEMENS, typ Amilo Si 2636, výr. č. YSMZ030054, 1 ks stolního počítače bez označení, výr. č. ML5431ZMNOAO350X9000698 a 1 ks mobilního telefonu zn. Apple iPhone, IMEI: 01341 5002950421, včetně SIM karty.

obžalovaná spol. RADEKOV spol. s r. o.

podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 18 odst. 1, 2 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim **peněžitý trest v celkovém počtu 250 (dvě stě padesáti) denních sazeb s výší denní sazby 1.000 Kč (tisíc korun českých), tedy v celkové ve výši 250.000,-Kč (dvě stě padesáti tisíc korun českých).**

II.

Naproti tomu se obžalovaní

1. **R. S., nar. xxx,xxx., bytem xxx;**
  2. **Ing. A. H., nar. xxx, xxx bytem xxx;**
  3. **J. Š., nar. xxx, xxx bytem xxx;**
  4. **Ing. Pavel R., nar. xxx, OSVČ, bytem xxx;**
  5. **SP spol. s r.o., IČ: 636 69 480, se sídlem Na Bambouzku 204, Praha 5;**
  6. **RADEKOV spol. s r.o., IČ: 410 35 933, se sídlem Hasičská 2698, Rožnov pod Radhoštěm**
  7. **AGROTEC a.s., IČ: 005 49 957, se sídlem Brněnská 12/74, Hustopeče**
- 1) **obžalovaní R. S., J. Š., SP spol. s r.o. (bod I/1 obžaloby)**

podle § 226 písm. c) tr. řádu

z p r o š ť u j í   o b ž a l o b y

Vrchního státního zastupitelství v Praze sp. zn. VZV 2/2014 z 13.6.2016, v části I/1 předmětné obžaloby, která jim kladla za vinu, že

poté, co byl v rámci interních postupů České pošty, s.p. dne 3.4.2013 schválen záměr veřejné zakázky „Pošty Hradec Králové 3, Hlinsko v Čechách, Hořice, Nová Paka, Pardubice 1, Svitavy 1, Trutnov - specializované přepážky červené“, kterou Česká pošta, s.p. hodlala zadat postupem platným pro sektorové zadavatele s odkazem na § 2 odst. 7 ZVZ a § 18 odst. 5 ZVZ podle Směrnice č. SM-3/2011, Zadávání veřejných zakázek I., s předpokládanou hodnotou 1 246 000 Kč bez DPH, neboť předmětem této veřejné zakázky nebylo zajištění provozu poboček, které je Česká pošta, s.p. na základě poštovní licence povinna zřídit a udržovat v provozu, ale především zajištění

provozu specializovaných přepážek aliančních partnerů zabývajících se bankovními a pojišťovacími službami,

co byla ustanovena hodnotící komise ve složení Ing. Ja. K., Bc. V. H., R. J. a Ing. J. K. a co byl schválen seznam dodavatelů, kteří budou obesláni k podání nabídky, přičemž tento záměr, složení hodnotící komise a seznam popotávaných dodavatelů schválili mj. R. S. a Ing. J. K., Ph.D.,

poté, co dne 5.4.2013 Ing. J. K. zahájil zadávací řízení odesláním výzvy k podání nabídky vybraným dodavatelům, konkrétně společnostem SIM STAV INVEST s.r.o., ITZ CV s.r.o., Metalsoft CZ s.r.o., Malega a.s., RATHAN, spol. s r.o., HORA s.r.o., HOPE-P s.r.o., SP spol. s r.o., Seftima Invest s.r.o. a MAXUSLIGHT s.r.o., a dne 9.4.2013 spol. ENERGO-KOMPLEX, spol. s r.o., a to bez uvedení předpokládané hodnoty zakázky,

se dne 8.4.2013 začali mimo prostory České pošty, s.p. scházet R. S. a J. Š., jednatel spol. SP spol. s r.o., neboť oba měli zájem na tom, aby byla zakázka zadána společnosti SP spol. s r.o., a poté, co dne 15.4.2013 podaly své nabídky i spol. SP spol. s r.o. s nabídkovou cenou 1 260 041 Kč bez DPH a ENERGO-KOMPLEX, spol. s r.o. s nabídkovou cenou 1 239 963 Kč bez DPH, která se jako jediná dostala pod hranici nevěřejné předpokládané hodnoty zakázky,

vyzval dne 15.4.2013 Ing. J. K. všechny uchazeče, tedy spol. METALSOFT CZ s.r.o., MAXUS light s.r.o., SIM STAV invest s.r.o., RATHAN s.r.o., SP spol. s r.o. a ENERGO-KOMPLEX, spol. s r.o., ke snížení nabídkové ceny, na což J. Š. reagoval dne 16.4.2013 iniciací schůzky s R. S., který mu slíbil zjistit podrobnosti a poskytnout informace o dalším postupu,

následně nejpozději dne 17.4.2013 R. S. požádal Ing. J. K., Ph.D., zda by tuto zakázku nemohla získat jím preferovaná spol. SP spol. s r.o. namísto spol. ENERGO-KOMPLEX, spol. s r.o., s čímž Ing. J. K., Ph.D. dne 17.4.2013 kolem 13.00 hodin souhlasil poté, co od Renaty J. ve 13.00 hodin zjistil, o které další zakázky se spol. SP spol. s r.o. v té době ucházela, a svůj souhlas podmínil požadavkem, že za to jím preferovaná společnost společnost ENERGO-KOMPLEX, spol. s r.o. získá chystanou zakázku „Pošta Český Krumlov – rekonstrukce přepážek“, u níž bylo počítáno se zadáním spol. SP spol. s r.o., s čímž R. S. souhlasil,

a ve 13.15 hod. dne 17.4.2013 Ing. J. K., Ph.D. R. S. sdělil, že by se nabídka spol. SP spol. s r.o. měla pohybovat kolem 1 180 000 Kč bez DPH, a ve 13.32 hod. dne 17.4. 2013 Ing. J. K., Ph.D. ještě pro jistotu telefonicky zaúkoloval Renatu J., aby od spol. ENERGO-KOMPLEX, spol. s r.o. zjistila přesnou výši upravené nabídkové ceny, aby si byli jisti, že nebude nižší než 1 190 000 Kč bez DPH, což tato slíbila do večera udělat, ačkoli si byla vědoma svých povinností člena hodnotící komise, zejména povinnosti mlčenlivosti podle článku 2.8. odst. 4 Směrnice č. SM-3/2011, Zadávání veřejných zakázek I.,

následně R. S. dne 17.4.2013 kolem 21.00 hod. sdělil tuto informaci J. u Š. při osobním setkání u dálnice D1 v lokalitě poblíž obce Průhonice, který ji využil a nechal nabídkovou cenu spol. SP spol. s r.o. snížit pod částku 1 190 000 Kč bez DPH, a dne 18.4.2013 doručila spol. ENERGO-KOMPLEX, spol. s r.o. nabídku s upravenou cenou ve výši 1 190 623 Kč bez DPH a spol. SP spol. s r.o. nabídku s upravenou předjednanou cenou ve výši 1 184 745 Kč bez DPH, a

protože tato nabídka byla ze všech nabídek nejnižší, dne 19.4.2013 ve 14.15 hodin vydal Ing. J. K., Ph.D. pokyn Renatě J., která byla stejně jako R. S. a J. Š. od počátku srozuměna s popsáním průběhem poptávacího řízení a zasahováním do jeho průběhu ve prospěch spol. SP spol. s r.o., aby s tímto výsledkem hodnotící komise ukončila jednání o nabídkách a aby bylo zadávací řízení směřováno ke skončení,

a proto byla dne 6. 5. 2013 předmětná zakázka zadána Českou poštou, s.p. spol. SP spol. s r.o. za částku 1 433 541,45 Kč, která si realizací této zakázky zajistila čistý zisk ve výši 122 584 Kč;

čímž měl obž. R. S. spáchat zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odsdt. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, a obžalování J. Š. a SP spol. s r.o. zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odsdt. 2 písm. a) tr. zákoníku, v případě obž. SP spol. s r.o. za použití § 7 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchali obžalovaní;

2) obžalování Ing. A. H. a Radekov spol. s r.o. (bod I/5 obžaloby)

podle § 226 písm. c) tr. řádu

z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

Vrchního státního zastupitelství v Praze sp. zn. VZV 2/2014 z 13.6.2016, v části I/5 předmětné obžaloby, která jim kladla za vinu, že

poté, co byl v rámci interních postupů České pošty, s. p. dne 10.4.2013 schválen záměr veřejné zakázky „Pošta Frýdek-Místek 1 – obnova přepážkové části“, kterou Česká pošta, s. p. hodlala zadat postupem platným pro sektorové zadavatele s odkazem na § 2 odst. 7 ZVZ a § 19 odst. 1 ZVZ podle Směrnice č. SM-3/2011, Zadávání veřejných zakázek I., s předpokládanou hodnotou 3 425 000 Kč bez DPH, co byla ustanovena hodnotící komise ve složení Ing. V.H., Bc. V. H., R. J. a Ing. J. K. a co byl schválen seznam dodavatelů, kteří budou obesláni k podání nabídky,

příčemž tento záměr, složení hodnotící komise a seznam poptávaných dodavatelů schválil mj. Ing. J. K., Ph.D. a R. S., který se dne 10.4.2013 kolem 13.00 hodin sešel mimo prostory České pošty, s. p. v Obchodním centru Flora v Praze s Ing. A.em H., jednatelem společnosti RADEKOV spol. s r.o., a dohodli se, že R. S. pomůže spol. RADEKOV spol. s r.o. tuto veřejnou zakázku získat,

a poté, co dne 15.4.2013 Ing. J. K. zahájil zadávací řízení rozesláním výzvy k podání nabídky vybraným dodavatelům, konkrétně společnostem RADEKOV spol. s r.o., Synett s. r.o., Hrušecká stavební spol. s r.o., SPEDIMEX MORAVIA spol. s r.o., THERM, spol. s r.o. , Petax a.s., Kuman, spol. s r.o. a Šindler Luděk s. r.o., to bez uvedení předpokládané hodnoty zakázky,

dne 17.4.2013 kolem 12.00 hodin se Ing. J. K., Ph.D. sešel v Praze v hotelu Jasmín s Ing. V. K., jednatelem spol. Hrušecká stavební spol. s r.o.,

následně dne 18. 4. 2013 v 16.31 hodin přikázal R. S. v úmyslu snížit počet konkurentů spol. RADEKOV spol. s r. o. svému známému Karlu C., jednatelem spol. Synett s. r. o., aby jeho společnost žádnou nabídku nepodávala, čemuž Karel C. vyhověl, ačkoli spol. Synett s. r.o. měla nabídku již téměř hotovou a měla zájem se o zakázku ucházet, a proto se také její zástupce dne 18.4.2013 od 9.30 hod. společně s R. H. za spol. RADEKOV spol. s r.o. účastnil prohlídky místa plnění,

a protože nabídka společnosti RADEKOV spol. s r. o. podaná dne 26. 4. 2013 nebyla v 1. kole ekonomicky nejvýhodnější a žádná nabídka nebyla nižší než předpokládaná hodnota zakázky, rozeslal dne 30. 4. 2013 Ing. J. K. všem uchazečům výzvu ke snížení nabídkové ceny,

a poté, co bylo dne 6.5.2013 v rámci otevírání obálek zjištěno, že nejvýhodnější nabídku podala spol. Hrušecká stavební spol. s r.o. s nabídkovou cenou 3 159 668 Kč bez DPH a 50 dní plnění a dne 7.5.2013 v 17.26 hodin o tom Renata J. v rozporu s článkem 2.8. odst. 4 Směrnice č. SM-3/2011, Zadávání veřejných zakázek I., informovala Ing. J. K., Ph.D.,

místo toho, aby členové hodnotící komise rozhodli o ekonomicky nejvýhodnější nabídce a doporučili uzavřít smlouvu se spol. Hrušecká stavební spol. s r.o., dohodli se R. S. a Ing. Petr K., Ph.D., že budou učiněny kroky k tomu, aby zakázka byla zadána společnosti RADEKOV spol. s r.o., což v první řadě obnášelo vyřešit problém s nabídkovou cenou spol. Hrušecká stavební spol. s r. o., neboť podle bodu 7.2 zadávací dokumentace byli uchazeči svou nabídkou vázáni až do okamžiku uzavření smlouvy s uchazečem, nejpozději však do 90 dnů ode dne skončení lhůty pro podání nabídek,

a proto Ing. J. K., Ph.D. dne 7.5.2013 v 17.42 hodin Renatě J. uložil, aby Ing. V.u K. poradila nabídkovou cenu upravit a napsat dopis, v němž uvede, že při tvorbě nabídkové ceny ve 2. kole došlo k součtové chybě nebo že se překliknul, a aby v zadávacím řízení bylo pokračováno dalším kolem, což Renata J. Ing. V.u K. vyřídila,

a souběžně s tím R. S. dne 7.5 2013 ve 20.19 hodin sdělil Ing. A.u H., že bude třeba další postup v rámci zadávacího řízení řešit a ve 20.46 hodin mu navrhl, aby se ohledně dalšího postupu domluvil přímo se zástupcem společnosti Hrušecká stavební spol. s r.o., s čímž Ing. A. H. souhlasil,

a poté, co dne 9.5.2013 Ing. J. K. zaslal všem uchazečům výzvu ke snížení nabídkové ceny, doručila dne 14.5.2013 v 10.30 hod. nabídku spol. Hrušecká stavební spol. s r.o., v níž Ing. V. K. na doporučení Ing. J. K., Ph.D. uvedl, že při rozpočtování 2. kola nabídek došlo k chybě při převodu z rozpočtářského programu do tabulkového excelu, ačkoli si byl vědom toho, že k žádné takové chybě nedošlo, neboť nabídková cena přesně odpovídala součtu jednotlivých položek,

a aby tato lež byla obtížněji odhalitelná, odstranila dosud nezjištěná osoba z nabídky společnosti Hrušecká stavební spol. s r.o. z 2. kola jednak CD, na němž byl mj. uložený položkový rozpočet, a také list s obsahem nabídky, v němž bylo toto CD uvedeno,

a poté, co byly dne 14.5.2013 otevřeny obálky s doručenými nabídkami spol. Hrušecká stavební spol. s r.o. a SPEDIMEX MORAVIA spol. s r.o. a bylo zjištěno, že nabídku preferované spol. RADEKOV spol. s r. o. překonala jak navýšená nabídka spol. Hrušecká stavební spol. s r.o. s nabídkovou cenou 3 505 787 Kč bez DPH, tak nabídka spol. SPEDIMEX MORAVIA spol. s r.o. s nabídkovou cenou 3 451 838 Kč bez DPH,

namísto toho, aby hodnotící komise provedla konečné hodnocení nabídek a aby doporučila uzavření smlouvy se spol. Hrušecká stavební spol. s r.o. vzhledem k její závazné nabídce ze 2. kola, resp. se spol. SPEDIMEX MORAVIA spol. s r. o., jejíž nabídka byla druhá nejvýhodnější,

rozhodl Ing. J. K., Ph.D. pokračovat v zadávacím řízení konáním 4. kola, aby preferovaná společnost RADEKOV spol. s r. o. měla možnost svou nabídku korigovat a předmětnou zakázku získat, přičemž blíže nezjištěného dne, nejpozději dne 22. 5. 2013, se v 9.30 hodin sešli v Hodoníně na benzínové čerpací stanici zn. ÖMV Ing. V. K. za společnost Hrušecká stavební spol. s r. o. a Ing. A. H. za společnost RADEKOV spol. s r. o. a dohodli se, že společnost Hrušecká stavební spol. s r. o. již další nabídku podávat nebude,

a poté, co jako jediná ve 4. kole podala dne 23.5.2013 nabídku spol. RADEKOV spol. s r.o. s nabídkovou cenou 3 446 818 Kč bez DPH, pak ačkoli tato nabídka nebyla pod úroveň přepočítané hodnoty zakázky, uložil Ing. J. K., Ph.D. dne 23.5.2013 hodnotící komisi jednání o nabídkách ukončit, protože tato situace umožňovala při současném ignorování závazné nabídky společnost Hrušecká stavební spol s r.o. z 2. kola zadání zakázky preferované spol. RADEKOV spol. s r. o.,

a protože hodnotící komise jeho pokynu vyhověla, byla dne 30.5.2013 předmětná zakázka zadána spol. RADEKOV spol. s r.o. za částku 4 170 649,78 Kč, čímž Ing. J. K., Ph.D. a Renata J. způsobili České poště s.p. škodu ve výši 347 451,50 Kč, o kterou byla závazná nabídka spol. Hrušecká stavební spol. s r.o. nižší než zvolená nabídka preferované spol. RADEKOV spol. s r.o.,

čímž měli obžalovaní Ing. A. H. a Radekov spol. s r.o. spáchat jednak zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jednak zločin podplacení dle § 332 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, v případě obž. Radekov spol. s r.o. za použití § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchali obžalovaní;

3) obžalovaní Ing. Pavel R. a AGROTEC a.s. (bod II/1 obžaloby ve znění upraveném státním zástupcem VSZ v Praze v jeho závěrečné řeči přednesené v hlavním líčení konaném dne 01.09.2020)

podle § 226 písm. c) tr. řádu, v případě obž. AGROTEC a.s. za použití § 8 odst. 5 zák. č. zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim

z p r o š ť u j í   o b ž a l o b y

Vrchního státního zastupitelství v Praze sp. zn. VZV 2/2014 z 13.6.2016, v části II/1 předmětné obžaloby (ve znění předneseném v HL dne 01.09.2020), která jim kladla za vinu, že

poté, co dne 25.4.2013 Česká pošta, s. p. zahájila zadávací řízení na zadání veřejné zakázky směřující k uzavření rámcové smlouvy na nákup cca 7887 pneumatik v předpokládané hodnotě 18 500 000 Kč bez DPH, v němž Patrik Z. jako ředitel sekce řízení dopravy České pošty, s. p. figuroval jako člen hodnotící komise, v jehož průběhu hodnotící komise rozhodla dne 23.9.2013 o vyřazení uchazeče spol. AGROTEC a.s. pro nesplnění zadávacích podmínek, neboť tento uchazeč nabídl pneumatiky nespĺňující minimální požadavky stanovené zadavatelem, a o nejhodnější nabídce, kterou byla nabídka uchazeče EUROTYPES s.r.o. s nižší nabídkovou cenou 14 616 045 Kč,

a poté, co bylo dne 10.10.2013 z iniciativy Patrika Z. toto zadávacího řízení zrušeno pod záminkou nedostatku finančních prostředků s odkazem na § 84 odst. 5 ZVZ, ale bez jakéhokoli odůvodnění pro uchazeče, neboť Patrik Z. preferoval spol. AGROTEC a.s., které svým jednáním umožnil v období od 25.9.2012 do 10.10.2013 v rozporu se zákonem o zadávání veřejných zakázek bez veřejné soutěže dodat 10 394 ks pneumatik České poště s. p. za celkovou částku 21 998 087,25 Kč bez DPH, když k ospravedlnění tohoto postupu po dohodě s dalšími dosud neustanovenými osobami účelově využil Kupní smlouvu č.DVSM/21/Kup/04 uzavřenou dne 30.4.2004, tedy jeden den před nabytím účinnosti zák. č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, který stanovoval povinnost zadávat veřejné zakázky cestou zadávacího řízení i pro Českou poštu, s. p., mezi odštěpným závodem České pošty, s. p. Severní Morava se sídlem v Ostravě, Poštovní 1368/20, a společností AGROTEC a.s., o níž věděl, že byla v roce 2004 uzavřena pouze za účelem umožnění nákupu náhradních dílů a příslušenství pro odštěpný závod Severní Morava,

kdy v jejím využití mu nezabránilo vědomí, že od 1.5.2004 byla na základě zák. č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, Česká pošta, s. p. povinna veřejné zakázky zadávat formou zadávacího řízení, ani zjištění, které mu dne 30.8.2012 v 13.02 hodin zaslal jeho podřízený Bc. Jan K., ředitel odboru doprava, že originál smlouvy neexistuje, neboť byl zlikvidován, ani fakt, že nebyl dohledán seznam dodávaného sortimentu včetně ceny, který měl být dle čl. 4 odst. 2 nedílnou součástí smlouvy, což fakticky znamenalo, že si spol. AGROTEC a.s. mohla ceny určovat sama,

činil Ing. Pavel R., coby ředitel divize Nákladní automobily ve spol. AGROTEC a.s., vše pro to, aby si udržel náklonnost Patrika Z., s nímž si nejméně od 4.10.2013 tykal, neboť od něj chtěl získat nevěřejné informace ze zadávacího řízení, resp. o přípravě nového zadávacího řízení, neboť měl jako ředitel divize Nákladní automobily ve spol. AGROTEC a.s. zájem na tom, aby byla zakázka na nákup pneumatik zadána právě spol. AGROTEC a.s., a proto mu např. dne 15.10.2013 v 16.27 hodin v rozporu s čl. 6.3 Programu Compliance – pravidel etického chování ve skupině Agrofert Holding, který se zavázal dodržovat dne 7.9.2011, nabídl zájezd do výrobního závodu Madridu spojený s účastí na fotbalovém utkání Real Madrid-Málaga CF dne 19.10.2013, což Patrik Z. kvůli jinému svému programu odmítl,

a když mu Patrik Z. ještě před rozesláním rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ucha-zečům k jeho dotazu sdělil, že zadávací řízení na zadání veřejné zakázky směřující k uzavření rámcové smlouvy na nákup cca 7887 pneumatik v předpokládané hodnotě 18 500 000 Kč bez DPH bylo zrušeno, požádal jej Ing. Pavel R. o informaci, zda a kdy bude zahájeno další zadávací řízení na nákup pneumatik, aby na to mohla spol. AGROTEC a.s. v předstihu reagovat zjišťováním aktuálních cen pneumatik a přípravou nové nabídky,

a tyto jiným dodavatelům nepřístupné informace mu Patrik Z. poskytl nejpozději dne 1.11.2013 během návštěvy Ing. Pavla R. v jeho kanceláři v Brně, když si předtím ve 12.02 hodin telefonicky zjistil aktuální stav přípravy nového zadávacího řízení na nákup pneumatik od JUDr. Martina B., který měl zakázku administrovat a který jej informoval o tom, že aktuálně se schvaluje záměr veřejné zakázky a že počítá se 14 dny,

následně dne 26.11.2013 JUDr. Martin B. v zastoupení České pošty, s. p. skutečně zahájil zadávací řízení směřující k zadání veřejné zakázky „Nákup pneumatik“ s předpokládanou hodnotou 9 511 719 Kč bez DPH rozesláním výzvy k podání nabídek, na což společnost AGROTEC a.s. reagovala podáním nabídky dne 10. 12. 2013

čímž měli obžalovaní Ing. Pavel R. a AGROTEC a.s. spáchat jednak přečin zjednáání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku, v případě obž. Radekov spol. s r.o. za použití § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim

nebot' nebylo prokázáno, že tento skutek spáchali obžalovaní.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Po provedeném hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je podrobně uveden ve výroku tohoto rozsudku.

II.

2. Ohledně **dosavadního průběhu trestního řízení** lze konstatovat, že v předmětné trestní věci byla dne 14.6.2016 k Městskému soudu v Praze podána obžaloba Vrchního státního zastupitelství sp. zn. VZV 2/2014, a to na 10 fyzických a 3 právnické osoby, konkrétně na Ing. J. K., Ph.D., R.a S., Ing. Ervína K., Renatu J., Dis., Martina S., J.a Š., Ing. A.a H., Patrika Z., Ing. Pavla R., spol. SP s.r.o., spol. Radekov s.r.o. a spol. Agrotec a.s. Trestní řízení vůči obžalovaným K., K. S. a J. bylo vyloučeno k samostatnému projednání a rozhodnuto rozsudkem Městského soudu v Praze, sp. zn. 10 T 17/2017, z 15.12. 2017, tak že obž. K., K. a S. uznal zdejší soud vinnými, přičemž v případě obž. S. jakožto spolupracujícího obviněného upustil od potrestání, obž. J. naopak zprostil obžaloby. Trestní řízení vůči obž. B. bylo též vyloučeno k samostatnému projednání s tím, že skončilo usnesením Městského soudu v Praze, sp. zn. 10 T 4/2018, ze 17.4.2018, jimž byla schválena dohoda o narovnání mezi obž. B. a pošk. Českou poštou, s.p. Rovněž trestní řízení vedené proti

obž. Z. bylo vyloučeno k samostatnému projednání a skončilo pod sp. zn. 10 T 5/2018 podmíněným zastavením trestního stíhání obžalovaného.

3. Ohledně zbylých obžalovaných zdejší soud pokračoval v řízení, přičemž dne 4.12.2018 v dané věci vyhlásil rozsudek, kterým byli obž. S., Š., H., SP spol s r.o. a Radekov s r.o. uznáni vinnými z jednání popsaného v obžalobě, naproti tomu obž. R. a Agrotec a.s. byli obžaloby zproštěni. Proti předmětnému rozsudku Městského soudu si podali v zákonné lhůtě odvolání obž. S., Š., H., SP spol. s r.o., Radekov s.r.o. a státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze.
4. Vrchní soud v Praze k odvolání obžalovaných i státní zástupce svým usnesením, sp. zn. 6 To 12/2019, ze dne 25.9.2019, napadený rozsudek Městského soudu v Praze v celém jeho rozsahu ohledně všech obžalovaných zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k opětovnému projednání a rozhodnutí. Ve svém rozhodnutí vyzval zdejší soud, aby doplnil spisový materiál o listiny, které sice byly uvedeny ve spisovém materiálu, ale v samotném spise žurnalizovány nebyly. Dále zdejší soud upozornil na skutečnost, že jediným způsobem, jak může provést důkaz výpovědi dřívějších spoluobžalovaných, je jejich výslech v hlavním líčení v postavení svědků při respektování jejich práva odmítnout jako svědek vypovídat. Dále zdejší soud zavázal k tomu, aby se řádně vypořádal s obhajobou obž. S. a Š. spočívající v tom, že se jako dlouholetí známí setkávali nikoli za účelem ovlivňování zadávacího řízení, ale kvůli soukromé zakázce obž. S. týkající se zahradních úprav na jeho pozemku. Odvolací soud zdejšímu soudu dále uložil, aby se blíže zabýval dárkovou politikou obž. Radekov s.r.o., tedy otázkou kolik darů a v jakých hodnotách obžalovaná na svoji reprezentaci obvykle vydávala. Ohledně společnosti Hrušecká stavební spol. s r.o. byl zdejší soudu zavázán, aby v rámci hlavního líčení vyslechnul svědka V.a K., jednatel předmětné společnosti, který v postavení svědka dosud vyslechnut nebyl. Pokud jde o zprošťující výroky ve vztahu k obž. R. a Agrotec a.s., odvolací soud zdejší soud vyzval, aby zkoumal a hodnotil, zda tzv. „Program Compliance“ v případě obž. spol. Agrotec a.s. byl v době, kdy ke spáchané trestné činnosti mělo dojít, reálně naplňován, zda a kým bylo v té době jeho dodržování kontrolováno, popř. vynucováno, a aby v této souvislosti tyto osoby vyslechnul. V neposlední řadě byl soud prvního stupně vyzván k zopakování dokazování předložením částí spisů Městského soudu v Praze sp. zn. 10 T 17/2017, 10 T 4/2018 a 10 T 5/2018, které mohou být čteny jako listiny, příp. aby dle potřeby dřívější spoluobžalované vyslechnul jako svědky.
5. Pro úplnost se dodává, že v meziobdobí od předložení spisu Vrchnímu soudu k rozhodnutí o podaných odvoláních do jeho vrácení zdejšímu soudu došlo ke změně v obsazení senátu, jelikož s ohledem na jeho odchod do důchodu zanikla funkce soudce původního předsedy senátu, v důsledku čehož byla předmětná trestní věc v souladu s rozvrhem práce přidělena k projednání novému předsedovi senátu. Obžalovaní, jejich obhájci i státní zástupce byli o této skutečnosti vyrozuměni a v souladu s § 219 odst. 3 tr. řádu vyzváni, aby soudu sdělili, zda vyjadřují svůj souhlas s přečtením podstatného obsahu protokolů o dosud provedených hlavních líčeních vč. v nich provedených důkazů, či naopak zda takový souhlas neudělují a trvají na tom, aby bylo celé hlavní líčení provedeno znovu. Jelikož obž. R. a obž. Agrotec a.s. s uvedeným postupem nesouhlasili, nezbylo zdejšímu soudu nežli projednat celou věc v pozměněném složení senátu znovu. V návaznosti na tuto skutečnost bylo v dané trestní věci s přihlédnutím k zavazujícím pokynům odvolacího soudu provedeno několik termínů hlavního líčení, přičemž dne 2.9.2020 byl ve věci vyhlášen tento rozsudek.

III.

6. **Obžalovaný R. S.** v hlavním líčení konaném využil svého práva a odmítl ve věci vypovídat, přičemž pouze odkázal na své dřívější výpovědi, které poté soud dle § 207 odst. 2 tr. řádu k důkazu přečetl, přičemž konkrétně se jednalo o výpovědi obžalovaného ze dnů 23.1.2014 (č.l.749-755),

21.5.2014 (č.l.756-759), 18.12.2014 (č.l.760-764), kdy jde o výsledky obžalovaného z přípravného řízení), 24.1.2014 (č.l. 1569-1573), kdy jde o výsledky z vazebního zasedání, a 31.10.2017 (č.l.16853-16856), kdy jde o výsledky z hlavního líčení v předchozím složení senátu. Obž. S. v rámci své výpovědi v přípravném řízení mj. uvedl, že nemá pocit, že by se dopustil něčeho trestněprávního. Ze své pozice vedoucího manažera České pošty měl k dispozici detailní informace o jejím chodu a používal je pro svoji potřebu. Na tom, že se s některými osobami setkal, nevidí nic trestného, jen se hovořilo o termínech, problémových věcech a o reklamaci, mimo pracoviště se scházeli kvůli tomu, že si přitom zašel na oběd nebo to měl při cestě. Od října 2010 do poloviny r. 2011 pracoval jako referent analytik, posléze jako specialista analytik pro Českou poštu, s.p. a též vykonával dozor na stavbách. Jelikož pracoval často externě, k poštovnímu e-mailu a intranetu měl přístup pouze sporadicky, a tak využíval svůj soukromý e-mail též pro pracovní účely. V rámci vazebního zasedání konaného obžalovaný S. vypovídal obdobně, nad rámec své výpovědi z přípravného řízení dále uvedl, že v České poště, s.p. přestal pracovat koncem r. 2013, a to z osobních a finančních důvodů, jelikož se mu koncem října 2013 narodila dcera a zároveň se měl zúčastnit výběrového řízení na novou pozici, přičemž v případě, kdyby neuspěl, se mohl vrátit do společnosti Janča & Emas group s.r.o., kde dříve pracoval na postu ředitele. Příjem u České pošty, s.p. byl dle jeho slov celkem slušný, jednalo se průměrně o 300.000 Kč měsíčně, u spol. Janča & Emas group s.r.o. se jeho příjem pohyboval v částce okolo 100.000 Kč měsíčně. V České poště neměl v gesci veřejné zakázky, měl na starost pouze přípravu podkladů, jelikož zastával pozici vrchního ředitele divize provoz a logistika a zástupce generálního ředitele. Dále byl zaměstnán ve spol. Česká pošta Security, s.r.o. jako její generální ředitel. Na dotaz, zda měl v gesci jednání s dodavateli stavebních zakázek v České poště, s.p. obžalovaný uvedl, že to bylo jeho pracovní náplní z pozice vrchního ředitele divize provoz a logistika, přičemž jednal s dodavateli všech zakázek, které spadaly do gesce dané divize. S těmi se setkával na různých místech, jak v kanceláři, tak v restauracích, či na dálničních odpočívadlech. S osobami Š. a H. byl v kontaktu. Se zástupci dodavatelů komunikoval též e-mailem, konkrétně pak s H., přičemž k tomu používal svůj soukromý e-mail. K dotazu, zda měli v České poště nějaký etický kodex, obžalovaný uvedl, že si toho není vědom.

7. V rámci hlavního líčení konaného dne 31.10.2017 obž. S. přečetl své prohlášení, ve kterém nad rámec shora popsaného opětovně popřel, že by se dopustil jednání popsaného v obžalobě, jeho úmyslem nikdy nebylo někoho poškodit či zvýhodnit. Ke skutku uvedenému ve výroku pod bodem I/1 výroku obžalovaný uvedl, že akce „Pošta Znojmo 2 - výměna oken“ byla vypsána již v roce 2012, přičemž mezi tehdy oslovenými společnostmi byla též spol. Radekov s.r.o., která byla následně i vybrána. Nakonec se tato zakázka nerealizovala, ale byla vypsána znovu v roce 2013. V této souvislosti obžalovaný uvedl, že nemohl spol. Radekov s.r.o. poskytnout žádné další údaje, jelikož tato již dané zadání dávno měla. To byl též důvod, proč o tom s obž. H. komunikoval, jelikož ten o té akci již věděl a jen se dotazoval, kdy tato bude vypsána znovu a dále žádal, aby byl osloven, což mu bylo přislíbeno. Ohledně předání notebooku obž. H. uvedl, že rozhodně nešlo o žádný úplatek, a to i vzhledem k tomu, že společnost Radekov s.r.o. podklady k dané veřejné zakázce již téměř rok disponovala. Dohady o tom, že předmětný notebook obdržel za informace o veřejné zakázce „Znojmo“ jsou dle obžalovaného nesmyslné. Na jedné schůzce se ho prostě obž. H. dotázal, zda a jaké má rád pití, či jaký jiný vánoční dárek by uvítal, načež mu odpověděl, že žádný alkohol nechce, následně se ho obž. H. zeptal, zda by nechtěl nějakou elektroniku. V návaznosti na to mu za pár dnů poslal e-mail s dotazem „zda umí tohle, či něco obdobného“ a pod to přidal odkaz na konkrétní typ notebooku. Byl to dotaz, zda to umí, nikoli co má sehnat. Obžalovaný dále doplnil, že se jednalo o dar pro jeho dceru, která měla v předmětné době své narozeniny. Krom toho dle slov obžalovaného většina společností řeší vánoční dárky již koncem října, takže dotaz na dárek za spolupráci v podobě elektroniky nebo dražší lahve alkoholu mu nepřišel nikterak zvláštní.
8. Ke skutku uvedenému pod bodem II/2 výroku uvedl, že schůzky s dodavateli i mimo prostory České pošty byly běžnou náplní jeho práce, ostatně i vzhledem k zajištění poštovního provozu

a složitosti celého mechanismu. S obž. H. se setkávali často, jelikož byl mnohaletý dodavatel pro Českou poštu a řešil s ním problémy ohledně reklamací a dalších záležitostí, které se týkaly pracovních činností. Komunikace s panem Celým byla jen v tom smyslu, jestli zajistí, tedy „řeší akci Frýdek“. To vše z obavy, aby měli dostatek nabídek a nemuseli tak soutěž rušit. V souvislosti s tím, že se Frýdek komplikoval, urgoval obž. H., že jej musí řešit, jelikož má sídlo v Rožnově, což je nedaleko od Frýdku. Komunikaci ohledně jižní Moravy si obžalovaný blíže nepamatuje.

9. Ke skutku I/1 obžaloby obž. S. uvedl, že obž. Š. zná několik let, jejich setkání, které je uvedeno v obžalobě, bylo obecné a přátelské, řešili spolu osobní věci. S přítelkyní chtěli tehdy zrekonstruovat dům, přičemž o rekonstrukci požádal právě obž. Š., konkrétně se jednalo o stavební úpravu zahradního posezení. Ohledně rozhovoru se sv. K. uvedl, že se tehdy současně prováděla rekonstrukce několika přepážek na poštách v různých lokalitách, šlo o přepážky tzv. červené a modré pro pojišťovnu a spořitelnu a jejich úkolem bylo vejít se do celkového rozpočtu všech akcí vč. nábytku a zabezpečení, a tudíž museli hlídat celkový rozpočet i rozsah jednotlivých akcí. Dále museli komunikovat i s odborem nákupu ohledně poptávaných společností, aby některý z dodavatelů nezkolaboval, aby nenastal problém s dokončením jednotlivých akcí. Jednalo se v průběhu pár měsíců o desítky menších akcí za několik desítek milionů Kč, ročně museli zabezpečit realizaci několik stovek provozně důležitých akcí.
10. **Obžalovaný J. Š.** ve své výpovědi v hlavním líčení konaném mj. uvedl, že popírá to, co je mu kladeno za vinu. Stále působí ve společnosti SP spol. s r.o., přičemž je zároveň jejím jednatelem. Tato společnost se zabývá stavební činností, působí převážně na území hl. m. Prahy a Středočeského kraje, ale i v zahraničí. Veřejné zakázky u nich činí cca 90 % objemu jejich prací. Co se týče jeho osoby, obžalovaný uvedl, že jeho čistý měsíční příjem se pohybuje kolem 38.000,- Kč. Dosud nebyl nikdy odsouzen, ani trestně stíhán. S obž. S. se osobně neznají, volný čas společně netrávili, pracovní se znají 10-15 let. S obž. S. se měl sejit za účelem řešení jeho soukromé zakázky, kdy probírali to, zda jsou schopni zakázku provést. Při té příležitosti mu předával vzorník materiálů. Ohledně veřejné zakázky „Východní Čechy“ obžalovaný uvedl, že se mělo jednat o stavební úpravy na přepážkách České pošty v celkem pěti lokalitách ve východních Čechách. Na schůzce s obž. S. se ho jen ptal na to, proč bylo v rámci zadávacího řízení vyhlášeno druhé kolo, jelikož nebyl zvyklý na více kol. Buď vyhráli, nebo prohráli. S. mu při této příležitosti nesdělil, v jaké výši by se měla jejich nabídková cena pohybovat, pouze mu sdělil, že mají dvě možnosti, a to že buď cenu sníží, nebo ponechají tu stávající. Nevzpomíná si, že by jim slíbil, že jim sdělí nějaké podrobnosti. Původcem oficiální výzvy ke snížení nabídkové ceny byl asi Ing. K.. Po výzvě se dohodl se svým rozpočtářem a nabídkovou cenu snížil o 16.000,- Kč. Zakázku jeho společnost nakonec získala a provedla ji za částku cca 1.200.000 Kč. K dotazu, zda se s obž. S. setkával i mimo pracoviště, obžalovaný uvedl, že ano, např. v Nové Vsi či na čerpacích stanicích, a to za účelem projednání jeho soukromé zakázky, konkrétně na čerpací stanici v Průhonicích mu předal výše uvedený vzorník materiálů. Šlo o soukromou zakázku obž. S. v podobě stavebních úprav jeho zahrady, které měla na starosti architektka Strejčková, přičemž o této soukromé zakázce začali jednat ještě před vypsaním zadávacího řízení na zakázku „Východní Čechy“. Pokud jde o dárkovou politiku jeho společnosti, obžalovaný uvedl, že mají ve zvyku před Vánočními svátky, resp. koncem roku svým obchodním partnerům dávat drobné dary v podobě láhve vína, kalendářů, propisek apod. Stejný typ dárků od spolupracujících společností též dostávají. Spol. Energokomplex, spol. s r.o., ani jejího jednatele nezná, nikdy se s ním neviděl a neví, do jaké míry se tato společnost podílela na zakázce „Východní Čechy“.
11. **Zmocněnec S. R. za obžalovanou společnost SP spol. s r.o.** v hlavním líčení využil svého práva a odmítl vypovídat. Soud proto přečetl dle § 207 odst.2 tr. řádu výpověď zmocněnce obž. spol. SP spol. s r.o. z přípravného řízení (č.l. 1261-1268), ve které tento uvedl, že společně s obž. Š. je společníkem spol. SP s.r.o. Práci mají rozděleny tak, že obž. Š. jakožto jednatel této společnosti zajišťuje smluvní a ekonomické věci, zatímco on věci technické, a to např. provádění jednotlivých

staveb. Ohledně toho, co je společnosti kladeno za vinu, uvedl, že mu o tom není nic známo, jelikož on sám s Českou poštou, s.p. a jejími zaměstnanci vůbec do styku nepřicházel. Co se týče veřejné zakázky „Východní Čechy“, tu měl na starosti obž. Š., on sám se na této zakázce nepodílel, o zakázce se dozvěděl až v době, kdy se na ní již pracovalo. Společnost SP s.r.o. standardně vyhledávala zadávací řízení na internetu. O sms komunikaci obž. Š. s obž. S. nic bližšího neví, obž. S. nezná, s obž. Š. se o těchto záležitostech blíže nebavili. K dotazu jakým způsobem společnost SP spol. s r.o. stanovovala své nabídkové ceny, uvedl, že společnost zaměstnávala rozpočtáře, který ceny dle českých norem zpracovával. O tom, že by společnost SP s.r.o. měla některému ze zaměstnanců České pošty dávat nějakou provizi, nic neví, on sám žádné provize nikomu nedával.

12. **Obžalovaný Ing. A. H.** ve své výpověď v hlavním líčení mj. uvedl, že pokud jde o jeho zaměstnání, tak nadále vykonává funkci jednatele spol. Radekov s.r.o. V současné době si jako zaměstnanec společnosti vyplácí mzdu ve výši 40.000,-Kč čistého měsíčně, jedná se o jediný zdroj jeho příjmů. S manželkou vlastní společně rodinný dům. Dříve nikdy nebyl odsouzen, ani trestně stíhán. Spol. Radekov s.r.o. v posledních letech zredukovala počet svých zaměstnanců, utlumila svoji činnost, prodala některé nemovitosti a od té doby se pohybuje na hranici přežití. Jednatel společnosti je jen on sám, prokuristou je p. V.. Předmětem činnosti společnosti je stavební činnost, vč. prodeje stavebního materiálu. V roce 2012 se spol. Radekov s.r.o. podílela na soutěži u asi 22-24 zakázek České pošty, s.p., uspěla u čtyř z nich, v r. 2013 to bylo obdobně, také byli úspěšní u čtyř zakázek. Co se týče objemu veřejných zakázek na celkovém objemu zakázek společnosti jako celku, tak se jednalo o přibližně 70-80 %. Ohledně obž. S. uvedl, že v r. 2011 dělali zakázku pro Českou poštu, s.p. v Ostravě, kde mu byl obž. S. představen jako technický dozor investora, přičemž měl danou zakázku na starosti. Soukromě se nestýkali. V letech 2012-2013 byl s obž. S. v kontaktu, jelikož ten měl na starosti některé zakázky, kromě toho se s ním občas z důvodu nutnosti neprodleného řešení nastalých problémů, které vznikly v souvislosti se zakázkami, na kterých se podíleli. Na rozdíl od jiných zaměstnanců České pošty, s.p. byl obž. S. člověk, který přišel z normální praxe, dokázal se kvalifikovaně a rychle rozhodovat ohledně vzniklých problémů. Vzhledem k jejich vytíženosti se setkávali občas i mimo pracoviště.
13. Ke skutku uvedeného ve výroku rozsudku jako I/1 obž. H. uvedl, že zakázka „Pošta Znojmo 2- výměna oken“ byla řádně vysoutěžena již v r. 2012. Na dotaz, čeho se měla týkat, obžalovaný uvedl, že šlo o výměnu oken, dveří, parapetů a další stavební práce. Předmět této zakázky tak korespondoval s předmětem zakázky vypsání již v r. 2012. Ohledně původní zakázky vyhlášené v r. 2012 byla spol. Radekov s.r.o. oslovena, načež tuto zakázku i získala a z jejich strany došlo též k podpisu smluv. Cena zakázky byla dle slov obžalovaného něco pod 1 mil. Kč. V důsledku toho, že ze strany České pošty byla tato zakázka špatně připravená, došlo následně k jejímu zrušení. V návaznosti na to bylo obž. H. sděleno, že zakázka bude opětovně vypsána s tím, že mu bude sdělena informace, kdy konkrétně k opětovnému vypsání dojde. Nikdo mu však nepřislíbil znovuzískání této zakázky, o všem by rozhodovala jen cena. Následně se občas na vyhlášení dané zakázky zeptal a ze strany pana K. mu bylo sděleno, že bude opětovně vyhlášena nejdříve po novém roce, nic jiného mu k tomu nesdělil. Dále se dotazoval též obž. S. pouze na to, zda bude předmětná zakázka znovu vyhlášena, aby mohli aktualizovat ceny, když ostatní podrobnosti znali již z minulého zadávacího řízení. Ohledně zakázky komunikoval pouze se S., nikoho jiného kompetentního z České pošty neznal. V r. 2013 se na něj obrátil pan B. z České pošty s tím, zdali mu může doporučit nějaké další společnosti, stavaře s odůvodněním, že mají problém sehnat společnosti, které by jim byly schopny do konce roku zajistit realizaci zakázek, a tak mu obž. H. poskytl seznam takových společností. Proč právě tyto společnosti následně figurovaly v předmětném zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“, nemá vysvětlení. Na otázku, zda v případě zakázek u České pošty měli zkušenosti i s vícekolovým zadávacím řízením, obžalovaný uvedl, že nejdříve se u České pošty soutěžilo tak, že se dala nabídka a buď byl úspěšná, či nikoli. Následně však Česká pošta začala vyhlašovat soutěže na více kol z toho důvodu, aby tlačila dodavatele co nejvíce s cenou dolů. Před předmětnou zakázkou z r. 2013 již

probíhaly soutěže na více kol, a to sice od r. 2012, dříve nikoli. Obž. H. následně připustil, že z jeho strany odešla SMS obž. S. s obsahem „Děkuji, dnes to přišlo. Pojede to na dvě?“, přičemž slovy „Pojede to na dvě?“ měl na mysli, zdali předmětná zakázka bude, s ohledem na skutečnost, že ji bude nutné realizovat do konce roku, vysoutěžena v rámci dvou či více kol, jednalo se spíše o technický dotaz. Dotaz vznesl, jelikož předmětná zakázka byla na hranici proveditelnosti, zamýšlel se nad praktickou stránkou věci, potřeboval objednat okna, přičemž nějakou dobu trvá, než je někdo vyrobí. Na to, zda obž. S. na tento dotaz reagoval, si již nevzpomíná. Taktéž si nevzpomíná na to, zdali byl v roce 2014, kdy mělo dojít k podpisu smlouvy, v kontaktu s panem B.. Pokud k nějakým schůzkám docházelo, neřešily se na nich nově vyhlášené zakázky, ale zakázky, které se již realizovaly. Žádnou neveřejnou dokumentaci od nikoho neobdržel. V r. 2013 spol. Radekov s.r.o. v daném zadávacím řízení uspěla, a dokonce jim přišel i návrh smlouvy, avšak s ohledem na to, co se událo, obž. H. již neměl zájem s Českou poštou nadále spolupracovat. Nakonec tedy zakázku nerealizovali, přičemž nedošlo ani k podpisu smlouvy. Na dotaz, zdali měla jeho společnost ve zvyku dávat v době vánočních svátků nějaké dary svým obchodním partnerům, obžalovaný uvedl, že to bylo běžnou praxí. Vždy se zohlednilo to, jaký objem prací se pro konkrétního zákazníka dělá a někdo tak dostal třeba tužku či kalendář, avšak někdo jiný mohl dostat i hodnotnější věci, např. mobilní telefon v hodnotě od jednoho až do sedmi tisíc Kč. Od svých dodavatelů též dostávali dárky, přičemž to nebyly jen lahve alkoholu, ale např. i elektrospotřebiče, notebooky, mobilní telefony aj. Od spol. Raab Karcher AG obdrželi jako dary např. sportovní věci, od jiného obchodního partnera to byl notebook v hodnotě okolo 12.000 Kč. Co se týče obž. S., tak od něj dostal psací sadu per zn. Parker v hodnotě přibližně 1.000-2.000 Kč, dále hodinky s logem České pošty a nějaké další propagační materiály. Myslí si, že to bylo někdy před Vánoci v r. 2013, přesné datum si nevybavuje, avšak mohlo to být na začátku prosince. Obž. S. měl v úmyslu nabídnout lahev kvalitního koňaku vyšší hodnoty. V té době ještě probíhaly některé zakázky s Českou poštou, avšak oním obdarováním rozhodně nic nesledoval, bral to tak, že když něco dostal od S., tak je slušné mu to oplatit. K dotazu, aby se vyjádřil k okolnostem předání notebooku obž. S. a zejména k tomu, proč byl vánoční dárek předáván s takovým předstihem v polovině listopadu 2013 a ještě k tomu na odpočívadle u dálnice, obžalovaný uvedl, že se se S. často setkávali i mimo prostory České pošty, s.p., a to že, je na kamerových záznamech zachycena nějaká krabice ještě neznamená, že se jednalo o předmětný notebook. Když jel za obž. S., tak s sebou často bral i klobásy a frgály, které jsou měkké, takže je nutné přenášet v krabici. Zda tehdy dával obž. S. nějaký notebook, si obžalovaný s časovým odstupem již nevybavuje. K e-mailové zprávě od obž. S. s obsahem „Umíte příští týden tento nebo obdobný typ?“ s odkazem na konkrétní notebook na webové stránce Alza.cz obžalovaný uvedl, že je možné, že tento e-mail obdržel, a že jeho znění zřejmě vycházelo z toho, že S. říkal, že má k dispozici ještě nějaké věci, mezi které zrovna patřil i tento typ notebooku. Na dotaz, zda kontaktoval společnost Mičkal s.r.o. ohledně objednávky předmětného notebooku obžalovaný uvedl, že se domnívá, že s panem K. v nějaké věci jednal, ale zdali to bylo přímo v této věci, v souvislosti s tímto notebookem, si nevzpomíná. V tu dobu dával notebook ještě jinému svému obchodnímu partnerovi. Ohledně žalobního tvrzení, že předmětný notebook předaný obž. S. byl vyfakturován jako elektroinstalační materiál, obž. H. uvedl, že po nikom takovou fakturaci nepožadoval, pouze dodal, že od pana M. nějaký elektroinstalační materiál skutečně nakoupili, což je vše, co k tomu může uvést.

14. Ke skutku uvedeného ve výroku pod bodem II/2 obž. H. uvedl, že zakázka „Pošta Frýdek-Místek 1 – obnova přepážkové části“ byla zakázka, která byla vyhlášena v dubnu, či květnu 2013, přičemž spol. Radekov s.r.o. se předmětného zadávacího řízení zúčastnila. Jednalo se o stavební práce spojené s přesunem přepážek, které dělali běžně. Obžalovaný dále uvedl, že se domnívá, že ohledně předmětné veřejné zakázky byli buď přímo osloveni, či ji našli na webových stránkách České pošty, kde byly veřejné zakázky České pošty, s.p. běžně přístupné. Dále uvedl, že danou zakázku na základě rozpočtu nacenili, přičemž počítali s tím, že na první kolo tato zakázka zřejmě nebude. Poté co odevzdali cenovou nabídku, probíhala ještě další kola, oni jen čekali na výsledek zadávacího řízení. Obžalovaný si nevybavuje, s kým ohledně této zakázky na straně České pošty komunikoval,

rozhodně nedostal žádné informace a neměl ani ponětí, jaké další společnosti se té soutěže účastní. Věděl pouze, jaká byla dosažená nejnižší nabídková cena, ale kdo ji určil, to neví. Vždy jim jen e-mailem přišla nabídka účasti s nejnižší nabídkou z předchozího kola bez uvedení toho, kdo onu cenu nabídl. Předmětné zadávací řízení proběhlo na více kol, minimálně na tři, jelikož Česká pošta měla snahu tlačit na co nejnižší cenu. Na dotaz, zda zná společnost Hrušecká stavební s.r.o. obžalovaný uvedl, že se jedná o společnost z jižní Moravy, se kterou se potkávali na zakázkách v jejich regionu, tudíž ví, že daná společnost existuje, zná i jejího jednatele sv. Ing. K.a, s nímž se možná setkal na nějakém zadávacím řízení. Na otázku, zda od obž. S. obdržel SMS ve znění, že „se Frýdek-Místek musí řešit“, uvedl, že je to možné, že v souvislosti s předmětnou zakázkou mu S. zaslal SMS ohledně toho, že by měl snížit nabídkovou cenu. Na otázku, zda je možné, že mu od obž. S. přišla SMS ve znění „Spíše se domluvte na jihu Moravy?“ uvedl, že je to možné, jelikož v té době probíhala nějaká zakázka ohledně pošt na jižní Moravě, tak to chápal tak, že zřejmě nemá šanci, protože to bylo zadáno někomu jinému, jinak si to nevysvětloval. Připustil, že je možné, že na tuto sms zprávu reagoval slovy „dobře“ nebo jinou obdobnou odpovědí. Dále mj. uvedl, že si nevzpomíná, že by se následně setkal s Ing. K., jednatelem Hrušecké stavební s.r.o. a jednal s ním o předmětné zakázce, spíše nikoli. S panem K. jednal v souvislosti s tím, že jim naceňovali elektroinstalace na jiné zakázky, jednalo se o nějaký průmyslový objekt v Čechách, či na Moravě a je možné, že to bylo v r. 2013. Na otázku, zda si vzpomene, kde se se sv. K. setkal, obžalovaný uvedl, že si na to přesně nevzpomene, jedenkrát byl u něj ve firmě. Zda se někdy sešli na čerpací stanici, si též nevzpomíná, avšak ví, že ve spisu je založená nějaká ručně psaná poznámka ohledně dané schůzky, ale i tak si myslí, že se se sv. K. nesešel. Dále uvedl, že se spol. Hrušecká s.r.o. se jako soutěžitelé na téže veřejné zakázce od doby, kdy bylo zahájeno trestní stíhání, párkrát setkali, přičemž vždy byla o 10-20 % dražší než Radekov s.r.o., nikdy nebyla levnější. Jejich nabídkovou cenu na předmětnou veřejnou zakázku si obžalovaný vysvětluje tak, že se asi někdo přepsal, jelikož pokud by za danou cenu spol. Hrušecká s.r.o. zakázku provedla, musela by na ní prodělat.

15. **Zmocněnc L. V. za obžalovanou společnost Radekov s.r.o.** v hlavním líčení mj. uvedl, že ve společnosti zastává funkci prokuristy, vedoucího výroby a stavebního střediska. V souvislosti s projednávanou trestní věcí se spol. Radekov s.r.o. zmenšil jak celkový obrat, tak počet zaměstnanců a společnost nevěděla, zda se vůbec na trhu udrží. Dále uvedl, že veřejné zakázky s Českou poštou na starosti neměl, jelikož sám spravoval zakázky v oblasti Rožnova pod Radhoštěm. Veřejné zakázky s Českou poštou měl pak na starosti obž. H.. V kontaktu s obž. S. nebyl, ani nemá a o kontaktech obž. H. a S. žádné bližší poznatky. Jeho vztah s obž. H. je přátelský. Co se týče dárkové politiky spol. Radekov s.r.o. uvedl, že on osobně žádné dárky nikomu nedával, a pokud něco dostal, tak to byly pouze psací potřeby, resp. celá společnost dostávala jen symbolické dary. Pokud nějaké darování ze strany spol. Radekov s.r.o. vůči jejím obchodním partnerům probíhalo, tak to šlo mimo něj, o tyto věci se nezajímal a nic bližšího o nich neví. Spol. Radekov s.r.o. dávala spíš symbolické dary, nevylučuje, že se mohlo někdy jednat i o dar v podobě notebooku. Osobní stanovisko zmocněnce k otázce darování je takové, že to nemá rád, jelikož to vždy budí pochybnost. Bližší podrobnosti ohledně toho, jak byl vyfakturován předmětný notebook, který byl poskytnut obž. S., nezjišťoval, avšak zásahy do účetnictví ve smyslu, aby faktury vyznívaly obsahově jinak, než jaký byl jejich skutečný účel, neodpovídaly jejich firemní kultuře. Sám takové zásahy do fakturace po nikom nepožadoval. Pokud jde o tvrzení o přijetí daru, tak o těchto nic bližšího neví. Ohledně veřejné zakázky „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“ nemá žádné poznatky a stejně tak o jiných veřejných zakázkách, na kterých se měla podílet spol. Radekov s.r.o. u České pošty, s.p. Hrušeckou stavební s.r.o., ani jejího tehdejšího jednatele sv. K.a nezná, stejně jako spol. Mičkal s.r.o. Na dotaz státního zástupce, zda se jako zmocněnc spol. Radekov s.r.o. seznámil s obsahem usnesení o zahájení trestního stíhání z 31.3.2014 a podanou obžalobou, uvedl, že s předmětným usnesením se úplně dopodrobna neseznámil a s obžalobou jen okrajově. Po zahájení trestního stíhání spol. Radekov s.r.o. spíš než otázku přijetí nějakých opatření v rovině programu compliance řešila další existenci společnosti jako takové, jelikož docházelo k úbytku zakázek.

16. **Obžalovaný Ing. P. R.** ve své výpovědi v hlavním líčení využil svého práva a odmítl vypovídat, soud proto podle § 207 odst. 2 tr. řádu k důkazu přečetl jeho výpovědi z přípravného řízení (č.l. 1146-1151), i jeho výpovědi z předchozích hlavních líčení ve dnech 12.3.2018 (č.l. 17302-17310) a 4.12.2018 (č.l. 17332-17333), v nichž obž. R. mj. uvedl, že si je vědom toho, co je mu kladeno za vinu, avšak necítí se být ničím vinen. Ve společnosti Agrotec a.s. působil od března 2010 do ledna 2017, a to na pozici ředitele divize nákladních automobilů. Spolupráce v oblasti servisu a dodávky vozidel mezi společnostmi Agrotec a.s. a Českou poštou, s.p. započala již dávno před jeho příchodem, již v r. 2009, kdy spol. Agrotec a.s. uzavřela rámcovou smlouvu na dodávku nákladních automobilů. K tomuto vyhlášovala Česká Pošta, s.p. drobná zadávací řízení, přičemž někdy v té době se poprvé setkal se sv. P. Z. a s dalšími lidmi, kteří měli tato zadávací řízení na starosti. S panem Z. si následně začali tykat, ale kdy přesně, to si již nepamatuje. Obecně se komunikace s lidmi z České pošty netýkala pouze zadávacích řízení, ale i různých provozních věcí, jako řešení technických problémů apod. Obžalovaný dále uvedl, že spol. Agrotec a.s. nespolupracovala a nezačala dodávat pneumatiky České poště až v roce 2012, ale již dříve, kdy tyto dodávky probíhaly v průběhu let 2009 až 2011 na základě menších zadávacích řízení. Dále uvedl, že nesouhlasí s tvrzením, že za situace, kdy přišla Česká pošta, s.p. s tím, že může čerpat pneumatiky na již stávající smlouvu, tak mělo dojít k nějakému zásadnímu zvratu. Společnost Agrotec a.s. vyhotovovala cenovou nabídku na základě poptávek pracovníků depa, a ta pak buď byla, nebo nebyla akceptována. V těch případech, kdy akceptována nebyla, musela být uzavřena další smlouva. Co se týče smlouvy z roku 2004, tak tuto obžalovaný nikomu nepředkládal, ani ji nikam nedával, jednalo se o věc pracovníků České pošty, kteří se shodli na tom, že je možné na tuto smlouvu čerpat. S ohledem na skutečnost, že Patrik Z. hlasoval v daném zadávacím řízení proti nabídce spol. Agrotec a.s. s tím, že následné zrušení zakázky bylo rozhodnutím celé komise, jejíž členy obž. R. ani neznal, neví, jak tyto mohl ovlivnit, stejně tak si není vědom jakéhokoli porušení pravidel hospodářské soutěže. Dále uvedl, že v té době měla Česká pošta pořídit min. 550 vozidel na operativní leasing, přičemž ze svých zkušeností a z informací od leasingových společností věděl, že spotřeba pneumatik v České poště je velice vysoká. Na základě těchto skutečností obžalovaný dovodil, že počet společností, jež by se účastnily zadávacích řízení na pneumatiky, by byl mnohem menší, než kdyby se vozidla nakupovala standardně tak, jako v minulosti. Z toho pak plyne, že jednání sv. Z., který navrhl, aby byl zařazen operativní leasing do nákupu vozidel České pošty, bylo opět proti zájmu spol. Agrotec a.s. Obžalovaný dále uvedl, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, které bylo vyhlášeno na větší počet pneumatik, bylo s ohledem na aspekty výroby a distribuce pneumatik správné. Na dotaz, zda po zrušení tohoto zadávacího řízení byl v kontaktu s panem Z. a zda se zajímal o to, proč došlo ke zrušení zadávacího řízení, obžalovaný uvedl, že si nepamatuje, jestli se ho takto aktivně ptal, avšak nikdy nedisponoval informacemi o zrušení zadávacího řízení dříve, než to bylo oficiálně oznámeno. Obžalovaný připustil, že se sv. Z. v obecné rovině ptal, zda bude zadávací řízení na veřejnou zakázku ohledně nákupu pneumatik vypsáno znovu, jelikož tuto informaci potřeboval k tomu, aby jeho podřízení mohli poté vypracovat konkrétní cenovou nabídku. Svoji výpověď následně pozměnil tak, že si žádné takové jednání nepamatuje, vybavuje si pouze to, že mu pan Z. sdělil, že dané zadávací řízení bylo zrušeno, a to z toho důvodu, že Česká pošta přešla na nákup vozidel formou operativního leasingu, jehož součástí byl i nákup pneumatik, čímž došlo ke snížení počtu kusů poptávaných pneumatik. Skutečnost, že v budoucnu bude vypsáno nějaké nové zadávací řízení, bral jako hotovou věc, jelikož potřeba dodávky pneumatik na straně České pošty stále byla. Zdali mu to někdo potvrdil, to neví, avšak v žádném případě neznal žádné bližší podmínky této veřejné zakázky, neznal velikosti, ani počty pneumatik. K dotazu, zda mohl jakýkoli uchazeč získat výhodu tím, že věděl o tom, že zadávací řízení bude znovu vyhlášeno, obžalovaný uvedl, že nikoli, jelikož nestačí znát jen vědět, že nějaké zadávací řízení bude vypsáno, ale je nutné znát též shora uvedené podmínky veřejné zakázky. Následně, když bylo předmětné zadávací řízení zahájeno, tak s panem Z. řešil problémy ohledně doplnění kvalifikace. K dotazu, zda věděl, že pan Z. byl členem hodnotící komise ve vztahu k tomuto konkrétnímu zadávacímu řízení, uvedl, že tuto skutečnost nevěděl. Ke

smlouvě „DVSM/21“ z roku 2004 dále uvedl, že v té době ve spol. Agrotec a.s. ještě nepracoval, s panem D. se nikdy nesešel, nikomu tuto smlouvu nepředkládal, ani s ní jinak neoperoval, byla to iniciativa České pošty. Ta ho následně oslovila, zda disponuje originálem této smlouvy, načež odpověděl, že nikoli. Poté, co Česká pošta přistoupila k této smlouvě a požadovala po spol. Agrotec a.s. plnění na jejím základě, obžalovaný si tuto smlouvu od České pošty vyžádal, načež mu byla zaslána prostřednictvím e-mailu. Takto zaslána smlouva však neobsahovala její nedílnou součást, a sice seznam dodávaného sortimentu vč. ceny, ale odkazovala na aktuální ceníky spol. Agrotec a.s.

Co se týče nabídky zájezdu do Madridu adresované sv. Z., obžalovaný uvedl, že se jednalo o nabídku odborné exkurse do výrobního závodu v Madridu, kterou organizoval výrobce vozidel Iveco. Když tuto nabídku sv. Z. sdělil, ten jí ihned odmítl a obžalovaný tak ani neměl čas mu prezentovat tu skutečnost, že součástí této nabídky je i účast na fotbalovém utkání FC Real Madrid. Obžalovaný to celé vnímal tak, že se nejedná o žádný úplatek, ale o odborné vzdělání odběratele, který byl z pohledu spol. Agrotec a.s. velmi významný. Na dotaz, proč tuto nabídku nečinil přímo České poště jako takové, ale konkrétně panu Z. obžalovaný uvedl, že se jednalo o náhlé rozhodnutí, jelikož se na této exkursi uvolnilo jedno místo, a to několik dní před samotným odletem. Přestože se domníval, že tento jeho postup byl v souladu s etickými pravidly spol. Agrotec a.s., tak se tato událost následně ve společnosti řešila a byla mu udělena výtka ze strany generálního ředitele společnosti. Dále obžalovaný uvedl, že obecně při zadávacích řízeních nikoho neovlivňoval, nevyhledával lidi, kteří byli ve výběrových komisích a pokud s lidmi z České pošty něco řešil, tak to byly věci výlučně technické a provozní povahy. Konkrétně se sv. Z. setkával pouze kvůli pracovním záležitostem a neřešili spolu žádné jiné aktivity, které by se nevztahovaly k jejich pracovním činnostem. Z časových důvodů se spolu setkávali i mimo prostory pracoviště, např. v restauraci. Obžalovaný taktéž uvedl, že co se týče způsobené škody tvrzené v obžalobě, není zde nikde uvedeno, jak k této částce obžaloba dospěla a nikde též není uvedeno, jaká by byla ztráta na straně České pošty, kdyby jí pneumatiky dodány nebyly. Na dotaz, zda spol. Agrotec a.s. měla etický kodex a do jaké míry fungoval, obžalovaný uvedl, že společnost takovýto etický kodex skutečně měla s tím, že se zúčastnil školení ohledně aplikace tohoto kodexu, průběžné výsledky jeho dodržování a hodnocení byly publikovány ve firemním časopise. Zavádění compliance programu mělo na starosti právní oddělení společnosti Agrotec a.s., jehož hlavním vedoucím byl pan JUDr. Ivo J..

17. **Zmocněnec JUDr. I. J. za obžalovanou společnost Agrotec a.s.** v hlavním líčení mj. vypověděl, že ve spol. Agrotec a.s. působí od roku 1998 jako hlavní právník této společnosti, přičemž veřejnými zakázkami se on sám nezabýval. Spol. Agrotec a.s. má v současné době kolem 500 zaměstnanců a její celkový obrat činí kolem 6 až 7 miliard Kč. Co se týče účasti společnosti Agrotec a.s. na veřejných zakázkách, uvedl, že jejich objem vůči celkovému obratu společnosti je spíše okrajový, pohybuje se kolem hodnoty 2 %. Společnost Agrotec a.s. se zúčastnila zadávacích řízení na veřejné zakázky u České pošty, s.p., ale i u jiných subjektů, a to i po inkriminovaném období uvedeném v obžalobě. K osobě obž. R. zmocněnec uvedl, že tento nastoupil do společnosti koncem buď koncem r. 2009, či začátkem r. 2010 a o jeho vztahu k České poště, s.p. se vše dozvěděl až v rámci probíhajícího trestního řízení. K dotazu, jak se staví k tomu, co je spol. Agrotec a.s. kladeno za vinu, zmocněnec uvedl, že pro společnost to bylo velké překvapení, svoji vinu odmítají, jelikož nemají za prokázané, že by ze strany spol. Agrotec a.s., ani obž. R. docházelo k nějakým manipulacím se zadávacím řízením ohledně veřejných zakázek. Dále uvedl, že neví, zda společnost disponovala smlouvou z r. 2004, jež měla být uzavřena s Českou poštou, s.p. ani nebyl schopen specifikovat, na základě jakých právních titulů docházelo k dodávkám pneumatik České poště, s.p. v tom období. Též doplnil, že na právním oddělení, jehož je vedoucí, nekontrolují plnění, nýbrž samotné texty uzavíraných smluv, přičemž si nevybavil, že by on sám kontroloval nějakou smlouvu uzavřenou s Českou poštou, s.p. Dále vypověděl, že nemá žádné poznatky o vztazích obž. R. s panem Z.. Co se týče nabídky účasti na fotbalovém zápase v Madridu, tak obž. R. byl tento

jeho krok vytknut na jednání radě ředitelů a je možné, že to se to podepsalo i na výši jeho odměn. K tomuto dále uvedl, že se mělo jednat o návštěvu několika významných zákazníků divize výrobce nákladních automobilů, a to zřejmě výrobního závodu spol. Iveco. Ohledně dávkové politiky společnosti Agrotec a.s. soudu sdělil, že hodnota darů se pohybovala maximálně kolem 400 až 500 Kč, jelikož jinak by tyto nemohly být zařazeny do účetnictví společnosti jako daňový náklad, přičemž se jednalo o drobné dárky typu psacích potřeb, lahve vína či různých pochutin. O tom, že by ze strany společnosti Agrotec a.s. docházelo k obdarovávání jejích obchodních partnerů nějakými hodnotnějšími dary, nemá žádné bližší poznatky, a pokud by se tak dělo, muselo by jít o exces, jelikož tato pravidla byla v rámci společnosti nastavena poměrně přísně. On sám, i když pracoval několik let jako místopředseda představenstva, žádný hodnotnější dar nikdy nedostal, stejně tak nemá poznatky o tom, že by takovéto dary dostával někdo jiný ze společnosti, žádný dar v hodnotě nad 1.000 Kč od r. 2011 nahlášen nebyl. Dále se zmocněnec vyjádřil též ke compliance programu spol. Agrotec a.s., kdy tato jako součást skupiny holdingu Agrofert, a.s. přijala s účinností od 1.9.2011 normu s názvem „Program Compliance – Pravidla etického chování“, která je jednou ze součástí firemní kultury společnosti, přičemž tento etický kodex je popsán ve firemních zpravodajích z let 2008 až 2013, které jsou založeny ve spise. Každý nový zaměstnanec má povinnost se s tímto programem a pravidly při nástupu do zaměstnání seznámit, což stvrzuje svým podpisem. V průběhu trvání zaměstnaneckého poměru pak následuje proškolení vybraných profesí jak ohledně právních základů, tak programu compliance, přičemž shora uvedené se týkalo i obž. R.. Obsahem těchto školení pak mělo být ve stručnosti seznámení se pravidly zakotvenými v rámci zákona o trestní právních osob a řízení proti nim. Konkrétní ustanovení tohoto programu, které by bylo možné vztáhnout na situaci, která je obž. R. kladena za vinu, se mu nepodařilo najít, jelikož pravidla týkající se otázky darování se do tohoto programu přidali až později, resp. určitá pravidla v té době již existovala, ale následně se v roce 2014 zpřísnila, a to tak že byly prakticky zakázány jakékoli styky se zaměstnanci z veřejného sektoru. V souvislosti s etickým kodexem společnosti zmocněnec dále uvedl, že mu nikdy nebyl předložen případ, kdy by spol. Agrotec a.s. měla poškodit nějaký jiný subjekt svým chováním, které by se dalo označit jako trestněprávní. Na dodržování compliance programu dohlížel tzv. compliance officer, jenž měl za úkol řešit příp. podněty v této oblasti. Co se týče pravidel určujících podpisová práva za spol. Agrotec a.s., tak v podpisovém řádu mají stanovené pravomoci pro jednotlivé úrovně řízení, avšak bylo běžné, že pro jednotlivé veřejné zakázky se na základě písemného pověření zmocnila konkrétní osoba z řad řídicích osob v jednotlivých divizích.

IV.

18. **Svědék P. Z.**, bývalý zaměstnanec České pošty ve své výpovědi v rámci hlavního líčení mj. uvedl, že mezi lety 2011 až 2014 působil jako ředitel údržby vozového parku České pošty, s.p. Z osob uvedených v obžalobě zná pouze obž. S. a obž. R.. Vztah s obž. R. byl čistě pracovní, nejdříve si vykali, postupem času si však začali tykat, kdy přesně se tak stalo, to si nevybavuje. K procesu příprav zadávacích řízení na veřejné zakázky v České poště svědek uvedl, že ze strany jeho úseku dodali určité základní parametry a ty pak předali na úsek centrálního nákupu, který zajistil celý proces zadání veřejné zakázky od vypsání až po ukončení zadávacího řízení. Pokud jde o počet kol jednotlivých zadávacích řízení, uvedl, že bylo možné, aby zadávací řízení byla vypsána i na více kol z toho důvodu, aby došlo k vysoutěžení té nejlepší výsledné ceny. Jednotliví uchazeči o veřejné zakázky se se zaměstnanci z České pošty, s.p. mimo pracoviště nescházeli, na pracovišti ano, přičemž zde se řešily technické problémy u jednotlivých zakázek. On sám se například s obž. R. mimo pracoviště neseťkával, pouze na pracovišti, přibližně jedenkrát za čtrnáct dnů tak, jak to vyžadovaly provozní záležitosti. Dále uvedl, že co se týče veřejných zakázek označených jako „Východní Čechy-Specializované přepážky červené“, „Pošta Znojmo 2-výměna oken“ a „Pošta Frýdek-Místek 1-obnova přepážkové části“, tak tyto mu nic bližšího neříkají. V r. 2011, kdy nastoupil do České pošty, byly pneumatiky dodávány na základě smluv, které byly uzavřené ještě

před jeho příchodem do pošty, konkrétně to mělo být na základě archivované smlouvy, která však měla být stále aktivní, přičemž po doporučení úseku centrálního nákupu se přistoupilo k odběru pneumatik na jejím základě. V roce 2012 probíhalo zadávací řízení ohledně veřejné zakázky na dodávku pneumatik, avšak toto bylo zrušeno, jelikož se zde buď objevily neshody ohledně plnění, či proto, že se směli přihlásit jen ti uchazeči, kteří vykazovali určitý počet prodaných pneumatik za určité období, což v daném případě nebylo splněno. Ohledně tohoto řízení se ho obž. R. dotazoval, jak tato veřejná zakázka dopadla a zda, případně v jakém časovém horizontu bude vypsána nová veřejná zakázka. Na tento dotaz mu odpověděl jen to, že co se týče té původní veřejné zakázky, tak ta byla zrušena, a že informaci o jejím zrušení obdrží oficiální cestou. Ohledně nově vypisované zakázky se možná obecně o nějakém měsíci zmínil, přesně to již nedokáže říct, nicméně samotná informace, že se nové zadávací řízení bude vypisovat, byla věcí obecně i mediálně známou, kdy se mediím sdělovalo, že daný rok Česká pošta, s.p. bude nakupovat „tolik a tolik“. Bližší informace mu k této veřejné zakázce nesdělával, jelikož jimi sám ani nedisponoval, nikdy neříkal nic detailního, vždy s obž. R. mluvil pouze v obecné rovině. Následně v roce 2013 tedy došlo k vypsání obdobného zadávacího řízení, kterého se měly účastnit společnosti Agrotec a.s., Eurotyres s.r.o. a ContíTrade Services s.r.o., přičemž vybraným uchazečem měla být spol. Eurotyres s.r.o. Spol. Agrotec a.s. byla z tohoto zadávacího řízení vyřazena z toho důvodu, že nesplnila požadavek dodat v určitém časovém období určitý objem zboží. Sv. Z. dále uvedl, že je možné, že se ho obž. R. zeptal, proč došlo k vyřazení spol. Agrotec a.s. z tohoto zadávacího řízení. Na dotaz, zda mezi ním a obž. R. existovala dohoda ohledně zrušení této veřejné zakázky, kterou měla získat spol. Eurotyres s.r.o., svědek uvedl, že s obž. R. žádné takové dohody nebyly, ani mu nic nesliboval. Tato veřejná zakázka měla být zrušena z toho důvodu, že v rámci dozorcí rady České pošty bylo rozhodnuto o zastavení zakázek na osobní vozidla, jelikož byl v té době v souvislosti s přechodem na operativní leasing zajištěn dostatečný počet kusů pneumatik pro vozidla České pošty, s.p. V mezidobí, než došlo k řádnému vysoutěžení veřejné zakázky na odběr pneumatik, tak Česká pošta, s.p. odebírala pneumatiky na základě shora uvedené starší smlouvy a to od spol. Agrotec a.s. Tuto smlouvu svědek viděl, mělo se jednat o smlouvu na opravu vozidel a dodání náhradních dílů pro vozidla České pošty, přičemž za náhradní díly se považovaly i pneumatiky. Kolik kusů pneumatik a v jaké hodnotě Česká pošta od spol. Agrotec a.s. odebrala, svědek neví, jelikož toto čerpání bylo v gesci samostatných jednotek – dopravních středisek – rozmístěných po celé České republice, jejich celková hodnota se mohla pohybovat kolem 20 mil. Kč. Vysvětlení pro svědka, že se po poměrně dlouhou odebíraly pneumatiky bez jakéhokoli vypsání zadávacího řízení na veřejnou zakázku, bylo takové, že bylo nutné zajistit provoz vozidel, jakož i doručování poštovních zásilek. Skutečnost, že spol. Agrotec a.s. měla být preferovaným dodavatelem České pošty, svědek zaslechl od generálního ředitele sv. Z., přičemž pro něj z toho vyplývala ta skutečnost, že se po provozní stránce této společnosti plně věnoval a řešil s nimi veškeré vzniklé problémy. Informaci o tom, že Agrotec a.s. má být preferovaným dodavatelem následně sdělil i sv. Ing. K.. Dále uvedl, že obž. R. mu nabídl účast na zájezdu do Madridu spojeného s fotbalovým zápasem. Tuto nabídku z vlastních důvodů odmítl a sdělil mu, ať zájezd nabídne někomu jinému z České pošty. Na dotaz, zda on sám či kolegové z České pošty dostávali za dary od obchodních partnerů, zejména v období před vánočními svátky, uvedl, že se jednalo o přání a láhve vína s logem těchto obchodních partnerů. S tím, že by někdo dostal dar větší hodnoty, např. nějakou dražší elektroniku, se svědek v České poště nesetkal.

19. **Svědék Ing. R. F.**, zaměstnanec společnosti Agrofert, a.s. na pozici interního auditora ve své výpovědi v rámci hlavního líčení mj. uvedl, že ve společnosti působí od září 2011 a má zde v současné době na starosti správu etické linky, compliance program, zastává též roli centrálního, řídicího compliance officera. Compliance program je v rámci skupiny Agrofert, a.s. implementován celokoncernově, tudíž i ve vztahu ke spol. Agrotec a.s. S obž. R. se nikdy nesetkal, ani s ním nikdy nemluvil. Ze spol. Agrofert, a.s. ho nikdo neinstruoval, jakým způsobem má vypovídat, ale s ohledem na skutečnost, že tato trestní věc je mediálně známá, tak si ji v rámci společnosti nějakým způsobem vyhodnotili, jelikož compliance program bylo nutné určitým způsobem nastavit

i do budoucna. Zmiňovaný program byl zaveden spol. Agrofert, a.s. jako řídicí osobou koncernu v září 2011. Jednalo se o dobrovolné rozhodnutí představenstva společnosti, jelikož v té době ještě nebyl zákon o trestní odpovědnosti právnických osob v účinnosti. Co se týče compliance programu a spol. Agrotec a.s., tak tato byly proškoleny koncem r. 2011, možná v listopadu 2011, jelikož do dvou měsíců od přijetí programu byly proškoleny všechny dceřiné společnosti. Svědek dále uvedl, že program byl zaštitěn jednak compliance officery na úrovni koncernu, jednak compliance officery na úrovni dceřiných společností, kteří zajišťovali ve spolupráci s personálními odděleními proškolení zaměstnanců ohledně etického kodexu v rámci jejich běžných povinností. Samotní compliance officeri dceřiných společností, což jsou buď vedoucí interního auditu, vedoucí bezpečnosti aj., fungují víceméně autonomně, přičemž náplní jejich funkce je kontrola dodržování jednotlivých zákonů a jiných předpisů. Pokyny ve vztahu může jednotlivým compliance officerům na úrovni dceřiných společností dávat personální ředitel, jejich povinnosti byly spíše definovány směrnici „08 compliance“, konkrétně že mají povinnost školit své zaměstnance, zveřejnit etický kodex atd. Svědek jako centrální compliance officer měl primárně na starost etickou linku, ve vztahu k dceřiným společnostem ale vykonával i jiné činnosti. Na dotaz, zdali v období říjen 2011 až konec roku 2013 měla spol. Agrotec a.s. svého vlastního compliance officera, svědek uvedl, že tam taková osoba určitě byla, přičemž si myslí, že to mohl být personální ředitel, jelikož obvykle to měla v dceřiných společnostech na starosti osoba na této pozici, na konkrétní jméno si nicméně nevzpomíná. Pokud jde o etický kodex, tak tento byl zprvu stejného znění pro celý koncern, postupem času si ho jednotlivé společnosti upravily pro svoji potřebu. Spol. Agrotec a.s. taktéž přijala určité rozšíření, avšak jednalo se o marginální změny formálního charakteru. Svědek dále vypověděl, že etický kodex zakotvuje určité zásady, na základě kterých se jednotliví zaměstnanci koncernu mají chovat. Mezi tyto zásady patřil např. zákaz střetu zájmů, zákaz korupce, ale i zákaz dávání darů ve smyslu sponzorství. Směrnice compliance upravuje proces, jak se řeší případné podněty na porušení etického kodexu, přičemž primárně by to zaměstnanec měl řešit se svým nadřízeným či se obrátit na etickou linku nebo svého compliance officera. Ohledně dodržování předpisů je compliance program určitou nadstavbou v rámci jinak fungujících standartních kontrolních mechanismů koncernu. K dotazu, zda v etickém kodexu byla obsažena úprava dárkové politiky společnosti, svědek uvedl, že si není jistý, v jakém znění byl etický kodex v roce 2013, avšak má za to, že zde bylo obsaženo pravidlo ohledně přiměřenosti hodnoty darů, že jejich hodnota neměla vybočovat z běžných obchodních standardů, měla se pohybovat do částky cca 5.000 Kč. Svědek dále uvedl, že co se týče vánočních darů, tak se jednalo o lahve vína či dárkové koše, o jiných typech darů nebyl informován. O případech, že by si obchodní partneři dávali jako vánoční dar elektroniku v hodnotě až deseti tisíc Kč svědek neslyšel. Ohledně podnětů na porušení etického kodexu, které v rámci koncernu zaznamenali, uvedl, že se ve většině případů jednalo o podněty z personálně právní oblasti, co se týče podnětu ohledně otázky darování, resp. hodnoty poskytnutého či přijatého daru, tak tento dosud nevidovali. Zbylé oblasti podnětů se týkaly buď hospodaření společnosti či manipulace výběrových řízení v tom smyslu, že k manipulaci docházelo ze strany dodavatele, kdy tento měl své známé uvnitř koncernu a spol. Agrofert, a.s. figurovala jako poškozený subjekt. Nejednalo se však toliko o spol. Agrotec a.s., ale o jinou dceřinou společnost, přičemž situace byla vyřešena tak, že se onen obchodní vztah rozvázal a do novelizovaného znění etického kodexu byla přidána povinnost nahlášení případného střetu zájmů. Obecně je etický kodex průběžně aktualizován na základě takto vyhodnocených podnětů. Dále se svědek vyjádřil ke školením v oblasti programu compliance, kdy tato probíhala obecně ve smyslu školení v jednotlivých právních předpisech mj. i trestněprávních, a to takovým způsobem, že akcentovali dodržování etického kodexu a právních předpisů vztahujících se k pracovním činnostem ve společnosti, nejednalo se o výčet jednotlivých zákonů, s nimiž jsou zaměstnanci v rámci školení dopodrobna seznamováni. Základní podoba školení compliance programu neobsahovala problematiku trestní odpovědnosti právnických osob, svědek neví, jak v této oblasti školila své zaměstnance konkrétně spol. Agrotec a.s., ale na centrále taková školení probíhala. Ve chvíli, kdy byl implementován compliance program spolu s etickým kodexem, tak všechny dceřiné společnosti

měly povinnost seznámit své zaměstnance s jejich obsahem a zaměstnanci, kteří do koncernu přišli po roce 2011, byli pak s tímto obsahem seznámeni při svém nástupu do zaměstnání. Co se týče nabídky ze strany obž. R. vůči zaměstnanci České pošty, tak svědek vypověděl, že se spol. Agrotec a.s. tuto věc neřešili, jelikož se jednalo o problém spíše v trestněprávní rovině, zatímco program compliance je zaměřen na preventivní působení, avšak má poznatky o tom, že obž. R. byla udělena výtka a spol. Agrotec a.s. na základě této události rozšířila svůj etický kodex ve vztahu k veřejným zakázkám a jednání s veřejnými institucemi.

20. **Svědék R. H.**, bývalý zaměstnanec spol. Agrotec a.s., který v této společnosti pracoval od roku 2008 do roku 2016, přičemž v rozhodné době od roku 2012 působil na pozici vedoucího prodeje náhradních dílů, v hlavním líčení mj. uvedl, že se z titulu své funkce zabýval též prodejem pneumatik a připravoval podklady pro zadávací řízení na veřejné zakázky u České pošty, přímo s obchodními partnery z České pošty však nejednal. Co se týče prodeje pneumatik, tak nejdříve si tento samostatně spravovaly jednotlivé servisy, které spadaly pod Agrotec a.s., avšak později došlo ke sloučení prodeje pneumatik a od té doby to mělo v gesci jeho oddělení. Na základě jakých titulů a jakých smluv byl zajištěn prodej pneumatik České poště před shora uvedeným sloučením, nebyl svědek schopen upřesnit, pouze ví o tom, že některé servisy České poště dodávku pneumatik skutečně zajišťovaly, ale jestli existovala nějaká rámcová smlouva, to neví, konkrétně ohledně rámcové smlouvy z r. 2004 bližší poznatky nemá. Pokud jde o přípravu podkladů pro zadávací řízení ve vztahu k České poště, svědek dále uvedl, že tyto připravoval ve chvíli, kdy dostal pokyn od svého nadřízeného, který mu k tomu předložil též podklady ze strany České pošty s kompletním soupisem toho, co mají připravit a jaké podmínky splnit. Ve vztahu k České poště svědek připravoval zpravidla dvoje podklady pro zadávací řízení, jednak na prodej náhradních dílů, jednak na prodej již zmiňovaných pneumatik. Na dotaz, zda může upřesnit, jakým způsobem probíhaly zadávací řízení na veřejné zakázky pro Českou poštu, kolik měly kol, zdali byly nějaké výzvy na doplnění dokumentace atd., svědek uvedl, že možná zde bylo určité doplňovací řízení, co se týče upřesnění konkrétních typů pneumatik, nic dalšího si však vzhledem k časovému odstupu již nevybavuje. Obž. R. zná, jednalo se o jeho přímého nadřízeného, od něhož dostával pokyny, co se týče předmětného zadávacího řízení, o jeho kontaktu se zástupci České pošty však bližší poznatky nemá. Pokyny od obž. R. spočívaly např. v tom, že svědek měl připravit podklady, v rámci kterých by společnost Agrotec a.s. prokázala objem prodaných pneumatik za určité období. Informaci o tom, že by spol. Agrotec a.s. měla být preferovaným dodavatelem České pošty, neměl, vyložil by si to jen v kontextu, že jejich společnost již určité veřejné zakázky od České pošty již dříve získala. Jaký objem pneumatik dodala spol. Agrotec a.s. v roce 2013 České poště, neví. V kontaktu s panem Z. nebyl, jeho jméno slyšel poprvé až v řízení před soudem. K zadávacímu řízení na veřejnou zakázku ohledně prodeje pneumatik dále uvedl, že jediné, co k tomu může uvést je, že v tomto řízení neuspěli, přičemž nakonec byli rádi, jelikož v té době došlo na trhu s pneumatikami k několika událostem, které vedly ke zvýšení jejich ceny a oni by tak nebyli schopni dodržet učiněnou nabídkovou cenu. Dále uvedl, že obdržel jen informaci o tom, že jejich společnost v daném zadávacím řízení neuspěla, přičemž to chápal tak, že prodej pneumatik není hlavní obor spol. Agrotec a.s. a na trhu jsou jiní dodavatelé, kteří jsou schopni nabídnout lepší ceny. Po neúspěchu jejich společnosti v daném zadávacím řízení si není vědom toho, že by dostal pokyn k přípravě podkladů pro nějakou obdobnou veřejnou zakázku, a ani nebyl ze strany obž. R. informován o tom, že by se plánovalo nějaké další zadávací řízení. Pokud jde o nabídku zájezdu ze strany obž. R. do výrobního podniku firmy Iveco v Madridu spojenou s účastí na fotbalovém zápase, si svědek není vědom, že by tato byla učiněna přímo konkrétní osobě z České pošty, přičemž dále vypověděl, že spol. Agrotec a.s. pro své obchodní partnery a zákazníky pořádá mnoho akcí tohoto charakteru, resp. spol. Agrotec a.s. tyto akce přímo neorganizuje, ale jako autorizovaný dealer spol. Iveco dostává tyto nabídky přímo od této společnosti s tím, že tyto se následně dále nabízí obchodním partnerům. Běžně se jednalo o prezentace různých výrobků či nějaká školení, ať už v České republice či v zahraničí, přičemž většinou večer následoval nějaký společenský program či večere. S tím, že by součástí takovýchto akcí byla i účast na fotbalovém zápase, se svědek dosud

nesetkal. Co se týče konkrétně návštěvy Madridu, tak zde se mělo jednat primárně o exkurzi do nově otevřeného závodu spol. Iveco, kdy tato nabídka byla směřována koncovým zákazníkům společnosti, osoby ze spol. Agrotec a.s. zde vystupovaly spíše jako doprovod. Svědek se domnívá, že se obž. R. této cesty i účastnil, avšak kdo další na ni participoval, to již neví, stejně tak neví, zda se nabídka obž. R. v rámci společnosti následně nějakým způsobem řešila. O tom, že s touto exkurzí byla spojena účast na fotbalovém zápase, se dozvěděl až později. Na dotaz, zda je schopen se vyjádřit ke skutečnosti, zda v Agrotec a.s. fungovaly instituty jako program compliance či etický kodex, svědek soudu sdělil, že ve společnosti měli zakotvený etický kodex, kdy tento byl a je striktně dodržován. Dle vyjádření svědka nebylo v rámci obchodní konkurence jejich společnosti běžné, že by institut jako etický kodex byl v těchto společnostech implementován, naopak se setkal s tím, že různé společnosti využívaly tzv. „bonusový program“, kdy zákazník, který u konkurenčních společnosti nakoupil určité množství zboží, za to dostal např. iPhone či televizi, ve spol. Agrotec a.s. se však nikdy něco obdobného nedělo. Ohledně dárkové politiky společnosti svědek uvedl, že se nesetkal s případy, kdy byly poskytovány či naopak přijímány dary vyšší hodnoty, např. elektronika. Jejich obchodním partnerům se dávaly vánoční dárky typu dárkového balení s lahví vína apod., dražší elektronika se nedávala. K dotazu, zda ve spol. Agrotec a.s. probíhala ve vztahu k obsahu etického kodexu nějaká školení, svědek uvedl, že pokud ano, tak se on sám jich neúčastnil, avšak na zaměstnance této společnosti bylo apelováno, aby tato pravidla dodržovali. Jako tehdejší vedoucí pracovník neřešil žádné podněty, které by se vztahovaly k porušování etického kodexu. Na dotaz, zda zaregistroval nějakou změnu compliance programu po shora uvedené nabídce obž. R. ohledně účasti na zájezdu do Madridu, svědek uvedl, že si myslí, že nikoli.

21. **Svědék Ing. V. K.**, společník a jednatel společnosti Hrušecká stavební spol. s r.o., IČ: 25585142, ve své výpovědi v rámci hlavního líčení mj. uvedl, že předmětem této společnosti je stavební činnost, přičemž veřejné zakázky u nich činí přibližně 20-40 % objemu celkového obrátu. U České pošty, s.p. se v minulosti ucházeli i o jiné veřejné zakázky než o ty, které jsou předmětem trestního řízení, zda v nich uspěli, si již nevybavuje, na území Moravskoslezského kraje má za to, že nezískali žádnou zakázku. Z osob z České pošty byl v kontaktu pouze s panem Ing. K., s nímž se dvakrát setkal za účelem představení spol. Hrušecká stavební spol. s r.o., blíže se však neznali. V předmětné trestní věci byl v minulosti taktéž stíhán, následně bylo jeho trestní stíhání zastaveno. Ohledně veřejné zakázky „Pošta Znojmo 2-výměna oken“ si žádné bližší informace nevybavuje, je možné, že se o ni jeho společnost ucházela. Svědek dále obecně uvedl, že zadávací řízení u České pošty, s.p. probíhala na jedno kolo, ale nevyklučuje ani možnost, že byli ze strany České pošty, s.p. vyzýváni ke snížení nabídkové ceny. K veřejné zakázce „Pošta Frýdek-Místek 1 – obnova přepážkové části“ svědek vypověděl, že ohledně této je Česká pošta vyrozuměla prostřednictvím e-mailu, přičemž zakázku nacenili na částku cca 3,6 mil. Kč. V rámci druhého kola však došlo ze strany jejich společnosti k neúměrnému snížení nabídkové ceny, které bylo způsobeno chybou jeho společnosti. Předmětná nabídková cena měla být snížena na částku cca 3.519.000 Kč, avšak chybou jejich rozpočtáře pana Čermáka, který je dle slov svědka dyslektik a dysgrafik, byla učiněna nabídková cena ve výši 3.159.000 Kč. Dále svědek vyloučil jakékoli zásahy osob z České pošty, s.p. v tom smyslu, že by jim bylo řečeno, že mají tvrdit, že takto učiněná nabídková cena byla způsobena chybou v počtech, resp. ve psaní, aniž by tomu tak bylo; taktéž je nikdo z České pošty, s.p. o chybě nevyrozumíval. Vzhledem k tomu, že za tuto částku nebyla jejich společnost danou zakázku schopná realizovat, jelikož by se jednalo o ztrátovou zakázku, tak ve třetím kole nabídli o něco vyšší cenu, kolem 3,3 až 3,4 mil. Kč. Skutečnost, že se mělo konat kolo čtvrté, si svědek již nevybavuje. Společnost Radekov spol. s.r.o., ani jméno jejího jednatele obž. H. mu nic bližšího neříká, na jejich vzájemnou spolupráci se nepamatuje, ani na nějakou osobní zakázku týkající se nějaké elektroinstalace. Co se týče schůzky s obž. H., která se měla odehrát na čerpací stanici OMV, si taktéž nic bližšího nevybavuje, jelikož se na této čerpací stanici potkával s různými obchodními partnery klidně i dvakrát týdně. Se spol. Radekov spol. s.r.o., ani s jinou společností, která se účastnila zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku, se nedomlouval na tom, kdo tuto veřejnou zakázku vyhraje, či zda ji někomu přenechá. K dotazu, zda v letech 2012-2013 pokrývala

jeho společnost svými zaměstnanci i odbornost elektroinstalačních prací, svědek uvedl, že nikoli, elektrikáře vždy poptávali externě. V neposlední řadě svědek na dotaz obž. S. uvedl, že od obchodních partnerů v podobě velkoobchodů či stavebnin dostávají za odběr určitého objemu zboží různé bonusy či jiné dary.

22. **Svědék Mgr. J. B.**, bývalý zaměstnanec České pošty, s.p., ve své výpovědi v rámci hlavního líčení mj. uvedl, že v r. 2013 působil v České poště na pozici ředitele odboru investic, od dubna 2014 však zde již fyzicky nepracoval, jeho pracovní poměr skončil de iure v r. 2016. Sám byl v předmětné trestní věci stíhán v souvislosti s veřejnou zakázkou „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“, přičemž jeho trestní stíhání skončilo schválením usnesení o narovnání. Na dotaz, zda od obž. H. obdržel e-mail s přílohou, seznamem společností, které měli být v zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku zohledněny, svědek uvedl, že si není jist, jestli email obdržel, ale vzhledem k tomu, že je to součástí spisu, tak tomu asi tak bylo, tento poté přeposlal centrálnímu nákupu. Obecný postup byl takový, že příslušný útvar, který měl na starosti proces zadání veřejné zakázky, navrhl potenciální uchazeče, jejichž seznam pak předal na útvar centrálního nákupu a ten pak tyto společnosti obesílal. Kolik společností muselo být osloveno, bylo určeno vnitřním předpisem, přičemž určujícím kritériem byla předpokládaná hodnota zakázky. Vedle toho však byla jednotlivá zadávací řízení vypisována též na veřejném portálu České pošty tak, aby se mohl přihlásit předem blíže neurčený počet uchazečů. Co se týče inkriminované zakázky, svědek dále vypověděl, že následně poté, co bylo zadávací řízení vypsáno, byly osloveny určité společnosti s tím, že i tato veřejná zakázka byla zveřejněna na shora uvedeném veřejném portálu, přičemž je možné, že se přihlásily i jiné subjekty, než které figurovaly na seznamu od obž. H.. S těmito poté bylo jednáno jako s každým jiným uchazečem o veřejnou zakázku, žádná diskriminace se zde nevyskytovala. Jakožto ředitel odboru investic měl předmětnou veřejnou zakázku na starosti z hlediska přípravy i její následné realizace, vč. samotného dozoru. Zpravidla se vždy soutěžilo minimálně na dvě kola tak, aby Česká pošta dosáhla cenově nejvýhodnější nabídky, přičemž se vždy předem stanovovala předpokládaná hodnota konkrétní zakázky s tím, že nebylo myslitelné, aby se zakázka uzavírala za částku, jež by byla nad takto stanovenou předpokládanou hodnotou. Ukončení zadávacího řízení po prvním kole v České poště zvykem nebylo. Rovněž předmětné zadávací řízení na veřejnou zakázku „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“ probíhalo na dvě kola, kdy před druhým kolem byla účastníkům zaslána výzva ke snížení nabídkové ceny. Pokud na tuto výzvu spol. Radekov s.r.o. reagovala, tak pouze tím způsobem, že upravila svoji nabídkovou cenu směrem dolů. Dále uvedl, že si není jistý, zda se do druhého kola zadávacího řízení přihlásila jen společnost Radekov s.r.o., avšak pokud se tak stalo, a nabídka ve druhém kole zadávacího řízení vykazovala dobrou cenu, nebyl dán důvod k vypisování dalšího třetího kola, jelikož již zde nebyl prostor k získání výhodnější nabídkové ceny. Na dotaz, kolik osob muselo vyjádřit svůj souhlas s tím, aby předmětná zakázka byla zadána právě spol. Radekov s.r.o., svědek uvedl, že souhlas musel být dán několika komisemi a útvary o počtu několika desítek členů, přičemž pokud v dokumentaci nebyly podpisy všech zainteresovaných osob, nemohlo dojít k zadání veřejné zakázky, slovo obž. S. nemohlo překonat schvalovací práva ostatních. K podpisu samotné smlouvy mezi Českou poštou a spol. Radekov s.r.o. však nakonec nedošlo z toho důvodu, že ji obž. H. odmítl podepsat. Na dotaz, zda má bližší poznatky o tom, že již v r. 2012 bylo vypsáno zadávací řízení na obdobnou veřejnou zakázku, kterého se účastnila i spol. Radekov s.r.o., svědek uvedl, že o tomto se dozvěděl až ze spisu a netuší, proč toto zadávací řízení z roku 2012 bylo zrušeno. Dále vypověděl, že obž. H. zná jen pracovně, a to přibližně od r. 2012, kdy již v té době realizoval pro Českou poštu určité zakázky. Komunikaci s ním svědek připouští, obž. H. měl k dispozici jeho soukromý e-mail, avšak po ukončení předmětného zadávacího řízení v r. 2013 se s ním již nesešel. Ohledně komunikace mezi obž. H. a S. bližší poznatky nemá. Co se týče pravidel přijímání darů od uchazečů o veřejné zakázky, svědek uvedl, že si není vědom toho, že by v rámci České pošty byla implementována nějaká směrnice, která by takovéto případy regulovala. Osobně obdržel za dobu svého působení v České poště, s.p. jako nejdražší dárek láhev alkoholu v hodně cca 200 Kč. Skutečnost, aby zaměstnanci České pošty

sdělovali uchazečům o veřejné zakázky, jaké dary by si k vánočním svátkům přáli, rozhodně nebyla standardní, nic takového se v České poště neodehrávalo.

23. **Svěděk V. H.**, společník a jednatel společnosti Stavbros, s.r.o., jejímž předmětem je stavební činnost, v hlavním líčení mj. uvedl, že v předmětné trestní věci bylo v minulosti rovněž vedeno stíhání proti jeho osobě, které však bylo v roce 2016 zastaveno. Spol. Stavbros, s.r.o. se v letech 2012-2013, i v současné době, zúčastňovala zadávacích řízení České pošty, s.p. na veřejné zakázky týkající se stavebních činností, s ohledem na počet zadávacích řízení, jež se společnost účastní, to však není schopna sdělit s jistotou. Účast spol. Stavbros, s.r.o. na zadávacích řízeních u České pošty mohla začít někdy v letech 2010-2012. Co se týče kontaktu s osobami z České pošty, svědek uvedl, že veškerá komunikace probíhala převážně elektronicky, osobní kontakty probíhaly jen v tzv. kontrolní den. S obž. S. se setkal celkem dvakrát, nejprve za situace, kdy obž. S. vykonával pozici ředitele spol. Janča & Emas group s.r.o., kdy mu sdělil, že by mohli dělat nabídky pro Českou poštu a podruhé před tím, než obž. S. do České pošty, s.p. nastoupil. Obecně k zadávacím řízením u České pošty uvedl, že nejprve se učinila nabídka elektronickým způsobem a následně probíhala samotná zadávací řízení, a to na několik kol. K dotazu, zda on či jeho společnost měla ve zvyku dávat nějaké vánoční dary svým obchodním partnerům, svědek uvedl, že on nic takového nedělal a ani žádné dary nedostával. Spol. SP spol. s r.o., Radekov s.r.o. a Agrotec a.s. zná pouze z obsahu trestního spisu, blíže je nezná.
24. **Svěděk K. C.**, společník a jednatel spol. Synett s.r.o., jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15442-15448) i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17135-17136) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran přečteny, v těchto mj. uvedl, že jeho společnost se zabývá především stavební činností a účastnila se ve více případech zadávacích řízení i u České pošty. Ohledně zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Pošta Frýdek-Místek 1 – obnova přepážkové části“ svědek uvedl, že tohoto se jeho společnost skutečně účastnila, o veřejné zakázce se dozvěděli prostřednictvím emailu. Po obdržení výzvy ze strany České pošty, s.p. si opatřili projektovou dokumentaci k této zakázce, avšak ta nebyla kompletní, a tak na tuto skutečnost písemně upozornili zpracovatele zakázky na straně České pošty. Na základě jejich žádosti jim následně byla upravená projektová dokumentace zaslána opět skrze email, avšak vzhledem k tomu, že spol. Synett s.r.o. tyto podklady obdržela pozdě, nezaslala svoji cenovou nabídku, jelikož ji nebyla schopna do daného termínu zpracovat. Svědek dále uvedl, že téměř na každou zakázku poptávají subdodavatele a je možné, že tak tomu bylo i v daném případě. Obž. S. zná šestnáct let, a to již z doby, kdy ještě nepůsobil u České pošty, potkával se s ním osobně přibližně dvakrát měsíčně, telefonovali si a psali si sms zprávy. K dotazu, zda si pamatuje, že ho obž. S. žádal, aby „Frýdek neřešil“ svědek uvedl, že si to již nevybavuje. Spol. Radekov s.r.o., ani jejího jednatele, obž. H. nezná, o společnosti Hrušecká stavební s.r.o. ví jen to, že pochází z jejich regionu, avšak nikdy s ní na žádné zakázce nespolupracoval.
25. **Svěděk J. K.**, zaměstnanec spol. Mičkal, s.r.o., jehož výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení (č.l. 15785) i předchozího hlavního líčení (č.l. 17166-17167) byly podle § 211 odst. 1, 6 tr. řádu za souhlasu stran přečteny, v těchto mj. uvedl, že si na obchod z r. 2013 vzpomíná, kdy tento se měl týkat nákupu dvou kusů notebooku, které si objednal obž. H. ze spol. Radekov s.r.o. Dále uvedl, že obž. H. zná již delší dobu, jednalo o jeho pravidelného zákazníka. Co se týče tohoto konkrétního obchodu, tak nejprve mu obž. H. zaslal e-mailový odkaz na dva konkrétní kusy notebooků s tím, že svědek následně zjistil, že jeden z těchto má na skladě, ale druhý by se musel objednat. Za tento nenaskladněný mu nabídl jiný typ notebooku, s čímž obž. H. souhlasil. Poté následovala objednávka ze strany obž. H., jež byla učiněna na provozovně v Rožnově pod Radhoštěm. V rámci této objednávky se obž. H. zmínil o tom, že se jedná o dárky k Vánocům, detaily spolu blíže nerozebírali. Svědek dále soudu sdělil, že ho obž. H. požádal, aby tato objednávka byla vyfakturována jako kancelářské potřeby, kdy se jednalo o jediný případ, kdy ho obž. H. o shora uvedené žádal. Následně si tyto dva kusy notebooků obžalovaný ve stejné provozovně vyzvedl.

26. **Svědék J. M.**, společník a jednatel spol. Mičkal, s.r.o., jehož výpovědi jak z přípravného řízení (č.l. 15770.15773) i předchozího hlavního líčení (č.l. 17164-17165) byly dle § 211 odst. 1, 6 tr. řádu za souhlasu stran čteny, v těchto mj. uvedl, že co se týče obchodní transakce, ke které došlo dne 14.11.2013, a které jsou na částky 12.299 Kč a 22.990 Kč, tak se jednalo o platby, které byly připsány na účet společnosti Mičkal, s.r.o. za zakoupené a odebrané zboží jednatelům spol. Radekov s.r.o. obž. H., přičemž konkrétně se jednalo o dva kusy notebooků. Tyto si obž. H. objednal osobně a osobně je i převzal. Co se týče notebooku ASUS v hodnotě 12.299 Kč, tak tento byl zakoupen až 19.12.2013, zatímco u notebooku Hewlett-Packard v hodnotě 22.990 Kč datum koupě odpovídá. K dotazu, proč byly faktury vystaveny na jiné zboží, než jaké bylo spol. Radekov s.r.o., resp. obž. H. odebráno, konkrétně na elektroinstalační materiál, svědek uvedl, že faktura byla takto vystavena na žádost obž. H., z jakého důvodu, svědek netuší, avšak lituje toho, že mu vedoucí prodejny pan K. v daném případě vyhověl. Zřejmě zde byla mezi nimi nějaká dohoda, ale co je k tomu vedlo, svědek blíže neví.
27. **Svědčyně G. B.**, zaměstnankyně České pošty s.p., jejíž výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení (č.l. 15384-15389), i předchozího hlavního líčení (č.l. 17144-17146) byly podle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, v těchto mj. uvedla, že od roku 2011 pracovala na České poště jako referent zakázek, v r. 2014 pak působila na odboru přípravy veřejných zakázek. Z pozice své funkce měla na starosti i veřejnou zakázku „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“, kdy k této prováděli veškeré administrativní úkony. O tom, jaké společnosti budou na jednotlivé zakázky poptány, rozhodoval odborný útvar, kdo konkrétně v rámci předmětného zadávacího řízení, svědkyně netuší. Pokud se jednalo o zakázku malého rozsahu, museli být osloveni min. tři společnosti. K dotazu, jestli je možné, že by okruh poptávaných společností určovala spol. Radekov s.r.o., či jiný z uchazečů o zakázku, svědkyně uvedla, že ona sama se s tím nesetkala. Dále uvedla, že si nepamatuje, na kolik kol probíhalo předmětné zadávací řízení, avšak vybavuje si vítěze, kterým byla spol. Radekov s.r.o. S touto společností však smlouva o dílo nakonec nebyla uzavřena, jelikož spol. Radekov s.r.o. České poště sdělila, že smlouvu nemohou uzavřít z důvodu rozhodnutí PČR či státního zastupitelství. Obecně výzva k podání nabídky rozesílaná jednotlivým potenciálním uchazečům neobsahovala údaj o předpokládané hodnotě veřejné zakázky, v r. 2014 se však při vyhlášení dalších kol zadávacího řízení uchazeči běžně informovali o nejnižší podané nabídkové ceně, avšak od kdy se takto postupovalo, svědkyně nedokázala blíže konkretizovat.
28. **Svědék J. B.**, zaměstnanec České pošty, s.p., jehož výpověď učiněná v rámci přípravného řízení (č.l. 14181-14184) byla dle § 211 odst. 6 tr. řádu za souhlasu stran přečtena, přičemž v této své výpovědi svědek mj. uvedl, že v České poště působil od roku 1973, přičemž do roku 2011 zastával pozici vedoucího střediska opravárenských činností. Stejnou pracovní pozici zastával i v době existence odštěpného závodu Severní Morava. Ohledně kupní smlouvy č. DVSM/21/ kup/04 svědek uvedl, že ta je mu známa, byla podepsána tehdejším ředitelem odštěpného závodu Severní Morava a v minulosti se na tuto odebíraly náhradní díly na nákladní vozidla zn. Iveco a Ivia. Co se týče seznamu dodávaného sortimentu, který měl být součástí shora uvedené smlouvy, svědek vypověděl, že tento skutečně existoval a byly v něm vyjmenovány jednotlivé náhradní díly na nákladní vozidla, zda součástí přílohy byly i pneumatiky, si nebyl jistý. Přílohu předmětné smlouvy, která mu byla předložena policejním orgánem, svědek viděl poprvé a dle jeho názoru se nejednalo o přílohu smlouvy, neboť nebyla očíslována ani podepsána.
29. **Svědék JUDr. M. B.**, bývalý zaměstnanec České pošty, jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15399-15421) i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17124-17131) byly čteny dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran, kdy v těchto svědek mj. uvedl, že v České poště pracoval od roku 2008, nejprve jako podnikový právník, dále na oddělení podpory zakázek malého rozsahu a končil zde jako specialista řízení projektů na odboru centrálního nákupu. Z obžalovaných osob zná obž. S., R. a obž. spol. Agrotec a.s., která se zúčastňovala mnoha zadávacích řízení na České poště týkajících se nákladních vozidel, náhradních dílů a pneumatik, o spol. Radekov s.r.o. ví, že figurovala na

dokumentu záměr veřejné zakázky jako potenciálně poptávaný uchazeč. Dále svědek obecně popsal proces zadávacího řízení na veřejné zakázky České pošty, kdy mj. uvedl, že podle interních směrnic měly odborné útvary za úkol vytipovat určitý počet potenciálních uchazečů, kteří by byli schopni danou zakázku splnit. Co se týče stavebních zakázek malého rozsahu, tak u České pošty bylo zvykem, že jejich zadání probíhalo na více kol, za účelem snížení jejich výsledné ceny. V době vyhlášení zadávacího řízení na jednotlivé veřejné zakázky bylo běžné komunikovat s uchazeči písemnou formou, ve chvíli, kdy již došlo k určení vítěze zadávacího řízení, tak s tímto bylo nutné se oficiálně setkat při podpisu smlouvy a následné realizaci zakázky. Na dotaz, zda je možné, že součástí zadávací dokumentace byl i údaj o před-pokládané hodnotě dané veřejné zakázky, svědek uvedl, že možné to je, tuto informaci mohl poskytnout příslušný nákupčí v rámci procesu jednání o nabídkové ceně, později však svědek vypověděl tak, že oslovené společnosti tuto hodnotu zpravidla neznaly, byla pouze součástí interního dokumentu v rámci České pošty. Ohledně veřejné zakázky „V2/037/13 – Rámcová smlouva pro nákup pneumatik“ svědek uvedl, že tuto měl na starosti a byl jejím administrátorem. V průběhu soutěžení této veřejné zakázky došlo ke zrušení předmětného zadávacího řízení, a to z důvodu vlastní výhrady zadavatele České pošty, s.p. Následně se od Petry R. dozvěděl, že se daná veřejná zakázka zrušila z toho důvodu, že na České poště bylo rozhodnuto o přechodu na operativní leasing, a nebylo tak již zapotřebí nakupovat takovéto množství pneumatik, a dále mu bylo sděleno, že se do budoucna bude vypisovat nové zadávací řízení. O této změně způsobu financování vozového parku formou operativního leasingu rozhodly všechny potřebné orgány až po dozorčí radu České pošty, s.p. K předmětnému zadávacímu řízení svědek dále vypověděl, že ještě před jeho zrušením z něj byla vyloučena spol. Agrotec a.s., a to z toho důvodu, že některé z jejich nabízených pneumatik nespĺňovaly požadavky zadání. Co se týče „V2/038/13 – Nákup pneumatik“ svědek uvedl, že sv. Z. ho nikdy nepožádal, aby pro spol. Agrotec a.s. zajistil výhodnější podmínky v rámci zadávacího řízení, ani ho neupozorňoval na tu skutečnost, že by spol. Agrotec a.s. měla být preferovaným dodavatelem. Předmětnou zadávací řízení pak vyhrála spol. ContiTrade Services s.r.o., kdy pro tohoto uchazeče hlasovali členové hodnotící komise jednomyslně, přičemž mezi členy této komisi tehdy patřil i sv. Z.. K dotazu, zda bylo pro Českou poštu, s.p. ekonomicky výhodnější postupovat cestou rámcové smlouvy nebo nákupem pneumatik v podlimitní zakázce svědek uvedl, že nepatrně výhodnějších cen dosáhli ve druhém případě, kdy spol. Agrotec a.s. nabídla ještě nižší cenu, než nabídl vítězný uchazeč, avšak, jak svědek již dříve vypověděl, tato byla z předmětného zadávacího řízení z důvodu nabídky neodpovídajících, méně kvalitních pneumatik vyřazena. Svědek dále vypověděl, že oslovovat dříve vyřazené uchazeče nebylo pro dodavatele Českou poštu, s.p. nic neobvyklého. Dotazy ve smyslu, zda je na základě nějaké existující rámcové smlouvy možné odebírat pneumatiky od spol. Agrotec a.s. vůči sv. Z., ani vůči nikomu jinému z České pošty s.p. nečinil, jelikož to neodpovídalo jeho pracovní činnosti.

30. **Svědék Ing. P. D.**, zaměstnanec České pošty, jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 14186-14190), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17131-17134) byly dle § 211 odst. 1, 6 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědek uvedl, že v České poště je zaměstnán od r. 1991, přičemž v letech 2001 až 2005 působil na pozici ředitele provozně technické jednotky odštěpného závodu Severní Morava se sídlem v Ostravě. Svědek dále uvedl, že co se týče Kupní smlouvy č. DVSM/21/Kup/04, která byla uzavřena mezi kupujícím Českou poštou, s.p. a prodávajícím spol. Agrotec a.s. dne 30.4.2004, tak tuto podepsal, přičemž předmětem smlouvy byl nákup náhradních dílů na vozidla zn. Iveco. V žádném případě se tato smlouva nevztahovala na náhradní díly jiných značek ani pneumatiky. Ohledně působnosti předmětné smlouvy svědek vypověděl, že dle jeho názoru dopadala pouze na vozidla odštěpného závodu Severní Morava. Součástí smlouvy byly též přílohy, kde byly vypsány na náhradní díly na vozidla zn. Iveco s tím, že žádné pneumatiky se zde neobjevovaly, ani tato smlouva nebyla uzavírána se záměrem jejich nákupu. Dodatek ke smlouvě, který mu byl následně předložen policií, nebyl podepsán, ani nebyl označen jako dodatek, jednalo se jen o volný list papíru, na němž byla napsána informace ohledně nákupu pneumatik. Svědek dále vypověděl, že předmětná smlouva měla být nejpozději v r. 2008 zrušena, a to v souvislosti se

zánikem právní subjektivity odštěpného závodu Severní Morava, kdy museli všechny smlouvy vypovědět, odevzdat na právní oddělení a následně odeslat na centrálu buď do Prahy či Ostravy. S obž. R. ze své pozice v České poště nikdy nejednal.

31. **Svěděk M. E.**, zaměstnanec České pošty, jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15449-15454), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17108-17111) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědek mj. uvedl, že v České poště, s.p. působí od r. 1996, přičemž od poloviny r. 2011 vykonává funkci zástupce generálního ředitele a také funkci ředitele divize obchodu a marketingu, oblast veřejných zakázek do jeho pracovní náplně však nespadá. K dotazu, zda v České poště existují určité směrnice či etický kodex, svědek uvedl, že ano, a těmito se musí řídit všichni zaměstnanci České pošty, seznamují se s nimi při nástupu do zaměstnání, anebo je o nich informuje jejich nadřízený pracovník. Svědek dále vypověděl, že si není vědom toho, že by se zaměstnanci České pošty, s.p. stýkali mimo prostory jejich pracoviště s jednotlivými uchazeči o veřejné zakázky, nemělo by se to stávat. Co se týče dárkové politiky, resp. pravidel upravujících situace ohledně přijímání darů zaměstnanci České pošty, s.p. od obchodních partnerů, svědek uvedl, že v současné době toto upraveno je, v inkriminované době má za to, že to také bylo ošetřeno, přičemž přípustné jsou dary do hodnoty cca 500 Kč. V rámci působení v České poště, s.p. neslyšel o tom, že by někdo ze zaměstnanců měl dostat nějaký hodnotnější dar, např. notebook.
32. **Svěděk J.b E.**, zaměstnanec České pošty, jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15455-15462), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17163-17164) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědek mj. uvedl, že v České poště pracuje od prosince 2012, a to jako analytik oddělení investic. Jeho pracovní činnost zahrnuje přípravu stavebních akcí od návrhu rozpočtu po návrh dispozice vnitřních prostor. Jednotlivé stavební akce nacenjuje podle svých zkušeností, žádný program na to nepoužívá, přičemž takto stanovenou hodnotu pak schvaluje investiční komise. Nacenění zakázky považuje za pojem shodný s předpokládanou hodnotou zakázky. Co se týče zadávání veřejných zakázek České pošty s.p. malého rozsahu na stavební práce, tak o tom svědek nic bližšího neví, z pozice své funkce s veřejnými zakázkami do styku nepřicházel. K dotazu, kdo konkrétně určoval, jaké společnosti budou vyzvány k účasti na zadávacím řízení, svědek uvedl, že neví, k němu se pouze dostala již podepsaná smlouva o dílo a následně komunikoval se společností uvedenou na smlouvě.
33. **Svěděk M. G.**, jednatel spol. Krompl s.r.o., jehož výpověď učiněná v rámci přípravného řízení byla podle § 211 odst. 6 tr. řádu za souhlasu stran čtena (č.l. 15486-15495), přičemž v této svědek mj. uvedl, že spol. Krompl s.r.o. se zabývá stavební činností a revizí elektrických zařízení. Stavebních zakázek vyhlášených Českou poštou, s.p. se začali účastnit v průběhu roku 2012, přičemž tyto vyhledávali na jejich internetovém portálu, kde byly vypsané. Dále vypověděl, že u některých veřejných zakázek zadavatel uváděl předpokládanou hodnotu zakázky, u jiných zase nikoliv. Osobně se v průběhu zadávacích řízení na veřejné zakázky České pošty s jejími zástupci neseťkával, ani od těchto nikdy nedostal žádnou odměnu či dar.
34. **Svědčkně Bc. V. H.**, zaměstnankyně České pošty, jejíž výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15496-15507), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17122-17124) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědkyně mj. uvedla, že v České poště, je zaměstnána od r. 2009, přičemž od roku 2011 se začala podílet na přípravě zadávacích řízení na veřejné zakázky. Konkrétně se stavebními zakázkami se svědkyně setkala poprvé v roce 2012, a to v souvislosti, kdy byla přibrána do týmu s označením „Stavba“, přičemž v tomto týmu vedle ní působila pí F. a pí J.. O tom, jaké společnosti budou obeslány s výzvou podání nabídky, rozhodoval pan K. s tím, že existoval seznam poptávaných společností, které byly postupně obesílány, jednotliví uchazeči o tomto rozhodovat nemohli. Předpokládanou hodnotu zakázky se uchazeči mohli dozvědět pouze, pokud o ni písemně požádali jednotlivé zpracovatele veřejné zakázky, a to za předpokladu, že to již nebylo uvedeno ve výzvě k podání nabídky. Co se týče počtu kol jednotlivých zadávacích řízení,

tak o tomto rozhodoval opět pan K. společně s obž. S.. Komunikace s uchazeči probíhala zásadně elektronicky emailem. Dále svědkyně uvedla, že žádné vnitřní předpisy České pošty, s.p. neumožňovaly, aby se její zástupci scházeli s uchazeči o veřejné zakázky mimo prostory pracoviště, avšak následně uvedla, že si myslí, že vnitřní předpisy tuto otázku neupravovaly. K dotazu, zda nějaký vnitřní předpis České pošty upravuje problematiku darování, svědkyně uvedla, že o tomto nic bližšího neví, nebylo však řečeno, že zaměstnanci České pošty mohou přijímat dary, sama žádný dar v souvislosti se svým pracovním postavením nedostala, ani po nikom žádný nepožadovala.

35. **Svědék Ing. R. H.**, zaměstnanec společnosti Radekov s.r.o., jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15516-15519), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17136-17137) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědek mj. uvedl, že ve spol. Radekov s.r.o. pracuje od roku 1995, přičemž od roku 2011 zastává pozici představitele pro integrovaný management systém společnosti, kdy se v rámci své činnosti též podílí na přípravě podkladů pro veřejné zakázky. Dále svědek uvedl, že osobně z České pošty, s.p. s nikým nejednal, jméno obž. S. mu nic neříká. Svědek taktéž vypověděl, že mu není nic známo o tom, že byl spol. Radekov spol. s r.o. poskytla nějaký dar zástupcům České pošty, s.p., ani že by dávala nějaké hodnotnější dary svým jiným obchodním partnerům z řad veřejných či sektorových zadavatelů.
36. **Svědék Ing. J. K.**, bývalý zaměstnanec České pošty, s.p., jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15552-15563), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17146-17150) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědek mj. uvedl, že v České poště, s.p. byl zaměstnán od r. 2007, přičemž v r. 2012 přešel na pozici referent-analytik, kde jeho pracovní náplň zahrnovala i přípravu veřejných zakázek malého rozsahu, včetně veřejných zakázek na stavební práce. Svědek dále popsal proces zadávání veřejných zakázek na České poště a mj. uvedl, že veřejné zakázky České pošty, s.p. se od roku 2013 zveřejňují na jejich internetových stránkách, dříve tomu tak bylo pouze v případech, kdy o to výslovně požádal odborný útvar. K dotazu, kdo stanovoval okruh společností, kterým byla doručena výzva k podání nabídky, svědek uvedl, že návrh podával odborný útvar, resp. jeho vedoucí, a to na základě záměru veřejné zakázky, přičemž u stavebních zakázek to byl pan K., později paní J.. Zda okruh oslovených společností mohla určovat některá z poptávaných společností, svědek uvedl, že neví, takováto informace se k němu nedostala a v rámci své praxe se s tímto nesešel. V samotné výzvě k podání nabídky jednotliví uchazeči nebyli informováni o předpokládané hodnotě zakázky, první cenu, kterou se uchazeč dozvěděl, byla nejnižší podaná cena při výzvě k úpravě kritérií v dalším kole zadávacího řízení. Ohledně veřejné zakázky „Pošta Frýdek-Místek 1 – obnova přepážkové části“ svědek vypověděl, že společnost Hrušecká stavební spol. s r.o. byla po druhém kole předmětného zadávacího řízení vyzvána k uzavření smlouvy, avšak tato v rámci své odpovědi sdělila, že ve druhém kole sice chtěli podat výhodnější nabídku, avšak ne v takové hodnotě, přičemž svoji nabídkovou cenu následně změnili na částku 3.505.787 Kč. Z důvodu změny nabídkové ceny Hrušecké stavební s.r.o. bylo v rámci daného zadávacího řízení vypsáno třetí, a následně i čtvrté kolo. S ohledem na to, že Hrušecká stavební s.r.o. podala ve třetím kole vyšší nabídkovou cenu, než v kole druhém, bylo následně ve čtvrtém kole rozhodnuto o tom, že vítězem se stala spol. Radekov s.r.o. Na dotaz, zda svědkovi nabízeli uchazeči o veřejné zakázky určité benefity či dary, svědek uvedl, že jedenkrát dostal jako pozornost firemní triko, jinak si uchazeči nic takového nedovolili. O tom, že od obchodních partnerů nesmějí přijímat žádné dary bez jakéhokoli cenového limitu, byli na České poště poučeni a v případě, že jim nějaký dar nabídnut byl, měli povinnost to oznámit. V neposlední řadě svědek vypověděl, že zadávací řízení standardně běželo na více kol tak, aby Česká pošta mohla získat cenově nejvýhodnější nabídky.
37. **Svědék Bc. J. K.**, zaměstnanec České pošty, s.p., jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15601-15612), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17154-17161) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědek mj. uvedl, že do České pošty nastoupil v r. 2009, přičemž v r. 2011 působil na pozici ředitele odboru doprava. Ohledně veřejné zakázky „V2/037/13

– Rámcová smlouva pro nákup pneumatik“ svědek uvedl, že došlo ke zrušení zadávacího řízení na tuto veřejnou zakázku, jelikož mu bylo řečeno, že nová vozidla budou pořizována formou operativního leasingu, a nebude tak již potřeba zajišťovat dodávku tolika kusů pneumatik. Co se týče veřejné zakázky „V2/038/13 – Nákup pneumatik“ vypověděl, že v rámci zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku z něj byla vyřazena spol. Agrotec a.s. z toho důvodu, že v rámci druhého kola změnila sortiment nabízených pneumatik tak, aby mohli snížit nabídkovou cenu, což však bylo z hlediska zákona nepřípustné. K dotazu na základě jaké smlouvy a za jakých podmínek byla spol. Agrotec a.s. dodavatelem pneumatik pro Českou poštu od ukončení smlouvy se spol. Eurotyres s.r.o., svědek uvedl, že to bylo na základě smlouvy z r. 2004, která byla uzavřena odštěpným závodem Severní Morava, přičemž tato smlouva měla být platná a podle stanoviska „Nákupu“ bylo na jejím základě možné čerpat. K tomu však bylo nutné tuto smlouvu vložit do informačního systému SAP. V té době byly dále činěny dotazy, zda se originál této smlouvy nachází v archivu, avšak zde se našly pouze prázdné složky s označením „Agrotec“. Následně svědek na základě pokynů od pana Z. a paní R. vypracoval přílohu k této smlouvě, která obsahovala pouze několik řádek textu bez specifikace položek a označení k jaké smlouvě by měla tato příloha náležet, přestože v té době věděl, že se vzhledem k okolnostem zřejmě jednalo o nestandardní požadavek. Smlouva, jejímž předmětem byl nákup náhradních dílů na nákladní vozidla, byla podle svědka neurčitá, nebyl zde specifikován předmět prodeje a způsob určení předmětného zboží, nefiguroval zde žádný ceník a ještě k tomu byla sjednána na dobu neurčitou. Na základě této smlouvy měly být od spol. Agrotec a.s. čerpány pneumatiky v hodnotě kolem 26 mil. Kč. Česká pošta měla přistoupit k odebírání pneumatik na základě shora uvedené smlouvy z toho důvodu, že v předcházející době byla vysoutěžena zakázka s malým finančním limitem, přičemž se dle slov svědka mělo jednat pouze o dočasné řešení. Za situace, kdy by Česká pošta přestala odebírat pneumatiky a náhradní díly, tak by to vážně narušilo její provoz. Pokyny v tom smyslu, že by zadávací řízení měl vyhrát určitý subjekt, nebo že by spol. Agrotec a.s. měla být preferovaným dodavatelem, svědek nedostával, avšak měl určitý pocit, že někteří uchazeči mají lepší postavení než jiní uchazeči, ale toto své tvrzení nebyl schopen ničím podložit. K dotazu, zda bylo obvyklé, aby představitelé České pošty, s.p., dostávaly od dodavatelů nabídky zahraničních zájezdů, svědek uvedl, že pro zákazníky se dělají různé akce, ale pro zaměstnance státního podniku je logické tyto nabídky odmítnout. V současné době přijetí takovéto nabídky podléhá souhlasu přímého nadřízeného, v inkriminované době však žádné takovéto nařízení neplatilo. S nabídkou zájezdu do Španělska s následnou účastí na fotbalovém zápase se svědek v České poště nesetkal.

38. **Svědék Ing. J. P.**, zaměstnanec České pošty, s.p., jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 14199-14202), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17161-17162) byly dle § 211 odst. 1, 6 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědek mj. uvedl, že v České poště, s.p. působí od r. 1989, přičemž od r. 2011 vykonává funkci ředitele odboru správa nakupované komodity. Ohledně kupní smlouvy č. DVSM/21/kup/04 svědek uvedl, že tato byla dle jeho informací vložena do nákupního systému SAP v roce 2010 a byla platná. K platnosti jednotlivých smluv se vyjadřovaly odborné útvary, kdy konkrétně k této smlouvě se vyjadřoval odbor sekce řízení dopravy. Z rozhodnutí ředitele tohoto odboru, pana Z., došlo k rozšíření položek, které měly být na tuto smlouvu odebírány, o jaké položky se konkrétně mělo jednat, svědek neví. Původně se tato smlouva měla vztahovat na nákup určitých náhradních dílů na automobily, zdali do toho spadaly i pneumatiky, svědek neví, možné to je. Na dotaz, zda existoval dodatek této smlouvy, v rámci kterého by byly konkretizovány jednotlivé odebírané komodity a jejich ceny, svědek vypověděl, že tento nikdy neviděl, avšak i v případě, že by u dané smlouvy absentovala její nedílná součást, mohla i tak být zanesena do nákupního systému SAP.
39. **Svědčynie P. R.**, zaměstnankyně České pošty, s.p., jejíž výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15699-15712), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17113-17118) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědkyně mj. uvedla, že do České pošty, s.p. nastoupila v r. 2010, přičemž zde působila jako ředitelka odboru standardizace a podpory nákupu a následně

na pozici ředitelky úseku nákupu a zásobování. Svědkyně dále vypověděla, že veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práci jsou ze strany České pošty ve velké míře zveřejňovány, přestože tato povinnost není interní směrnici dána. Výjimkou jsou ty případy, kdy může jít o utajované informace, příp. jiné skutečnosti hodné zvláštního zřetele, pak zveřejňovány nejsou. Předpokládaná hodnota zakázek je stanovována na základě položkového rozpočtu a ceníku naceňovacího programu, v současné době pak je na základě metodického pokynu úseku nákupu a zásobování interním údajem, dříve svědkyně neví, jaký byl postup, pouze si myslí, že tento nebyl jednotný, ani blíže upravený. V některých případech byla hodnota předem zveřejněna, v jiných nikoliv. Pokud jednotlivý uchazeč požádal o zaslání zadávací dokumentace, tak mu byla ze strany České pošty poskytnuta. Jaké společnosti budou obeslány s výzvou k podání nabídky, rozhodoval odborný útvar, přičemž obž. S. v jednom takovém odborném útvaru působil. K dotazu, na základě čeho byl stanovován počet kol jednotlivých zadávacích řízení, svědkyně sdělila, že pokud se nenacházeli v časové tísní a uchazeči podávali nižší, pro Českou poštu výhodnější nabídkové ceny, tak se v jednotlivých kolech zadávacího řízení pokračovalo. S uchazeči o veřejné zakázky je standardně komunikováno skrze e-mail, přičemž komunikaci má na starosti hodnotící komise prostřednictvím administrátora dané veřejné zakázky. Dále uvedla, že zástupci České pošty by se s jednotlivými uchazeči mimo prostory pracoviště spíše scházet neměli, minimálně by to mohlo být sporné, ale při dodržení zásady transparency, nediskriminace a rovnosti by v tom problém neviděla. V osobní rovině se pak mohli scházet kdekoliv. Vítěze zadávacího řízení pak určuje hodnotící komise na základě hodnotících kritérií. Ohledně procesu zrušení zadávacího řízení, uvedla, že k tomu jsou oprávněny ty osoby, jejichž podpisy figurují na zadávací dokumentaci k jednotlivým veřejným zakázkám. K otázce darování uvedla, že si myslí, že existoval určitý předpis upravující tuto problematiku s tím, že přípustnou hodnotu daru si nevybaví, ale nesmělo se jednat o dar zjevně nepřiměřený, přičemž dar v hodnotě 16-17.000 Kč by již zaměstnanec přijmout nemohl. V neposlední řadě uvedla, že zaměstnanci České pošty mají povinnost se seznámit se všemi směrnici týkajícími se jejich pracovní činnosti při nástupu do zaměstnání a následně jsou i prováděna pravidelná školení, kdy se odborné útvary školí zejména ve vztahu k procesu zadávání veřejných zakázek.

40. **Svědék M. R.**, zaměstnanec České pošty s.p., jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15729-15735), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17111-17113) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědek mj. uvedl, že v České poště je zaměstnán od r. 2002 s tím, že v r. 2011 působil na pozici referent-analytik na odboru správa nakupované komodity. Ohledně smlouvy č. DVSM/21/kup/04 svědek uvedl, že tuto poprvé viděl v r. 2012, kdy ho Patrik Z. požádal o doplnění kontraktu k této smlouvě. Tomuto požadavku podle slov svědka nic neodporovalo, a tak vyhověl jeho žádosti a do kontraktu byly doplněny položky týkající se pneumatik a náhradních dílů pro nákladní vozidla. Samotná smlouva byla do systému SAP vložena již v r. 2010, kdy Česká pošta posbírala veškeré smlouvy ze všech evidencí a zavedla je do tohoto nákupního systému jako tzv. kontrakty, přičemž tyto pak lze rozšiřovat i po zadání do systému. Proces vkládání do tohoto informačního systému byl na České poště, s.p. upraven směrnici č. SM – 2/2012. Dodatek smlouvy, který mu byl předložen policejním orgánem, svědek nikdy předtím neviděl, tento ani nefiguroval v systému SAP. Dále vypověděl, že předmětná smlouva pak byla využívána od doby její změny, a to konkrétně od září 2012. K dotazu, zda při kontrole dané smlouvy usoudili, že je v souladu se zákonem a zda je na jejím základě možné čerpat pneumatiky a náhradní díly, svědek uvedl, že ano, takto ji posuzovali, smlouva byla platná a nikde nebylo napsáno, že by se na jejím základě nemohli pneumatiky a náhradní díly odebírat.
41. **Svědka J. S.**, zaměstnankyně České pošty, jejíž výpovědi z přípravného řízení (č.l. 15744-15753), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17151-17154) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědkyně mj. uvedla, že v České poště, s.p. pracovala od r. 2006 s tím, že v inkriminované době působil na pozici ředitelky odboru přípravy veřejných zakázek. Dále uvedla, že základem pro poptání veřejné zakázky byl formulář s názvem „záměr veřejné zakázky“,

kde byly uvedeny jednotlivé společnosti k zaslání výzvy pro podání nabídky. Seznam společností dával jejímu odboru sv. B., či obž. S.. Dále vypověděla, že ohledně stavebních zakázek si okruh oslovených uchazečů určoval sám sv. K.. Na druhé straně tohoto záměru pak byla napsána informace, zda se daná veřejná zakázka zveřejní na portálu České pošty, či nikoliv, přičemž o tomto rozhodoval odborný útvar, jehož ředitelem byl obž. S.. V roce 2014 se již zveřejňovaly všechny zakázky, avšak v r. 2012 byly zveřejňovány jen výjimečně. Dále není ze strany České pošty od roku 2012 zveřejňována ani předpokládaná hodnota zakázky, a to na základě nově přijaté směrnice. Druhá kola zadávacích řízení se na České poště dělala standardně, a to z důvodu dosažení snížení nabídkové ceny jednotlivých uchazečů. V současné době je v rámci směrnice zakotveno, že zaměstnanci České pošty, s.p. nesmějí od uchazečů o veřejné zakázky přijímat dary, ale v roce 2012 toto upraveno nebylo, sama svědkyně se s nabídkami darů z pozice svého působení v České poště neseetkala. V osobních záležitostech neměli mít zaměstnanci České pošty zakázaný styk s jednotlivými dodavateli, či jejich zástupci. V neposlední řadě svědkyně uvedla, že obž. S., jelikož nebyl členem hodnotící komise, neměl kompetenci vstupovat, či zasahovat do jednotlivých zadávacích řízení.

42. **Svědék Ing. L. T.**, bývalý zaměstnanec České pošty, jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 14213-14218), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17118-17119) byly dle § 211 odst. 1, 6 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědek mj. uvedl, že v České poště působil od r. 2011 do r. 2013, a to na pozici ředitele sekce správy majetku. Dále vypověděl, že veřejné zakázky měl na starosti odbor nákupu. Za jeho působení na České poště došlo částečně k přechodu financování vozového parku formou operativního leasingu, přičemž s tímto nápadem měl přijít sv. Patrik Z..
43. **Svědék Mgr. O. M.**, zaměstnanec České pošty, jehož výpovědi z přípravného řízení (č.l. 1205-1223), jakož i z předchozího hlavního líčení (č.l. 17119-17122) byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran čteny, přičemž v těchto svědek mj. uvedl, že v České poště je zakotvena nejen řada směrnic, ale i etický kodex, který je závazný pro všechny její zaměstnance. Dále uvedl, že v rámci zadávání zakázek malého rozsahu na stavební práce byla Česká pošta, s.p. v pozici sektorového zadavatele, na kterého se v daném případě nevztahovala povinnost dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Co se týče kontroly průběhu zadávání veřejných zakázek, tak dle svědka neměl obž. S. pravomoci ze své pozice tento kontrolovat. Pracovníci předmětného odborného útvaru, který se na určité veřejné zakázce podílí, se mohou dostat k bližším informacím ohledně dané veřejné zakázky. Dále suvedl, že členem hodnotící komise by neměl být člověk, který má u uchazeče o veřejnou zakázku pracovní poměr ve smyslu zákoníku práce, ani osoba, která má k některému uchazeči takový poměr, jenž by mohl zakládat podjatost ve vztahu k danému zadávacímu řízení. Ohledně smlouvy z r. 2004 mezi Českou poštou a spol. Agrotec a.s. svědek sdělil, že tato byla uzavřena na dobu neurčitou, plnění podle této smlouvy mělo být poskytováno na základě jednotlivých objednávek, přičemž tato smlouva měla obsahovat určitou přílohu, která se však nedohledala. Dle názoru svědka podle této smlouvy mohlo být postupováno, ale muselo se jednat o dočasné řešení. Ceny dodávek dle této smlouvy pak byly sjednávány podle ceníku spol. Agrotec a.s. K dotazu, zdali bylo obvyklé uzavírání smluv, které s cenami odkazují na aktuální ceník dodavatele, svědek uvedl, že si nevybaví žádnou konkrétní smlouvu krom shora uvedené, u České pošty to rozhodně běžnou praxí nebylo.
44. **Svědék J. R.**, společník a jednatel společnosti RRR spol. s r.o., jehož výpověď učiněná v rámci přípravného řízení (č.l. 15722-15728) byla podle § 211 odst. 1, tr. řádu za souhlasu stran přečtena, přičemž v této svědek mj. uvedl, že spol. RRR s.r.o. se zabývá staveními pracemi, přičemž v r. 2012 i 2013 se účastnila několika zadávacích řízení na veřejné zakázky České pošty a některá z nich i vyhrála. O zakázkách České pošty se dozvídali z veřejných internetových stránek, následně dostávali výzvy k podání nabídky na účasti na jednotlivých zadávacích řízeních, kdy v těchto bylo hlavním kritériem pro úspěch výše nabídkové ceny uchazečů. V některých případech následovalo

druhé kolo s tím, že ze strany České pošty byli vyzváni ke snížení jejich nabídkové ceny. Co se týče předpokládané hodnoty zakázky, tak tuto předem neznali, přičemž před druhým kolem ve výzvě jim adresované nebyl údaj ohledně nejnižší cenové nabídky z kola prvního. Nabídkovou cenu zasílanou do druhého kola zadávacího řízení si jako společnost upravovali sami, nikdo třetí jim do toho nezasahoval, ani je jinak neovlivňoval. Ze strany zástupců České pošty, s.p., kteří se zabývali stavebními zakázkami malého rozsahu, svědek nikdy žádnou odměnu, či dar nedostal, ani on sám takové věci nikomu z České pošty nedával.

45. **Svědék Mgr. Z. T.**, jednatel společnosti Česká pošta Security, s.r.o., jehož výpověď z přípravného řízení (15754-15763) byla podle § 211 odst. 1, tr. řádu za souhlasu stran přečtena, přičemž v této své výpovědi svědek mj. uvedl, že nejdříve v r. 2011 nastoupil do České pošty na pozici ředitele sekce přidělování a odvodová služba, což byla sekce, do které náleželi speciální neveřejné pošty hospodařící s finančními prostředky České pošty. Následně se v roce 2012 stal jednatelem spol. Česká pošta Security, s.r.o., která se zabývala zpracováním peněžní hotovosti. Ve své výpovědi mj. uvedl, že předpokládaná hodnota veřejných zakázek je vyvěšována na inter-netových stránkách České pošty, jednotliví uchazeči ji tak mají volně k dispozici.
46. **Svědék Mgr. J. T.**, zaměstnanec České pošty, s.p., jehož výpověď z předchozího hlavního líčení (č.l. 17262-17264) byla dle § 211 odst.1 tr. řádu za souhlasu stran přečtena, v této mj. uvedl, že v České poště je zaměstnán od r. 2011 jako vedoucí centrálního nákupu, přičemž jedna z jeho povinností byla odpovídat za veřejné zakázky tak, aby byly zadány v souladu se zákonem a interními směrnicemi České pošty. Dále vypověděl, že mu není cokoli známo o tom, že by pro Českou poštu, s.p. měly pracovat nějakí preferovaní dodavatelé. Ohledně nabídky zahraničního zájezdu ze strany jednoho z dodavatelů České pošty jejím zástupcům svědek slyšel až následně z médií s tím, že v inkriminované době se každý zaměstnanec České pošty, s.p. měl řídit svojí morálkou, pravidla compliance byla v rámci České pošty zavedena až v roce 2015. On sám žádné obdobné nabídky nedostával. Dále uvedl, že v r. 2013 bylo na České poště rozhodnuto o tom, že se nová vozidla budou pořizovat formou operativního leasingu s tím, že ten zahrnoval dodávku i servis pneumatik. K dotazu, jak obvyklé bylo uzavírání smluv, které by s cenami plně odkazovaly na aktuální ceník dodavatele, svědek uvedl, že si není vědom takového případu s výjimkou zahraničních zakázek, kde určití dodavatelé disponují neměnným ceníkem. Za předpokladu, že Česká pošta byla vázána určitými smlouvami, na základě kterých lze dodávat určitý sortiment a pokud byly tyto smlouvy nevypovězené a platné, tak svědek nevidí důvod, proč by na základě takových smluv nemohlo být čerpáno.
47. **Svědék Bc. P. Ř.**, bývalý zaměstnanec České pošty, s.p., jehož výpověď z předchozího hlavního líčení (č.l. 17264-17265) byla podle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu stran přečtena, v této své výpovědi mj. uvedl, že v České poště v r. 2012 zastával dvě pozice, a to funkci ředitele sekce provozních činností a funkci ředitele divize správy majetku. Ohledně smlouvy mezi Českou poštou a spol. Agrotec a.s. z r. 2004 uvedl, že tato se využívala v době, kdy nedošlo k vysoutěžení určité veřejné zakázky tak, aby nebyl ohrožen chod vozidel České pošty, s.p. Ve chvíli, kdy Česká pošta neměla vysoutěženou žádnou smlouvu, na základě které by mohla odebírat pneumatiky a náhradní díly, tak hledala takovéto alternativy, aby z toho mohla vyjít s co nejčistším štítem. Dále vypověděl, že neví, zda obvyklým ujednáním smluv o dílo na České poště byl závazek zhotovitele k osobní účasti na schůzkách v případě, že o to objednatel Česká pošta, s.p. stála.
48. **Svědci Ing. J. K., Mgr. R. Č. a svědkyně R. J., DiS.** odmítli v hlavním líčení po zákonném poučení svědka vypovídat, přičemž v minulosti byli v téže věci v postavení obviněných, soud proto respektoval jejich právo na odmítnutí výpovědi a v postavení svědků je tak nadále nevyslyšel, ani s ohledem na změnu jejich procesního postavení nečetl k důkazu protokoly o jejich dřívějších výpovědích.

49. Jako **znalecké posudky** byly podle § 211 odst. 5 tr. řádu v hlavním líčení za souhlasu stran čteny **znalecké posudky z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika vypracované soudním znalcem Ing. J. Jankou** (č.l. 7511-7715, 8200-8386, 8463-8615, 9726-9742, 9745-9749, 9989-10167, 10338-10472 a další), z nichž se mj. podává, že znalci byly ke zkoumání předány jednak věci, které byly zajištěny u obž. H. při domovní prohlídce v jeho rodinném domě na adrese Xxx (notebooky, stolní počítač, flash disky, paměťové karty, mobilní telefony a další); dále věci zajištěné u obž. S. v rámci domovní prohlídky v jeho rodinném domě č.p. xxx na adrese xxx (mobilní telefony, sim karty), konečně věci zajištěné v rámci prohlídky jiných prostor a pozemků v kancelářských prostorách užívaných spol. Česká pošta na adrese Praha 3, Olšanská 38 (notebooky, flash disky atd.). Soudní znalec provedl analýzu zjištěných dat ze shora uvedených věcí, a to se zaměřením především na zadávací řízení na veřejné zakázky u České pošty, přičemž na přílohovém CD zadokumentoval obsah extrahovaných paměťových registrů.
50. Dále **znalecký posudek znaleckého ústavu Profi-TEN a.s.**, č.j. 38/04/2018, ze dne 10.4.2018 (č.l. 17299-17352), z něhož se podává, že na základě položkového rozpočtu uvedeného v příloze posudku byla hodnota veřejné zakázky „Specializované přepážky červené“ ke dni 3.4.2013 v místě a čase obvyklá stanovena na částku 734.453 Kč bez DPH; hodnota veřejné zakázky „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“ stanovena ke dni 21.11.2013 v místě a čase obvyklá na částku 1.708.609 Kč bez DPH; hodnota veřejné zakázky „Pošta Frýdek-Místek 1 – obnova přepážkové části“ ke dni 10.4.2013 v místě a čase obvyklá na částku 3.036.873 Kč bez DPH. Tyto ceny je dle znaleckého posudku nutno chápat jako ceny maximální, protože v r. 2013 se ceny stavebních prací držely na nejnižších hodnotách s tím, že i nadále přetrvávaly negativní důsledky recese způsobené finanční krizí roku 2008.
51. Dále **znalecký posudek znaleckého ústavu Jokl Appraisal, v.o.s.** (č.l. 17552-17631), z něhož se podává, že tržní hodnota stavebních prací veřejné zakázky „Specializované přepážky červené“ byla ke 3.4.2012 ohodnocena na částku 1.035.447,18 Kč bez DPH, tržní hodnota veřejné zakázky „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“ ke dni 21.11.2013 na částku 1.587.286,20 Kč bez DPH a tržní hodnota zakázky „Pošta Frýdek-Místek 1-obnova přepážkové části“ ke dni 10.4. 2013 na částku 3.424.412,01 Kč bez DPH.
52. Dále **znalecký posudek znalce Ing. J. Lampy** vč. dodatku (č.l. 17418-17509), ze kterých vyplývá, že předpokládaná hodnota zakázky „Pošta Frýdek-Místek 1 – obnova přepážkové části“ ke dni 10.4.2013 v místě obvyklá by se měla pohybovat v rozmezí od 3.200.000 do 3.446.818 Kč bez DPH. Ohledně znaleckého posudku znaleckého ústavu profi-TEN a.s., č.j. 38/04/2018 znalec uvedl, že v tomto není proveden rozpočet pomocí směrných cen cenové soustavy ÚRS Praha a.s. a pokud jsou zde uvedené jednotkové ceny databáze ÚRS indexovány, jedná se o indexy proměnlivé a prakticky nekontrolovatelné, což je v rozporu s metodickými pokyny pro zpracování znaleckých posudků.

VI.

53. Jako **listinné důkazy** byly v hlavním líčení podle § 213 odst.1 tr. řádu předloženy listinné důkazy jak z vyšetřovacího spisu a z jeho příloh, tak i ze spisu soudního s tím, že blíže popsán je pouze obsah níže uvedených listinných důkazů, které soud shledal zásadní pro své rozhodnutí ve věci, zatímco obsah ostatních listin, které sice byly rovněž k důkazu čteny a jsou součástí spisového materiálu, soud blíže nespecifikoval, jelikož se jedná o listiny, které mají spíš dokreslující význam, případně se netýkají obžalovaných, nýbrž dříve stíhaných osob, případně soud z jejich obsahu nic pro své rozhodnutí podstatného nezjistil.

54. **Předmět a průběh jednotlivých zadávacích řízení** je zdokumentován listinami z přílohy spisu, které byly v hlavním líčení rovněž předloženy jakožto listinné důkazy: **sv. 047 - veřejná zakázka „Pošty Hradec Králové 3, Hlinsko v Čechách, Hořice, Nová Paka, Pardubice 1, Svitavy 1, Trutnov 1 - Specializované přepážky červené“** (smlouva o dílo „Spec. přepážky červené“ č. 2013/052, záměr veřejné zakázky „Specializované přepážky červené“, seznam podaných nabídek, výzvy k snížení nabídkových cen, protokol o zadání veřejné zakázky). Obdobně **šanon 012/2014 - veřejné zakázka „Pošta Znojmo 2 - výměna oken“** (záměr veřejné zakázky „Pošta Znojmo 2-výměna oken“, seznam podaných nabídek, výzvy k snížení nabídkových cen, protokol o zadání veřejné zakázky). Obdobně **svazek 063 - veřejná zakázka „Pošta Frýdek-Místek 1-obnova přepážkové části“** (smlouva o dílo „Pošta Frýdek-Místek 1-obnova přepážkové části“, záměr veřejné zakázky, seznam podaných nabídek ve 3. i 4. kole, výzvy k snížení nabídkových cen, protokol o zadání veřejné zakázky). Konečně **šanon 1F – veřejné zakázka „Rámcová smlouva pro nákup pneumatik“** a **šanon 1G - veřejná zakázka „Nákup pneumatik“** (záměr veřejné zakázky, protokol o konečném hodnocení výsledků jednání, rozhodnutí o vyloučení uchazeče spol. Agrotec a.s., rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, další záměr veřejné zakázky, seznam podaných nabídek, protokol o zadání veřejné zakázky, jakož i rámcová smlouva o dodávkách pneumatik).
55. **K odsuzující části výroku v bodě I/1** byly jakožto listinné důkazy předloženy protokoly o provedení domovních prohlídek u obž. S. (č.l. 2489-2495, 2548-2552), z nichž se podává, že prohlídky byly provedeny na adresách xxx xxx xxx, kdy při nich byly obž. S. odňaty dokumenty vztahující se k veřejným zakázkám zadavatele České pošty, s.p., dále PC, notebooky, mobilní telefony, flash disky a jiná elektronika, jakož i poznámkové bloky i ručně psané poznámky a vizitky. Jako pro rozhodování soudu zásadní byly předloženy přepisy **sms komunikace mezi obž. S. a H.** (č.l. 2570-2653, 11110-11111), z níž mj. vyplývá, že obž. H. zaslal dne 14.11.2013 v 08:08:47 obž. S. sms ve znění: „Dobře rano jsme 73km pfr Prahou. T.H.“, následovala odpověď obž. S.: „Ja ještě v PH. Zavolam tak za 15min“, obž. H. dále napsal: „Na benzince u nahace?“, obž. S. pak: „Ok“, obž. H.: „Plati“, obž. S.: „Vyzirim na D1.“, obž. H.: „Jsem na miste“, obž. S.: „Tak prosim 15min vydrzte. Diky“, obž. H.: „Ok“, obž. S.: „Jste na benzince nebo v tom obcerstveni za benzinkou?“, obž. H.: „U obcerstveni“. Tato poslední zpráva byla odeslána v 8:45:55. Poté následovala zpráva obž. S. zaslána téhož dne v 9:08:42 ve znění „Děkuji.“, obž. H. pak odpověděl slovy „Ja taky“.
56. Předmětnou schůzku obž. H. a obž. S. dále dokládají **fotografie z kamerového záznamu ze schůzky u motorest Naháč vč. DVD** (č.l. 11117-11126), ze kterých vyplývá, že dne 14.11.2013 v dopoledních hodinách přijel obž. H. svým vozem zn. Volkswagen Tiguan, RZ: xxx, na parkoviště nacházející se před motorestem Naháč. Následně je na fotografiích zachyceno, jak obž. H. vyndává ze zavazadlového prostoru shora uvedeného automobilu obdélníkovou krabici, jež je navíc vložena do igelitové tašky a tuto pak předává obž. S., který ji následně ukládá do zavazadlového prostoru vozidla zn. Audi, RZ: xxx. Z fotografií z kamerového záznamu je pak patrné, že se obž. S. vzdálil mimo dosah kamer a obž. H. hovoří s osobou nacházející se u přední části vozidla Volkswagen, jež v té době není zachycena na kamerovém záznamu. Následně obž. H. přichází z druhé strany vozidla Volkswagen k její zadní části a v rukou nese desky na dokumenty zelené barvy, které následně ukládá do zavazadlového prostoru svého vozidla a poté odjíždí z parkoviště pryč.
57. K odsuzující části výroku pod bodem I/1 byly jako listinné důkazy dále předloženy protokol o provedení domovní prohlídky u obž. H. (č.l. 4024-4033), ze kterého se podává, že tato byla provedena na adrese xxx, přičemž při ní byly mj. zajištěny PC, notebooky, mobilní telefony, flash disky, jiná paměťová média a zbraň vč. zásobníku a 15 ks nábojů; a protokol o provedení prohlídky kancelářských prostor obž. Radekov s.r.o. (č.l. 4123-4128), z něhož se podává, že tato byla provedena na adrese xxx, a byly při zajištěny mj. listinné dokumenty vztahující se k veřejným zakázkám zadavatele České pošty, notebook a CD disky. Jako další stěžejní důkaz byl předložen **přepis emailové komunikace obž. H. a obž. S.** (č.l. 4056-4059, 11099-11103), jehož obsahem je mj. emailová zpráva zasláná dne 5.11.2013 z adresy „xxx“ na adresu „xxx“ ve znění: „Dobrý den,

umíte pristi týden tento nebo obdobný typ? RS“ společně s odkazem na internetový obchod Alza.cz na notebook zn. HP ProBook 450. Dále je obsahem komunikace zpráva ze dne 26.11.2013 (č.l. 11129-11131), kdy obž. H. zaslal obž. S. zprávu s obsahem: „Dobré ráno, obracím se na Vás prosbou ohledně ZN 2, zatím se ještě nic neděje? Děkuji H.“. Obž. S. pak na tuto ze stejné emailové adresy téhož dne odpověděl slovy: „Dd, uz je to pred obeslanim. Vydrzte. RS“. Dne 28.11.2013 pak obž. H. ze stejné adresy zaslal na adresu obž. S. zprávu ve znění: „Děkuji, dnes to přišlo. Pojede to na dvě? Ve středu 4.12. budu v Praze. Budete mít chvíli? Děkuji H.“, na kterou obž. S. téhož dne odpověděl slovy: „Spíše ano“.

58. K odsuzující části výroku pod bodem I/1 je dále zásadní **přepis komunikace obž. H. a sv. K.** (č.l. 11099-11103) z 5.11.2013, v němž obž. H. oslovuje sv. J. K. z spol. Mičkal, s.r.o. na adrese „xxx“ slovy: „Jardo nove zadani. Tonda“, kde jako obsah této zprávy byla přeposlána původní zpráva obž. S. z téhož dne s odkazem na internetový obchod Alza.cz v něm na notebook zn. HP ProBook 450. Dále **výpis z bankovního účtu spol. Mičkal s.r.o.** vč. DVD (č.l. 2772-2790, 15776), ze kterých se podává, že ČSOB obchodní konto č. účtu xxx je vedeno na spol. Mičkal s.r.o., kdy dispoziční oprávnění k účtu od 1.10. 2008 náleží Davidu M., nar. xxx. Dne 14.11.2013 byly z účtu spol. Radekov spol. s r.o., č. účtu xxx, na účet spol. Mičkal, s.r.o., č. účtu xxx, zaslány dvě platby. Jedna v hodnotě 22.990 Kč a druhá v hodnotě 12.299 Kč. Dále **faktura spol. Mičkal, s.r.o. OF 1979/13** (č.l. 15777-15778), ze které se podává, že byla dne 12.11.2013 vystavena spol. Mičkal, s.r.o. na částku 22.990 Kč vč. DPH s tím, že jakožto odběratel zde figuruje spol. Radekov s.r.o. a jako dodávané zboží elektro-instalační materiál, a to např. svítidlo zářivkové, zásuvka, krabice do vlhka, žárovka LED aj. Dále **faktura spol. HP Tronic Zlín, spol. s r.o.** (č.l. 15783-15784), ze které vyplývá, že byla vystavena dne 7.11.2013 spol. HP Tronic Zlín, spol. s r.o. na částku 17.224,18 bez DPH (s DPH pak 20.841,26 Kč) s tím, že jako odběratel zde figuruje spol. Mičkal s.r.o. a jako dodané zboží notebook HP ProBook 450.
59. Rovněž k odsuzující části pod bodem I/1 výroku byly dále předloženy **přepis emailové komunikace obž. H. a sv. B. vč. příloh** (č.l. 11104-11107), ze kterého se podává, že dne 13.9.2013 zaslal obž. H. z adresy „xxx“ zprávu na emailovou adresu „xxx“ ve znění: „Dobré odpoledne, posílám podklady pro Zn 2. Děkuji Tonda H.“, jejíž součástí je **seznam společností k poptání**, v rámci kterého kromě spol. Radekov spol. s r.o. figurují společnosti Cobler s.r.o., L.E.V. spol. s r.o., Hrušecká stavební spol. s r.o. a Intex, spol. s r.o. Následuje komunikace vztahující se k zakázce Znojmo 2 (č.l. 4037-4053), mj. email obž. H. adresovaný sv. B. se slovy: „Dobry den, muzu požadat o info na Zn. Případne další úpstup: Dekuji H.“, dne 2.1.2014 obdobná zpráva s obsahem: „Chci se zeptat na další postup Zn? Dekuji H.“. Dne 7.1.2014 ze stejné adresy zaslal obž. H. na adresu obž. B. zprávu ve znění: „Dobré ráno Pane B., obracím se na Vás se žádostí o informaci ohledně ZN 2. tento čtvrtek mám v plánu Prahu. Pokud budete mít čas, rád se ozvu a zastavím. H.“ Na tuto zprávu pak sv. B. odpověděl slovy: „včera jsem dal pokyn k uzavření, čekám na reakce“, na to obž. H.: „Děkuji, budete ve čtvrtek v Praze? H.“, B.: „Ano. Můžeme se potkat.“, obž. H.: „Děkuji platí, řekněte kde a kdy, já se přizpůsobím. H.“, B.: „v 11 na Olšanské“ a nakonec obž. H.: „Děkuji, platí. H.“. Dne 9.1.2014 pak zaslal sv. B. obž. H. zprávu ve znění: „ZN je OK“.
60. K odsuzující části výroku pod bodem I/2 byl předložen **přepis sms komunikace obž. S. se sv. C.** (č.l. 11439-11440), v rámci něhož je zachycena i sms zpráva obž. S. zasláná dne 18.4.2013 sv. Karlu C., jednateli spol. Synett s.r.o., ve znění: „Čau, Frydek neres.?“. Týž den zaslal Karel C. obž. S. odpověď: „Ale ja uz to mam skoro hotove.“ Obž. S. pak pouze dodal: „Sorry“. Dále **listina účastníků prohlídky místa plnění ze dne 18.4.2013** (č.l. 56-57 sv. 063), ze které se podává, že téhož dne byla uskutečněna prohlídka místa plnění, které se zúčastnili jednak R. H. za obž. spol. Radekov s.r.o. a J. J. za spol. Synett s.r.o.

61. K **zprošťující části výroku v bodě II/1** byly jakožto listinné důkazy mj. čteny protokol o provedení domovní prohlídky u obž. Š. (č.l. 3655-3664), z něhož se podává, že v rámci domovní prohlídky na adrese Xxx, byly mj. zajištěny notebooky, tablety, mobilní telefon, paměťové karty, peněžní hotovost v českých korunách i zahraničních měnách; a protokol o provedení prohlídky kancelářských prostor obž. u Š. a spol. SP s.r.o. (č.l. 3720-3727) zejména listinné dokumenty vztahující se k veřejným zakázkám zadavatele České pošty, s.p. a peněžní prostředky v českých korunách. Dále byl předložen **přepis sms a emailové komunikace obž. Š. a obž. S.** a dalších (č.l. 3672-3676, 10840-10849, 17172), jehož obsahem je i email z 10.4.2013 ze strany obž. Š. z adresy „xxx“ obž. S. na adresu „xxx“ ve znění: „Dobrý den, posíláme CN na poža-dované korpusy. Ještě je potřeba si upřesnit zda požadavek od architekta je oprávněný. Při výrobě z dýhy při zavřených předsazených dvířkách nebude požadovaný efekt vidět. S pozdravem Š. J.“ Následuje zpráva od obž. S. zaslána téhož dne na emailovou adresu obž. SP spol. s r.o. s obsahem: „Díky za nabídku, udelejte ji ale prosím v te dyze. Co se tyce dvírek, tak ty jsou již koupeny z IKEY. Možna by bylo dobre potom kdyby nekdo dorazil i na místo si to pro jistotu zamerit a treba si je muze rovnou odvezť. Co se tyce te terasy, muzu poslat nejaky navrh? RS“. Dále sms zpráva obž. Š. z 12.4.2013 adresovaná obž. S. ve znění: „Vse ok poptavka včera prisla. Korpusy z dyhy pristi tyden zamerime a muzem udelat. Pepa S“. Následuje odpověď obž. S. obž. Š. z 15.4.2013 s obsahem: „Zdravím Vás, kdy můžeme domluvit prohlídku a zaměření? A ceny ne sms!! Díky, R. S.“ Následně téhož dne ve 22:23 zaslal obž. S. obž. Š. i další zprávu, jejíž obsahem byl text: „Tak asi není potřeba jet na místo, je to obec Nova Ves, Praha Vychod. Tak se potkejme kolem toho poledne a pojdme to doladit at to můžete vyrábět.“ Dále přepis sms komunikace obž. S., Š. a dalších z 16.4.2013, v rámci které zaslal obž. Š. obž. S. zprávu: „Dneska prisel email od p. K. ze chce poslat slevu na HK do ctv. Zdravim P“, S. odpověděl: „Ok prověřím. Kdy se uvidíme?r“, obž. Š.: „Myslím ze stiham zitra odp s tím vzorníkem. Ozvu se. P“. Dále **přepis emailové komunikace obž. S. a obž. Š. a dalších** (č.l. 16985-16986), ze kterého vyplývá, že dne 24.7.2013 odeslal obž. Š. obž. S. zprávu ve znění: „Dobrý den, dle dohody zasílám již hotový rozpočet na požadované práce. Dnes budu od 17:00 hodin v Hovorčovicích, pokud Vám to bude vyhovovat, můžu k Vám zajet po 18:00 hod. Pepa Š., SP spol. s r.o.“ Součástí předmětného přepisu je pak zpráva ze 14.6.2013 zasláná ze strany Lucie B. z obž. S., v rámci které obž. S. přeposílá zprávu Ing. arch. Evy S. ze dne 10.6.2013, která začíná slovy: „Dobrý den posílám, omlouvám se za zpoždění. Posílám slíbený návrh vaší zahrady.“
62. Jako další listiny vztahující se k zprošťující části výroku pod bodem II/1, soukromé zakázce obž. S. byly předloženy **rozpočet na zahradní domek** (č.l. 3738-3746, 17201-17209), který dne 22.7.2013 zpracoval Ing. Lichtenberk s tím, že celkové náklady předmětného objektu činí 988.198 Kč vč. DPH. Součástí je též přepis výše uvedené emailové komunikace obž. Š., jenž dne 24.7.2013 zaslal z emailové adresy „xxx“ na adresu obž. S. „xxx“ zprávu ve znění: „Dobrý den, dle dohody zasílám již hotový rozpočet na požadované práce. Dnes budu od 17.00 hodin v Hovorčovicích, pokud Vám to bude vyhovovat, můžu k Vám zajet po 18.00 hod. Pepa Šindělář, SP spol. s r. o.“
63. K **zprošťující části výroku pod bodem II/2** se vztahuje **sms komunikace obž. S. a obž. H.** (č.l. 11442-11443), ze které se podává, že obž. S. zaslal obž. H. dne 7.5.2013 sms zprávu ve znění: „Děkuji. FM se musí řešit.“ Následuje odpověď obž. H. z téhož dne: „Dekuji, jsem na ceste do madarska. Muzu se zítra ozvat? T.H.“, obž. S. pak dodává: „Spíše se domluvte na jihu Moravy.“. Obž. H. pak odpovídá slovy: „Dobře. H“. Součástí přílohové části spisu je též **ručně psaná poznámka ohledně schůzky s p. K.** (č.l. 185 modré papírová složka označená nápísem „pošta f-m1 – obnova přepážek“ zajištěná v rámci prohlídky jiných prostor a pozemků v kancelářských a dalších prostorech užívaných spol. Radekov s.r.o., jejímž obsahem je text: „Hrušecká stavební-FM (Již. Mor.), p. K. 608 833 869, 9.30 Hodonín-OMV“.
64. K **zprošťující části výroku pod bodem II/3** byly předloženy pracovní smlouva uzavřená mezi obž. R. a obž. Agrotec a.s. z 19.4.2010 (č.l. 1424-1426), organizační řád obž. Agrotec a.s. (č.l. 1427-

1443), **program compliance – pravidla etického chování ve skupině Agrofert Holding** (č.l. 1444-1452), ze dne 1.9.2011, s platností od stejného data, z něhož mj. vyplývá, že nedodržení ustanovení programu může být posuzováno jako porušení pracovní kázně s důsledky dle právních předpisů. Krom jiného je součástí programu compliance též ustanovení týkající o tzv. obchodní zdvořilosti, dle něhož zaměstnanci společnosti nemohou dávat či přijímat dary a pozornosti, neodpovídající běžným obchodním zvyklostem, které by mohly být chápány jako úplatek nebo zvláštní hodnota a dále nesmějí přímo ani nepřímo nabízet, dávat, požadovat nebo akceptovat úplatky za účelem získání nebo udržení obchodních vztahů s výjimkou firemních dáreků malé hodnoty (s logem firmy), jiné dary pak musí být taktně odmítnuty. Dále se zde konstatuje, že jedním z nástrojů k vyřešení případného porušení pravidel etického chování je etická linka, na kterou může každý zaměstnanec skupiny Agrofert sdělit své příp. poznatky či podezření z neetického chování ve skupině Agrofert. Implementace Etického kodexu se pak provádí prostřednictvím školení za účasti compliance officerů, v rámci kterého má dojít k prokazatelnému seznámení se všech zaměstnanců s tímto řádem. Jako další listinný důkaz byl předložen **etický kodex zaměstnanců skupiny Agrofert** (č.l. 1453-1456), ze dne 1.9.2011, z jehož obsahu pak lze mj. vyčíst, že dodržování právních předpisů patří k hlavním zásadám skupiny a všichni její zaměstnanci jsou povinni jednat v souladu s právem, dbát, aby nedocházelo k jeho porušování a vyvarovat se porušení zákona zvláště v oblasti možných trestních postihů. Dále je součástí kodexu ustanovení o tzv. obchodní zdvořilosti, jehož obsah je shodný se shora uvedeným obsahem zakotveným v programu compliance skupiny Agrofert Holding. Kodex dále obsahuje pravidla ohledně poskytování darů společnosti ve smyslu sponzorských darů, pravidla pro zadávání zakázek v případě, kdy společnost je zadavatel těchto zakázek, zákaz konkurence a další. V neposlední řadě z kodexu vyplývá, že jedním z nástrojů k vyřešení případného porušení pravidel etického chování má být etická linka, na kterou může každý zaměstnanec skupiny sdělit své případné poznatky či podezření z neetického chování ve společnosti a skupině Agrofert. Dále **školicí materiály** týkající se programu compliance skupiny Agrofert (č.l. 1457-1467) sestávající z prezentací obsahující podstatný obsah programu i etického kodexu skupiny. Implementaci compliance programu i etického kodexu dále dokládají **články z firemního zpravodaje obž. Agrotec a.s.** (č.l. 17238-17257), v rámci kterých se mj. hovoří o budování dobré „firemní kultury“, kterou mají vytvářet sami zaměstnanci, přičemž její zvyšování je jedním z prioritních cílů společnosti. Vydání časopisu z r. 2011 informuje zaměstnance společnosti o přijetí programu compliance a etického kodexu, vydání z r. 2012 pojednává o problematice úplatkářství. Následují jednotlivá vydání z let 2012 až 2013, věnující se samostatně firemním hodnotám jako takovým, přičemž základem chování zaměstnanců společnosti má být zákonnost, dodržování nestrannosti a rovného přístupu, neúplatnost a poctivost. Vývoj implementace compliance programu v holdingu Agrofert je zdokumentován v listině označené jako **shrnutí vývoje Programu Compliance v koncernu Agrofert v letech 2011 až 2013** (č.l. 18156-18170), ze kterého se mj. podává, že Program Compliance byl ve skupině Agrofert zaveden v září roku 2011, a to přijetím „Řádu 08 Program Compliance“ a školením jednotlivých compliance officerů a dceřiných společností. Od začátku tohoto programu byla zřízena anonymní etická linka, kde zaměstnanci koncernu mohli hlásit podněty ohledně porušování samotného programu či etického kodexu, kdy každý takovýto podnět byl zaevidován a transparentně prošetřen, na což dohlíželi právě koncernoví compliance officeri. Co se týče kontroly a vynuovení programu compliance ty vyplývaly ze skutečnosti, že se jednalo o obecně závaznou směrnici pro zaměstnance společností koncernu Agrofert, jejíž nedodržení bylo posuzováno jako porušení pracovní kázně včetně pracovněprávních důsledků. Zaměstnanci jednotlivých společností koncernu pak svými podpisy potvrzovali srozumění se směrnicí v rámci školení, resp. noví zaměstnanci v rámci vstupních školení. Vymáhání pravidel etického chování bylo povinností vedoucích zaměstnanců s tím, že samotné dodržování kodexu bylo dále kontrolováno prostřednictvím auditů v souladu s příslušnými právními předpisy. Jak se **prohlášení obž. R.** k pravidlům etického chování skupiny Agrofert (č.l. 1468) podává, byl i on dne 7.9.2011

s compliance programem i pravidly etického chování v Agrofert Holdingu seznámen, přičemž prohlásil, že tyto dokumenty bere jako závazné a bude se jimi plně řídit.

65. Dále byl k zprošťující části rozsudku pod bodem II/3 výroku, konkrétně k nabídce návštěvy závodu Iveco spojené s účastí na fotbalovém utkání Real Madrid jako listinný důkaz předložen **přepis telefonní komunikace obž. R., sv. Z., H.** a dalších vč.DVD (č.l. 12294-12334), jehož obsahem je mj. přepis rozhovoru obž. R. s sv. Z. z 15.10. 2013, v rámci kterého obž. R. mj. řekl: „A pak mám ještě jednu věc, otázku. My pořádáme zájezd do výrobního závodu do Madridu. A teď v sobotu odlítáme a přiletíme v úterý ráno a je tam fotbal AC Madrid“. Na tato slova pak Z. odpověděl: „Já určitě ne Pavlíku, já jsem mimo. Já jedu, my jedeme do Popradu ve středu, takže já jsem mimo. Já přijedu až doopravdy v neděli večer, ale zkus třeba Jardu B. nebo někoho. Nechám to na tobě, nechám to na tobě, ale já jsem doopravdy, to je takhle to je hrozně narychlo.“ Dále je součástí tohoto přepisu též rozhovor ze dne 1.11.2013 v 11:19:32, ve kterém Z. mj. sděluje, že: „Ne, jsem v Třebíči a teď jsem vyjel z Třebíče a jsem v Brně na Agrotecu. Co se děje?“. Následně téhož dne v 12:05:15 volá Patrik Z. JUDr. B. a říká: „Čau Mart'as, jenom dej mi jenom informaci, kdy vyběhnou pneumatiky?“ Následuje odpověď JUDr. B. slovy: „Pneumatiky teďka se schvaluje záměr teprve, je to na controllingu. Takže počítám do těch čtrnácti dnů, tak jak jsme se bavili minulý týden, jo.“ Následně, téhož dne ve 13:52:53 volal Patrik Z. Petře H. a mj. jí sdělil: „Já měl teďka tam schůzku. No já jsem byl ráno na Postbus, pak jsem v půl dvanáctý měl schůzku s tím Pavlem R.“
66. K zprošťující části výroku pod bodem II/3 vztahující se k obž. R. bylo jako listinný důkaz přečteno i **prohlášení předsedy představenstva obž. Agrotec a.s.** (č.l. 17405), z něhož vyplývá, že Ing. Martin R., předseda představenstva spol. Agrotec a.s. po seznámení s obsahem trestního spisu konstatoval, že komunikace obž. R. se zástupcem České pošty, s.p. nebyla vedena na profesionální úrovni. Podle obsahu prohlášení byla tato záležitost s obž. R. následně projednána, jeho profesionální pochybení mu bylo vytknuto a za období roku 2014 mu byla přiměřeně snížena bonusová část jeho mzdy. Dokreslujícím důkazem k zprošťující části výroku je též program jiné akce označené slovy **„Draft Programe 2013 Chekia“** (č.l. 18403), která se měla odehrát ve dnech od 22.-25.5.2013, přičemž součástí návštěvy závodu firmy Iveco bylo pro změnu vystoupení tanečníků Flamenga.
67. K osobám obžalovaných byly jako listinné důkazy předloženy **opisy z rejstříku trestů** obžalovaných vč. obžalovaných právnických osob z konce přípravného řízení (č.l. 768, 920, 979, 1156, 1273, 1331, 1413), i z konce hlavního líčení (č.l. 18405, 18406, 18407, 18408, 18412, 18413, 18414); **zprávy o pověsti obžalovaných** (č.l. 767, 919, 978, 1155); dále výpisy z obchodního rejstříku obž. právnických osob (1269-1272, 1298-1330, 1396-1412).

VII.

68. Po takto provedeném dokazování, kdy soud **hodnotil důkazy** jednotlivě i v jejich souhrnu a vzájemných souvislostech ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k závěru, že vina obžalovaných R.a S. pod body I/1-2 výroku (I/3+5 obžaloby) a Ing. A.a H. a společnosti Radekov s.r.o. pod bodem I/1 výroku (I/3 obžaloby) byla v rámci hlavního líčení prokázána. V ostatních bodech obžaloby, tj. v případě obž. S. v bodě I/1 obžaloby, v případě obž. H. a spol. Radekov s.r.o. v bodě I/5 obžaloby naopak nebylo prokázáno, že skutek spáchali obžalovaní a soud tudíž rozhodl o jejich zproštění ve smyslu § 226 písm. c) tr. řádu. Obdobně dospěl u obžalovaných J.a Š. a spol. SP spol. s.r.o. v bodě I/1 obžaloby a Ing. Pavla R. a spol. Agrotec a.s. v bodě II/1 obžaloby k závěru, že ani u těchto obžalovaných nebylo prokázáno, že skutky, které jsou jim kladeny za vinu, spáchali a proto je, v tomto případě v plném rozsahu, rovněž zprostil obžaloby dle § 226 písm. c) tr. řádu.

69. Pokud jde o **odsuzující část rozsudku pod bodem I/1 výroku** (I/3 obžaloby) má soud vinu obž. S., H. a spol. Radekov s.r.o. ohledně trestného činu zjednaní výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 tr. zákoníku za prokázanou v první řadě z elektronické komunikace mezi obž. S. a obž. H. ve spojení s provedenými listinnými důkazy, zejména pak seznamem společností určených k poptávání v rámci veřejné zakázky „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“; pokud jde o trestný čin podplacení podle § 332 tr. zákoníku rovněž z elektronické komunikace mezi obžalovanými, jakož i z provedených listinných důkazů, zejména fakturace notebooku jako elektroinstalace, konečně z fotodokumentace setkání obou obžalovaných v Choceradech na parkovišti u motorestu Naháč. Obžalovaným S. a Ing. H. je pod bodem I/3 obžaloby je kladeno za vinu, že v souvislosti se zadáním veřejné zakázky na stavební práce v rámci projektu „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“ zjednali přednost i výhodu spol. Radekov s.r.o. na úkor ostatních soutěžitelů. Průběh zadávacího řízení týkajícího se veřejné zakázky „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“ je zdokumentován výše uvedenými listinnými důkazy, které jsou součástí vyšetřovacího spisu (viz šanon 012/2014 příloha č. 20). Ačkoli oba obžalovaní svou vinu do značné míry popírají, jsou ze svého jednání usvědčováni emailovou komunikací ze dne 26.11.2013, kdy se obž. H. ze své emailové schránky xxx dotazuje obž. S. na stav zadávacího řízení v případě předmětné zakázky slovy „Dobré ráno, obracím se na Vás prosbou ohledně ZN 2, zatím se ještě nic neděje? Děkuji H.“, na což mu obž. S. ze své emailové schránky xxx na úkor ostatních soutěžitelů, kteří touto informací v rámci zadávacího řízení nedisponovali, sděluje slovy „Dd, uz je to pred obeslanim. Vydrzte. RS“ (č.l. 11131) v jaké fázi se předmětné zadávací řízení právě nachází. Obdobně mu pak v emailu z 28.11.2013 poskytuje neoprávněnou výhodu, když mu na jeho dotaz „Pojede to na dvě?“ slovy „Spíše ano“ sděluje informaci o počtu kol zadávacího řízení, kterou opět ostatní soutěžitelé nedisponovali, na což obž. H. reaguje slovy „Děkuji. H“ (č.l. 11129-11130). Obž. H. připustil, že takovýto dotaz učinil, vnímal ho však jen jako technický dotaz. Konečně je pro obž. H. usvědčující rovněž jeho komunikace se sv. B., jehož trestní stíhání bylo zastaveno na základě schválené dohody o narovnání (viz usnesení Městského soudu v Praze ve věci sp. zn. 10 T 4/2018 ze 17.4.2018), kdy obž. H. sv. B. dne 7.1.2014 oslovuje ze své, výše uvedené, emailové adresy slovy „Dobré ráno Pane B., obracím se na Vás se žádostí o informaci ohledně ZN 2“, na což B. ze své emailové adresy xxx reaguje slovy „včera jsem dal pokyn k uzavření, čekám na reakce“ (č.l. 11107), čímž obž. H. opět na úkor ostatních soutěžitelů neoprávněně získává informaci ve smyslu časové přednosti o stavu zadávacího řízení. Protiprávní zvýhodnění obž. H. a obž. spol. Radekov s.r.o. na úkor ostatních soutěžitelů dále dokládá skutečnost, že obž. H. zaslal již dne 13.9.2013 na adresu sv. B. zprávu ve znění: „Dobré odpoledne, posílám podklady pro Zn 2. Děkuji Tonda H.“ (č.l. 11104), kdy se jednalo o seznam společností, které měly být, a následně skutečně i byly, v rámci předmětného zadávacího řízení poptávány (příl. 20 šanonu 012/2014), přičemž tuto skutečnost v rámci své výpovědi před soudem potvrdil i sv. B., přičemž však nevyloučil, že se prostřednictvím veřejného portálu mohli přihlásit i další uchazeči o předmětnou zakázku. Pro to, proč právě tyto společnosti byly v rámci předmětného zadávacího řízení osloveny, obž. H. žádné bližší vysvětlení neměl. V důsledku svého neoprávněného zvýhodnění v rámci zadávacího řízení „Pošta Znojmo 2“ byla následně spol. Radekov s.r.o. doporučena k výběru (č.l. 55-58 příl. 20).
70. Pokud jde o vinu obž. H. i obž. spol. Radekov s.r.o. za zločin podplacení dle § 332 odst. 1 al. druhá, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku má soud vinu obž. H. za prokázanou z jeho reakce na email obž. S. z 5.11.2013 ve znění „Dobrý den, umíte pristi týden tento nebo obdobný typ? RS“ společně s odkazem na internetový obchod Alza.cz v něm na konkrétní notebook zn. HP ProBook 450, kdy obž. H. předmětný notebook obratem objednává u svého známého sv. K. ze spol. Mičkal s.r.o. slovy: „Jardo nove zadani. Tonda“, kde jako obsah této zprávy byla přeposlána původní zpráva obž. S. z téhož dne s odkazem na internetový obchod Alza.cz a na notebook zn. HP ProBook 450 (č.l. 11099-11103). Vlastní předání notebooku obž. S. je zdokumentováno fotodokumentací ze schůzky obou obžalovaných na parkovišti u motorestu Naháč pořízené na základě sledování obžalovaných (č.l. 11117-11126), na níž je patrné jak obž. H. dne 14.11.2013 v dopoledních hodinách přijíždí svým vozem zn. Volkswagen Tiguan na parkoviště nacházející se před

motorestem Naháč, ze zavazadlového prostoru vyndává obdélníkovou krabicí a tuto předává obž. S., který ji následně ukládá do zavazadlového prostoru svého vozidla zn. Audi; z fotodokumentace je dále patrné, jak obž. H. přichází z druhé strany svého vozidla zn. Volkswagen a v rukou nese desky na dokumenty zelené barvy, které následně ukládá do zavazadlového prostoru svého vozidla a poté odjíždí z parkoviště pryč. Tvrzení obž. H., že se v případě předmětné krabice mohlo jednat frgály, které je nutné nosit ve vodorovné poloze, soud s přihlédnutím k výši uvedené emailové komunikaci ze dne 5.11.2013 mezi obžalovanými i následné vyfakturování notebooku, jak uvedeno níže, neuvěřil. Jak se totiž z faktury č. OF-1979/13 vystavené ke dni 12.11.2013 znějící na částku 22.990,-Kč (č.l. 15777) podává, byl předmětný notebook následně vyúčtován spol. Mičkal s.r.o., která ho dne 7.11.2013 zakoupila od spol. HP TRONIC Zlín, spol. s r.o. (viz faktura č. 1063169465 na č.l. 15783), nikoli jako notebook výše uvedené značky, nýbrž jakožto elektroinstalační materiál (svítidlo zářivkové, spínač, žárovka LED atd.), což ve své výpovědi před soudem v rámci dřívějšího hlavního líčení potvrdil, byť s drobnou odchylkou, ohledně způsobu vyúčtování, jak sv. K., zaměstnanec spol. Mičkal s.r.o., když uvedl, že si u něj obž. H. objednal dva notebooky, přičemž následně ho požádal, aby vyúčtoval jako kancelářské potřeby; tak sv. M., jednatel spol. Mičkal s.r.o., když uvedl, že oba notebooky skutečně obž. H. dodal s tím, že tyto byly následně na jeho žádost vyúčtovány jako elektroinstalační materiál.

71. Obžalovaní S. i H. se v rámci opakovaného hlavního líčení mimo jiné hájili tím, že na předmětný notebook nelze nahlížet jako na úplatek, který by měl obž. S. přimět, aby zajistil, že společnost Radekov s.r.o. bude v rámci zadávacího řízení zvýhodněna. Podle obž. S. se v případě předmětného notebooku jednalo o dar vlastní dceři, obž. H. pak tento notebook vnímal jako běžný dar, co si spolupracující firmy před vánočními svátky dávají, přičemž v tomto konkrétním případě se mělo navíc jednat o odplatu za dar, který obž. H. obdržel od obž. S.. Tomuto vysvětlení, proč byl obž. S. předán předmětný notebook na parkovišti u motorestu Naháč soud neuvěřil, jelikož je považuje jak za vnitřně rozporuplné, tak v kontrastu s výpovědi zmocněnce V., který v řízení vystupoval za obž. společnost Radekov s.r.o. Obž. H. v řízení před soudem srozumitelným způsobem nevysvětlil (viz výpověď obž. H. ze dne 25.2.2020 na č.l. 18028), jak mohl být předmětný notebook odplatou za dar od obž. S., když byl obž. S. předán dne 14.11.2013, zatímco dar v podobě sady per zn. Parker obž. H. podle své vlastní výpovědi od obž. S. obdržel až v prosinci r. 2013. Obdobně obž. H. nevysvětlil své tvrzení, že měl mít předmětný notebook údajně na skladě, ačkoli si ho u něj slovy „umíte tento nebo obdobný typ?“ s linkem na notebook zn. HP ProBook 450 v e-shopu Alza obž. S. dne 5.11.2013 zjevně objednával, na což navazují slova obž. H. adresované sv. K. ze spol. Mičkal s.r.o. „Jardo, nové zadání“ a faktura vystavená touto společností dne 7.11.2013 slovně na elektroinstalační materiál, ve skutečnosti však na předmětný notebook. Tvrzení o tom, že se v případě předmětného notebooku v hodnotě přes 20.000,-Kč jedná o běžný vánoční dar, navíc kontrastuje s vyjádřením zmocněnce V., který dlouhodobě zastává funkci prokuristy spol. Radekov s.r.o., o tom, že ve spol. Radekov s.r.o. nebylo zvykem dávat si dary takovéto hodnoty. Pokud se obchodním partnerům k vánočním svátkům dávaly nějaké dary, jednalo se zpravidla o láhev vína, firemní kalendář, sadu propisek apod. (viz č.l. 18030). Pro úplnost se dodává, že k námitce obž. S., že předmětné zadávací řízení bylo již jednou vyhlášeno v r. 2012, kdy v něm v podstatě uspěla spol. Radekov s.r.o. a její získání zakázky tak nelze považovat za její zvýhodnění, resp. znevýhodnění ostatních soutěžitelů, lze toliko uvést, že ze skutečnosti, že se určitý dodavatel účastní zadávacího řízení, a dokonce v něm i úspěje, toto je však z těch, či oněch důvodů následně zrušeno, nelze dovozovat, že v následujícím zadávacím řízení lze při respektování jak v inkriminované době účinného zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, tak tehdy i dnes platného § 256 tr. zákoníku bez dalšího staronového dodavatele na úkor ostatních soutěžitelů zvýhodnit. Stejně tak nelze ze skutečnosti, že obž. společnost Radekov s.r.o. disponovala zadávací dokumentací ze zadávacího řízení z r. 2012 dovozovat, že obžalovaní nemohli skutkovou podstatu podle § 256 tr. zákoníku naplnit s tím, že již informacemi, které je zvýhodňovaly, předem disponovali. Za prvé se totiž mohly podmínky realizace zadávacího řízení v r. 2013 v porovnání s těmi ze zadávacího řízení v r. 2012 změnit, za druhé, pokud by obž. H. skutečně všemi potřebnými informacemi k tomu, aby

v opětovně vypsaném řízení uspěl, disponoval, nebyl důvod, aby se na ně obž. S., minimálně z hlediska časové přednosti ve smyslu zjištění bližších údajů o vyhlášení záměru veřejné zakázky vypytaval.

72. Pokud jde o **odsuzující část rozsudku pod bodem I/2 výroku** (I/5 obžaloby) má soud vinu obž. S. za prokázanou z elektronické komunikace mezi obž. S. a svědkem Celým ve spojení s provedenými listinnými důkazy. Obž. S. je pod bodem I/5 obžaloby kladeno za vinu, že při zadání veřejné zakázky na stavební práce v rámci projektu „Pošta Frýdek-Místek 1 -obnova přepážkové části“ spolu s pravomocně odsouzeným Ing. J. K. zjednali výhodu spol. Radekov s.r.o. na úkor ostatních soutěžitelů. Průběh zadávacího řízení týkajícího se veřejné zakázky „Pošta Frýdek-Místek 1 - obnova přepážkové části“ je zdokumentován výše uvedenými listinnými důkazy, které jsou součástí vyšetřovacího spisu (viz šanon 063 příl. č. 20). Ačkoli obž. S. svoji vinu popírá, je ze svého jednání usvědčován elektronickou komunikací, která se uskutečnila mezi ním a sv. C.ým v prvních krocích realizace záměru předmětné zakázky, k jehož schválení došlo dne 10.4.2013. Jak se z provedených listinných důkazů podává, následovala po schválení záměru dne 15.4.2013 výzva k podání nabídek, na niž reagovaly mimo jiné společnosti Radekov s.r.o. a Synett s.r.o. (č.l. 34-43 sv. 063 příl. 20), jejichž zástupci se následně dne 18.4.2013 od 09:30 hod. účastnili prohlídky místa, kde měla být zakázka realizována (č.l. 56-57 sv. 063). Jak z údajů zajištěných z telekomunikačního provozu mobilního telefonu obž. S. vyplývá, tento ještě tentýž den, kdy se konala prohlídka místa plnění, konkrétně v 16:31 hod. zaslal sv. C., jednateli, spol. Synett s.r.o. na číslo jeho mobilního telefonu sms zprávu, v níž mu slovy „Čau, Frýdek neřeš“ (č.l. 11439) v podstatě sděluje, že nemá smysl, aby se jeho společnost nadále ucházela o předmětnou zakázku. Reakce sv. C., kdy na předmětnou sms zprávu v 16:38 hod. odpovídá slovy „ale já už to mám skoro hotové“ (stejně č.l.) dokládá, že jeho zájem o zakázku i po prohlídce místa plnění stále trval, přesto poté, co od obž. S. v 16:39 hod. obdrží další, byť stručnou, přesto výstižnou, sms zprávu ve znění „sorry“ (č.l. 11440), jeho společnost nadále žádnou nabídku nepodává a dne 30.5.2013 dochází k zadání předmětné zakázky spol. Radekov s.r.o. (č.l. 2-24 sv. 063). Ačkoli sv. C.ý ve své výpovědi uvedl, že si předmětné sms zprávy již nevybavuje, tyto zasazené do kontextu probíhajícího zadávacího řízení na zakázku „Pošta Frýdek-Místek 1-obnova přepážkové části“ při zohlednění sledu událostí dne 18.4.2013 dokládají, že nebýt zásahu ze strany obž. S. slovy „Čau, Frýdek neřeš“, by se společnost Synett s.r.o. o předmětnou zakázku i nadále ucházela a v zadávacím řízení možná i uspěla, minimálně by se na něm i nadále podílela, čímž by tak nedošlo k jejímu znevýhodnění, což plyne ostatně i z reakce jednatele společnosti Synett s.r.o. svědka C. na předmětnou sms, tj. ze slov „ale já už to mám skoro hotové“.
73. Pokud jde o **zprošťující výrok vztahující se k bodu I/1 obžaloby** je obžalovaným S. a Š.i, jakož i obžalované společnosti SP spol. s r.o. kladeno za vinu, že svým jednáním, bližše popsáním ve výrokové části, v rámci zadávacího řízení týkajícího se stavebních prací na veřejné zakázce „Pošta Hr. Králové 3, Hlinsko v Čechách, Hořice, Nová Paka, Pardubice 1, Svitavy 1, Trutnov – specializované přepážky červené“ zjednali výhodu ve prospěch spol. SP spol. s r.o. na úkor ostatních uchazečů o předmětnou zakázku. Průběh zadávacího řízení týkajícího se veřejné zakázky je zdokumentován výše uvedenými listinnými důkazy, které jsou součástí vyšetřovacího spisu (viz sv. 047 příl. č. 20). Na základě provedených listinných důkazů ve spojení s výpověďmi obž. S. a obž. Š. lze sice konstatovat, že v řízení bylo prokázáno, že se obž. S. a obž. Š. v době konání zadávacího řízení spolu scházeli, a že se obž. Š. dne 16.4.2013 smskou slovy „Dneska přišel email od p. K., že chce poslat slevu na HK do čtv. Zravím P.“, na kterou obž. S. reagoval smskou slovy „Ok, prověřím. Kdy se uvidíme?“ (č.l. 10842), pokoušel zjistit, jak má na výzvu na slevnění své nabídky reagovat, což může navozovat spekulace o tom, zda při vzájemných schůzkách mezi obžalovanými ze strany obž. S. nedocházelo ke sdělování informací obž. Š.i, jež by mohly vést k zvýhodnění jeho spol. SP spol. s r.o., která také předmětnou zakázku následně získala (č.l. 2-17 sv. 047 příl. č. 20 spisu); z druhé strany nutno konstatovat, že ani vzájemné stýkání se aktérů

zadávacího řízení, či prosté dotazy kladené na jeho další průběh samy o sobě ještě neprokazují, že došlo k naplnění skutkové podstaty trestného činu zjednáni výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě ve smyslu § 256 tr. zákoníku. Trestná činnost obžalovaných v tomto bodě obžaloby nejenže není v dostatečné míře prokázána, nýbrž je současně zásadním způsobem zpochybněna výpovědí obžalovaných, jakož i emailovou korespondencí založenou do spisu obž. S. (č.l. 17172, 17210-17211), z níž se podává, že oba obžalovaní v předmětném období vzájemně jednali o soukromé zakázce obž. S. týkající se výstavby zahradního domku v místě bydliště obžalovaného, kdy za tímto účelem byl již zpracován též rozpočet na částku 988.198 Kč vč. DPH s uvedením místa stavby na adrese Nad hřištěm 158, Nová Ves, tedy v místě bydliště obž. S. (č.l.17201-17209). Za dané situace se proto soud při absenci relevantních důkazů dokládajících vinu obžalovaných a naopak provedení relevantních protidůkazů dokládajících, že se jejich vzájemné schůzky týkaly soukromé zakázky obž. S., přiklonil k závěru, že je na místě postupovat ve smyslu zásady „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností ve prospěch pachatele a obžalované S., Š. a obž. společnost SP spol. s r.o. podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostit obžaloby.

74. Pokud jde o **zprošťující výrok vztahující se k bodu I/5 obžaloby** je obžalovaným H. a spol. Radekov s.r.o. kladeno za vinu, že svým jednáním, blíže popsáním ve výrokové části, při zadávacím řízení týkajícím se stavebních prací na veřejné zakázce „Pošta Frýdek-Místek 1 -obnova přepážkové části“ zjednali výhodu ve prospěch spol. Radekov s.r.o. na úkor ostatních uchazečů o předmětnou zakázku. Jak uvedeno výše, je průběh zadávacího řízení týkajícího se předmětné veřejné zakázky zdokumentován výše uvedenými listinnými důkazy (sv. 063 příl. 20). Podle obžaloby se měl obž. H. s obž. S. sejít dne 10.4. 2013 v Praze v Obchodním centru Flora a dohodnout se s ním, že mu obž. S. pomůže pro jeho spol. Radekov s.r.o. předmětnou zakázku získat. Za tím přiměl obž. S., jak popsáno výše, sv. C., aby se jeho spol. Synett s.r.o. zadávacího řízení neúčastnila. Následně měl obž. S., poté co nabídka spol. Radekov s.r.o. nebyla pro Českou poštu, a to ani v 2. kole po snížení nabídkové ceny ekonomicky nejvýhodnější, obž. H. navrhnout, aby se ohledně dalšího postupu v zadávacím řízení domluvil s V. K., jednatelem Hrušecké stavební spol. s r.o., která byla v druhém kole nejúspěšnější. Dne 22.5.2013 se pak, poté co ani ve třetím kole spol. Radekov s.r.o. nebyla ekonomicky nejúspěšnější, měla uskutečnit na benzínové čerpací stanici zn. OMV v Hodoníně schůzka, na níž se obž. H. měl dohodnout se sv. K., že Hrušecká stavební spol. s r.o. do čtvrtého kola zadávacího řízení již žádnou další nabídku dávat nebude, v důsledku čeho byla předmětná zakázka zadána jako jedinému uchazeči ve 4. kole spol. Radekov s.r.o. Obžalovaní S. a H. shodně popírají, že by mezi nimi i dalšími osobami uvedenými výše k jakémukoli zákulisnímu jednání majícímu za cíl zajistit, aby v předmětném zadávacím řízení zvítězila spol. Radekov s.r.o., vůbec došlo. Zatímco v případě obž. S. lze - aspoň pokud jde o jeho jednání ve vztahu ke sv. C. a jeho spol. Synett s.r.o. - z provedených listinných důkazů dovodit, že se obž. S. stíhaného jednání dopustil (viz odsuzující výrok pod bodem I/2), ohledně obž. H. a obž. spol. Radekov s.r.o. nutno konstatovat, že důkazy, které by měli podíl obž. H. a spol. Radekov s.r.o. na stíhaném jednání prokazovat, jsou pro soud zcela nedostačující. Ostatně si ani svědek K., jednatel spol. Hrušecká stavební s.r.o. v rámci své výpovědi před soudem nevzpomenul, že by se kdy s obž. H. setkal, natožpak na benzínové čerpací stanici zn. OMV v Hodoníně, jak tvrzeno v obžalobě.
75. Je-li totiž v obžalobě tvrzeno, že se měli obž. H. s obž. S. dne 10.4.2013 při schůzce v obchodním centru Flora v Praze dohodnout na tom, že obž. S. obž. H. pomůže pro jeho spol. Radekov s.r.o. předmětnou zakázku získat, pak nutno konstatovat, že předmětná schůzka se sice možná uskutečnila, rozhodně se však ve spisu nenachází důkaz, z něhož by bylo možné dovozovat, co bylo jejím obsahem, a zejména skutečnost, že mezi obžalovanými mělo dojít k údajné dohodě o získání zakázky pro spol. Radekov s.r.o. Obžaloba svá tvrzení ohledně viny obžalovaných H. a spol. Radekov s.r.o. dále opírá o údaj zajištěný z telekomunikačního provozu obž. S., konkrétně z sms zprávy se slovy „spíše se domluvte na jihu Moravy“ (č.l. 11442), kterou obž. S. dne 7.5.2013 zaslal obž. H. a která podle obžaloby představuje výzvu adresovanou obž. H., aby se ohledně

předmětné zakázky dohodl se sv. K. z Hrušecké stavební společnosti s.r.o. ohledně dalšího postupu v předmětném zadávacím řízení. Skutečnost, že k předmětné schůzce i vzájemné dohodě došlo, má pak dokládat útržek papíru, který byl nalezen při prohlídce jiných prostor užívaných obž. spol. Radekov s.r.o. s poznámkou „Hrušecká stavební FM (již. Mor.) p. K. xxx, 9:30 Hodonín - OMV“ (č.l. 185 příl. č.9). I zde nutno konstatovat, že zajištěný důkazní materiál má soud za nedostačující na to, aby obž. H. a obž. spol. Radekov s.r.o. mohli při respektování zásady „in dubio pro reo“ být za situace, kdy svou vinu jednoznačně popírají, shledáni vinnými a odsouzeni pro skutek, který je jim pod tímto bodem obžaloby za vinu. Nejenže totiž nebylo v řízení před soudem prokázáno, o čem spolu měli obž. H. s sv. K. na pumpě OMV v Hodoníně vlastně jednat, resp. na čem konkrétním se měli dohodnout, ale za situace, kdy konání schůzky obž. H. popírá a sv. K. si na ni dle svého tvrzení vůbec nepamatuje, ani si nevybavuje, že by se kdy s obž. H. setkal, nelze mít za prokázáno, že se předmětná schůzka na čerpací stanici OMV v Hodoníně vůbec uskutečnila. Za daných okolností proto soudu nezbylo nežli obž. H. a spol. Radekov s.r.o. z jednání, které je jim v tomto bodě kladeno za vinu, obžaloby zprostit.

76. Pokud jde o **zprošťující výrok vztahující se k bodu II/1 obžaloby** je obžalovaným Ing. Pavlu R. a spol. Agrotec a.s. (jakož i Patriku Z., jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno), ve znění upraveném intervenujícím státním zástupcem při hlavním líčení dne 1.9. 2020, kladeno za vinu, že svým jednáním, blíže popsáním ve výrokové části, v rámci zadávacího řízení týkajícího dodávky pneumatik zjednali výhodu ve prospěch obžalované spol. Agrotec a.s. na úkor ostatních uchazečů o předmětnou zakázku. Obž. Ing. R. je podanou obžalobou kladeno za vinu, že činil vše pro to, aby si udržel náklonnost Patrika Z., neboť chtěl od něj získat neveřejné informace ze zadávacího řízení, mj. datum zahájení nového zadávacího řízení na nákup pneumatik, jelikož měl jakožto ředitel divize Nákladní automobily ve spol. Agrotec a.s. zájem na tom, aby byla zakázka na nákup pneumatik zadána právě této společnosti, a proto mu dne 15. října 2013 v rozporu s Programem Compliance, tj. pravidel etického chování ve skupině Agrofert Holding, nabídl zájezd do výrobního závodu Madridu spojený s účastí na fotbalovém utkání Real Madrid-Málaga CF, což Patrik Z. kvůli jinému svému programu odmítl. Obž. spol. Agrotec a.s. je pak kladeno za vinu, že interními směrnici, či postupy nezamezila jednání obž. Ing. R. jako svého vrcholného manažera v rozporu nejen s vlastními etickými principy, tedy s programem compliance, ale i s příslušnými ustanoveními tr. zákoníku, k jejichž porušení došlo. Jak obž. R., tak obž. spol. Agrotec a.s. ústy svého zmocněnce JUDr. Ivo J. shodně popřeli, že by se dopustili jednání, které je jim kladeno za vinu.
77. Ze svědeckých výpovědí i z předložených listinných důkazů soud dovodil, že vina obžalovaných nebyla v dostatečné míře prokázána, a proto je ve smyslu zásady „in dubio pro reo“ zprostil obžaloby. U obžalované spol. Agrotec a.s. se soud v první řadě zabýval skutečností, zda ve vztahu k jednání obž. R. učinila ve smyslu § 8 odst. 5 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, vše proto, aby se z jednání, které je jí kladeno za vinu exkulpovala, tj. vyvinila. Soud je přesvědčen o tom, že obž. spol. Agrotec a.s. v souladu s ust. § 8 odst. 5 zák. č. 418/2011 Sb. „vynaložila veškeré úsilí, které na ni bylo možné spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila“ Ohledně předpokladů zániku trestní odpovědnosti na základě exkulpace má soud v první řadě za to, že je na místě při zkoumání, zda došlo ke splnění podmínek ustanovení § 8 odst. 5 zák. o trestní odpovědnosti právnických osob vycházet z premisy, že každý zaměstnanec obchodní společnosti je v prvním řadě osobou svéprávnou, která sama odpovídá za své jednání, nezávisle na tom, jakou funkci v té, či oné společnosti zastává, a není tedy pouhou loutkou v rukou svého zaměstnavatele, v důsledku čehož by bylo možné každé jeho gesto, či slovo přičítat jeho zaměstnavateli. Vyjde-li tedy v trestním řízení najevo, že obžalovaná právnická osoba v postavení zaměstnavatele učinila v pozitivním slova smyslu vše proto, aby jak v rovině personálně preventivní, tak v rovině kontrolně represivní předešla nežádoucímu chování svých zaměstnanců zakládajícímu jejich trestní odpovědnost, nelze jí dle názoru zdejšího soudu chování vlastních zaměstnanců, nahlížíme-li na ně jako na svobodné

a za své jednání odpovědné osoby, bez dalšího přičítat. Jinými slovy má zdejší soud za to, že nelze po právnické osobě požadovat -dovedeno ad absurdum - aby dennodenně dohlížela nad počínáním svých zaměstnanců za užití prostřednictvím odposlechů či elektronického monitoringu, aby tak předešla nežádoucím formám chování na jejich straně. Jinak vyjádřeno má soud za to, že v případech, kdy je v důsledku chování osob uvedených v ust. § 8 odst. 1, 2 zák. č. 418/2011 Sb. zahájeno trestní stíhání právnické osoby, je na místě se zabývat otázkou, zda jak v rovině preventivní, tak kontrolní učinila patřičné kroky, aby zamezila nežádoucímu chování svých zaměstnanců, a je-li tomu tak, aby byla exkulována. Jde tedy o to zjistit, zda stíhaná právnická osoba přijala odpovídající interní směrnice chování, resp. etický kodex zapovídající vlastním zaměstnancům jednat v rozporu s etickými pravidly v obchodních a pracovních vztazích, a zejména v rozporu s právními předpisy vztahujícími se na jejich činnost. Dále si ověřit, zda současně s přijetím etického kodexu, byly zavedeny rovněž odpovídající kontrolní mechanismy vyhodnocující, zda dochází k implementaci přijatých norem. Konečně, zda stíhaná právnická osoba disponuje donucujícími prostředky, aby osoby porušující etický kodex společnosti náležitě sancionovala a přiměla je tak k jeho zachování. Konkrétně to pro obžalovanou právnickou osobu podle názoru zdejšího soudu znamená, že by měla prokázat, že vynaložila dostatečné úsilí ve třech směrech, jednak že přijala odpovídající interní pravidla chování, ať již formou interních směrnic, či compliance programů, jejichž cílem je zamezit nežádoucím formám chování svých zaměstnanců. Dále, že nové zaměstnance při nástupu do zaměstnání, v rovině personální, zavázala nejen seznámit se s příslušnými směrnici, nýbrž se v nich též pravidelně proškoloval. Konečně zda disponuje nějakými kontrolními mechanismy, které jsou schopné nežádoucí formy chování vlastních zaměstnanců zavčas zachytit, vytknout jim jejich jednání, příp. je podrobit nějaké sankci. Soud má za to, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že spol. Agrotec a.s. vynaložila podle § 8 odst. 5 tr. řádu veškeré úsilí, které na ní bylo možné spravedlivě požadovat, aby spáchání trestného činu svými zaměstnanci zamezila, když přijala a dohlížela nad dodržováním compliance programu a splnila rovněž další požadavky personálního i kontrolního charakteru, aby nežádoucím způsobem chování zabránila.

78. Jak se z provedených listinných důkazů ve spojení s výpovědí sv. F. podává, vzala obž. spol. Agrotec a.s. jako jedna z dceřiných společností Agrofertu a.s. za své etický kodex své mateřské společnosti označený jako „Program compliance – pravidla etického chování ve skupině Agrofert holding“ již v r. 2011, kdy na úrovni mateřské společnosti Agrofert byl tento přijat a vstoupil v platnost již 1.9.2011 (viz předmětný program compliance na č.l. 1444-1452, jakož i shrnutí vývoje programu compliance v koncernu Agrofert v letech 2011-2013 na č.l. 18156-18168). Stalo se tak ještě před vstupem v účinnost zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a zejména před jednáním, které je obž. R. a spol. Agrotec a.s. kladeno za vinu pod bodem II/1 obžaloby, kdy toto se mělo odehrát v časovém rozmezí od září 2012 do konce roku 2013, resp. do února 2014. Součástí compliance programu bylo od jeho přijetí i ust. 6.3 upravující „dárkovou politiku“ holdingu Agrofert a.s., podle něhož „nemohou zaměstnanci dávat nebo přijímat dary a pozornosti, neodpovídající běžným obchodním zvyklostem, které by mohly být chápány jako úplatek či zvláštní výhoda“. Stejně tak „nesmějí přímo ani nepřímo nabízet, dávat, požadovat či akceptovat úplatky za účelem získání, nebo udržení obchodních vztahů, s výjimkou firemních darů malé hodnoty (s logem firmy)“ s tím, že „jiné dary musí být taktně odmítnuty“ (č.l. 1448). Vedle compliance programu byl na úrovni holdingu přijat 1.9.2011 rovněž Etický kodex zaměstnanců skupiny Agrofert, který převzal zákaz přijímání a dávání darů, resp. úplatků v témž znění, jak uvedeno v programu compliance do klauzule 2.3 předmětného kodexu. V souvislosti s přijetím compliance programu a etického kodexu byla zavedena jednak etická linka, na které bylo od září 2011 do konce roku 2013 zaregistrováno a řešeno celkem 80 podnětů, jednak funkce tzv. „compliance officerů“, tedy osob zabývajících se na úrovni vedení holdingu podněty došlými na etickou linku a též dohlížejících nad dodržováním compliance programu (č.l. 18157). Z dalších důkazů provedených v rámci hlavního líčení se podává, že společnost Agrofert a.s. zorganizovala počínaje od druhé poloviny 2013 v návaznosti na vstup v účinnost zákona o trestní odpovědnosti právnických osob

nejen k obsahu compliance programu, nýbrž i k zákonu o trestní odpovědnosti právnických osob řadu školení svých zaměstnanců (viz prezentace na č.l. 1457-1467, 18199-18230, 18231-18256). K implementaci compliance programu v rámci holdingu Agrofert se v hlavním líčení vyjadřoval svědek Ing. Radoslav F., holdingový compliance officer spol. Agrofert a.s., jenž mimo jiné uvedl, že ve lhůtě dvou měsíců od přijetí programu na úrovni holdingu byly k jeho implementaci školeny i všechny dceřiné společnosti. Zmínil se rovněž o pravidelném školení zaměstnanců v otázce trestní odpovědnosti právnických osob, a to i v době ještě před přijetím příslušného zákona. Výpověď sv. F., koresponduje nejen s výše uvedenými listinnými důkazy, nýbrž i s výpovědí zmocněnce obž. spol. Agrotec a.s. JUDr. J., který mimo jiné uvedl, že aplikace compliance programu byla popsána ve firemních zpravodajích z let 2008 až 2013. Tolik tedy pokud jde o preventivní kroky, které spol. Agrotec a.s. učinila, aby zamezila nežádoucímu chování svých zaměstnanců.

79. Pokud jde o obeznámenost obž. R. s vnitřními předpisy spol. Agrotec a.s., resp. její matky Agrofert a.s., se z prohlášení zaměstnance ze dne 7.9.2011 (č.l. 1468) i z dalších provedených listinných důkazů podává, že obž. Ing. R. byl při svém nástupu do zaměstnání s obsahem compliance programu, jakož i povinností ho dodržovat řádně seznámen, přičemž vzal jejich závaznost na vědomí. Jak uvedeno výše, byla pro účely kontroly nad dodržováním vnitřních předpisů vč. compliance programu a etického kodexu mateřskou společností Agrofert a.s. zřízena jednak funkce holdingových compliance officerů v čele s ředitelem celého compliance programu, kteří při řešení podnětů týkajících se porušení etického kodexu komunikovali se svými partnery na úrovni subholdingových firem (č.l. 1466), jednak výše uvedená etická linka holdingu označená jako linka „Tell us“, na níž se mohli se svými stížnostmi, či podněty obracet nejen zaměstnanci jednotlivých částí holdingu, ale i obchodní a neobchodní partneři Agrofertu a.s. (č.l. 1465, 18157). Sv. F. ve své výpovědi před soudem ke compliance programu i fungování etické linky mj. uvedl, že podněty z etické linky byly převážně personálně právního charakteru; politiku darování na lince přímo neřešil, nicméně dary neměly vybočovat z běžného obchodního standardu, tj. neměly překračovat částku 5.000,-Kč. Rovněž zmocněnec obž. spol. Agrotec a.s. JUDr. J., potvrdil, že hodnota daru dle etického kodexu neměla překračovat běžné obchodní standardy, kdy na úrovni spol. Agrotec a.s. hovořil o částkách okolo 500,-Kč, maximálně do 1.000,-Kč.
80. Pokud jde o následky nežádoucího chování pro obž. R., kdy tento sám ve své výpovědi před soudem dne 12.3.2018, která byla k důkazu čtena dle § 207 odst. 2 tr. řádu v rámci hlavního líčení dne 25.2.2020, připustil, že sv. Z. s nabídkou návštěvy závodu Iveco v Madridu, na niž navazoval společenský program v podobě návštěvy fotbalového utkání mužstva Real Madrid vs. Malaga oslovil, sv. F. uvedl, že mu jeho jednání bylo na schůzce vrcholných manažerů spol. Agrofert a.s. vytknuto a obžalovaný byl tudíž, minimálně v této slovní podobě -jednalo se o první podobné chování, nikoli o opakující se selhání- v návaznosti na své dřívější proškolení podroben kritice (viz prohlášení předsedy představenstva obž. Agrotec a.s. č.l. 17405). Tuto skutečnost ve své výpovědi potvrdil jak sám obž. R., tak zmocněnec obž. spol. Agrotec a.s. JUDr. J.. Pro úplnost se dodává, že se soud v tomto bodě neztotožnil s námitkou obhájce obž. R. JUDr. Michaela Bartončíka, Ph.D., totiž že nelze k důkazu, že obž. R. sv. Z. s výše uvedenou nabídkou oslovil, přechít dle § 207 odst. 2 tr. řádu protokol o jeho dřívější výpovědi z 12.3.2018. Zdejší soud má naopak s odkazem na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 6 To 72/2009 ze 4.2.2010 za to, že za situace, kdy dřívější výpověď obžalovaného byla učiněna po zahájení trestního stíhání obž. R., při respektování práv obžalovaného na obhajobu a za přítomnosti jeho obhájce, nic jejímu přečtení ve smyslu § 207 odst. 2 tr. řádu nebrání, přičemž nehraje roli, zda bylo, či nebylo vzhledem ke změně v obsazení senátu celé hlavní líčení ve smyslu § 219 odst. 3 věta poslední tr. řádu provedeno znovu, či nikoli.
81. S ohledem na dosud uvedené a s přihlédnutím k úvaze soudu pod bodem 58 tohoto rozhodnutí soud shledal, že obž. spol. Agrotec a.s. vynaložila veškeré usilí, jež po ni bylo možné spravedlivě (tedy nikoli v absolutním slova smyslu) požadovat, aby nežádoucímu chování obž. R. zabránila, když zavedla do svých vnitřních předpisů výše uvedený compliance program i etický kodex, za

účelem jejich implementace pořádala pravidelná školení, za účelem kontroly naplňování obou vnitřních předpisů zavedla jak etickou linku „Tell us“, tak funkci compliance officerů, kteří měli (a stále mají) v náplni své práce vyhodnocovat a řešit podněty došlé na předmětnou linku; dále když obž. R. při nástupu do zaměstnání uložila, aby se s compliance programem i etickým kodexem seznámil a zavázal se je dodržovat; konečně když mu dala výtkou na schůzce vrcholných manažerů výtkou vedení společnosti najevo, že porušování přijatých etických pravidel společnost nehodlá tolerovat. Na základě popsanych skutečností proto soud obž. spol. Agrotec a.s. podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostil obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že skutek uvedený pod bodem II/1 obžaloby vzhledem ke své exkulpací spáchala.

82. Pokud jde o **zprošťující výrok II/1 vztahující se přímo k obž. Ing. Pavlu R.**, se soud zabýval jednak otázkou, zda obžalovaný svým jednáním vůbec naplnil skutkovou podstatu přečinu podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku, jednak otázkou, zda i v případě, že by bylo možné učinit tento závěr, míra škodlivosti jeho pochybení pro společnost je taková, že je nutné uplatnit proti jeho osobě sankce trestního práva, přičemž dospěl k závěru, že se při respektování zásady „in dubio pro reo“ nepodařilo prokázat, že obž. R. svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1 tr. zákoníku naplnil; v části jednání obžalovaného, v níž by k závěru o naplnění skutkové podstaty bylo možné dospět pak, že jednání obžalovaného nevykazuje takovou míru společenské škodlivosti, aby ho při respektování zásady „ultima ratio“ bylo možné shledat vinným z naplnění stíhané skutkové podstaty. Obž. R. je kladeno za vinu, že skutkovou podstatu přečinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě ve smyslu § 256 odst. 1 tr. zákoníku měl naplnit jednak tím, že si při schůzce se svědkem Z. dne 1.11.2013 zjednal výhodu ve prospěch spol. Agrotec a.s., pokud jde o zjištění časových údajů, a tudíž přednosti v zadávacím řízení na dodávku pneumatik za účelem zvýhodnění spol. Agrotec a.s.; jednak tím, že se snažil udržet náklonnost sv. Z., když mu nabídnul výše uvedený zájezd do výrobního závodu spol. Iveco v Madridu spojený s návštěvou fotbalovaného utkání. Pokud jde o důkazy, jimiž má být naplnění skutkové podstaty ze strany obžalovaného ve smyslu zjednání si přednosti při schůzce se sv. Z. prokázáno, v daném případě o obsah komunikace včetně údajů o telekomunikačním provozu mobilních telefonů obž. R. i sv. Z., lze sice připustit, že se sv. Z. s obž. R. v jeho kanceláři v Brně dne 1.11.2013 setkali, jakož i skutečnost, že se Z. sv. B. telefonicky tentýž den dotazoval na aktuální stav přípravy nového zadávacího řízení na nákup pneumatik, z druhé strany však obsahem spisu není konkrétní důkaz o tom, že sv. Z. tuto informaci předal dál obž. R., a zejména, že o ni obž. R. svědka vůbec žádal. Ze skutečnosti, že se sv. Z. v době, kdy telefonicky kontaktoval sv. B., zdržoval v dosahu stejné buňky mobilního operátora, v jejímž dosahu se nachází kancelář obž. R., z pohledu soudu nelze, natožpak nad veškerou pochybnost dovozovat, že sv. Z. obž. R. o době vyhlášení nového zadávacího řízení informoval, a ještě méně, že obžalovaný sám o tuto informaci ve smyslu zjednání časové přednosti pro společnost Agrotec a.s. sv. Z. požádal. Tento závěr soudu koresponduje jak s dřívější výpovědí obž. R., v níž tento uvedl, že si nevybavuje, že by se sv. Z. vyptával na důvody zrušení zadávacího řízení, pokud jde o další výběrové řízení, se ho možná v obecné rovině na jeho vypsání zeptal, ale učinil tak proto, že bral jako hotovou věc, že bude nějaké nové zadávací řízení vypsáno, jelikož potřeba nákupu pneumatik na straně České pošty stále byla, jinak se sv. Z. řešil pouze provozní a technické věci. S výpovědí obž. R. koresponduje výpověď sv. Z., který sice připustil, že se ho obž. R. mohl dotazovat na důvody zrušení dřívějšího zadávacího řízení a vyptávat se na vyhlášení nového zadávacího řízení, dotazy se nicméně pohybovaly v obecné rovině, kdy skutečnost, co Česká pošta v daném roce zakoupí, či nezakoupí, byly věci veřejnou i mediálně známou, rozhodně do žádných detailů ve vzájemných rozhovorech nezacházeli, řešili převážně provozní věci. Za dané důkazní situace soud shledal, že obžalobou tvrzené jednání nebylo obž. R. prokázáno a je na místě ho obžaloby zprostit.

83. Jak uvedeno výše, je obž. R. dále kladeno za vinu, že se snažil udržet náklonnost sv. Z., když tomuto nabízel účast na výše uvedené exkurzi do nově otevřeného výrobního závodu firmy Iveco v Madridu spojenou s návštěvou fotbalovaného utkání fotbalových mužstev Real Madrid a Malaga CF. Ohledně této části popisu skutku dospěl soud k závěru, že jednání obž. R., kdy sv. Z. nabízel mimo jiné i účast na předmětném fotbalovém utkání, lze mít za prokázáno, když i obž. R. připustil, že sv. Z. takavouto nabídku učinil, kdy se tehdy jednalo o rychlé rozhodnutí, jelikož se tehdy uvolnilo jedno místo na předmětné exkurzi, své jednání rozhodně nevnímal jako formu úplatku, navíc sv. Z. jeho nabídku okamžitě odmítnul. Jak uvedeno i výše pod bodem 80 odůvodnění rozsudku jednání obžalovaného lze jistě považovat za nežádoucí a odporující čl. 6.3 Compliance programu spol. Agrofert a.s., resp. čl. 2.3 Etického kodexu spol. Agrofert a.s., kdy i obžalovaný připustil, že za ně byl následně generálním ředitelem společnosti pokárán; z pohledu soudu však, i přihlednutím k obsahu samotné nabídky, nedosáhlo takové míry škodlivosti, aby bylo již možné hovořit o naplnění skutkové podstaty přečinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1 tr. zákoníku. Jednak nutno konstatovat, že se v případě vyřčené nabídky ze strany obž. R. nejednalo o nabídku jakéhosi „placeného výletu do Madridu“ toliko za zábavou, nýbrž o návštěvu nově otevřeného závodu Iveco spojenou s doprovodným programem v podobě účasti na předmětném fotbalovém utkání, kdy obchodní zvyklost spol. Iveco pořádá různá zahraniční školení spjatá s večerním společenským programem ve své výpovědi potvrdil i sv. H.. I v daném případě se podle svědka jednalo primárně o návštěvu nově otevřeného závodu firmy Iveco adresovanou obchodním partnerům společnosti. Nad rámec dosud uvedeného nutno dodat, že jak v době, kdy se předmětná návštěva podniku firmy Iveco v Madridu uskutečnila, tak i později jistě nebývalo neobvyklé, a ani dnes tomu není, byť jistě s větší mírou obezřetnosti, jinak, že se zahraničním hostům po pracovním dni nabídne účast na nějakém kulturním, či společenském programu, což ostatně obž. společnost Agrotec a.s. i doložila programem z jiného, obdobného programu (č.l. 18403), při němž místo fotbalu došlo na návštěvu vystoupení tanečnicků Flamenga. Pokud jde o míru škodlivosti jednání obžalovaného má soud za to, že i s přihlednutím ke kontextu, v jakém byla nabídka vyslovena, kdy se nejednalo o úplatek za nějakou konkrétní protislužbu, ani o nějakou formu „placeného výletu“ bez jakékoli pracovní části celé akce, i skutečnost, že se jednalo o ojedinělý exces v jinak řádném životě obž. R., dospěl soud k závěru, že není na místě uplatňovat na posouzení jednání obžalovaného prostředky trestního práva, a tohoto proto i v této části jeho jednání obžaloby zprostil.
84. Pro úplnost se dodává, že lze dát zčásti za pravdu obhajobě obžalovaného, když tato tvrdí, že podaná obžaloba nepřipustným způsobem rozšiřuje popis skutku v porovnání s původním zněním skutku tak, jak byl popsán v usnesení o zahájení trestního stíhání z 15.4.2014. Zásada zachování totožnosti skutku sice jak státnímu zástupci, tak soudu umožňuje se zčásti odchýlit od popisu skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání, zůstane-li zachováno alespoň jednání při změně následku, či naopak následek při změně jednání pachatele, rozhodně by však odchýlení se od popisu skutku tento nemělo rozšiřovat o další, pro trestní odpovědnost pachatele zásadní tvrzení, aniž by mu ohledně těchto bylo sděleno již při zahájení jeho trestního stíhání. V tomto směru má soud za to, že doplnění obvinění o skutková tvrzení týkající se Kupní smlouvy č.DVSM/21/Kup/04 uzavřené dne 30.4.2004 mezi odštěpným závodem České pošty, Severní Morava se sídlem v Ostravě, a společností AGROTEC a.s., na jejímž základě docházelo k čerpání pneumatik od obž. spol. Agrotec a.s. i po zavedení povinnosti provádět zadávací řízení ohledně veřejných zakázek stíhaného objemu, je minimálně na hraně, ne-li za hranou úprav skutkových tvrzení v obžalobě v porovnání s těmi obsaženými v usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaných. Nad rámec uvedeného lze dát rovněž za pravdu obhajobě, že se - a soud dodává, i ve znění pozměněném intervenujícím státním zástupcem ke konci hlavního líčení – tvrzení obžaloby z větší části, s výjimkou dvou výše uvedených skutečností (schůzka sv. Z. s obž. R. v Brně, nabídku účasti při fotbalovém utkání v Madridu) obž. R. vůbec netýkají, jelikož popisují jednání, k němuž docházelo mezi sv. Z. a dalšími osobami v rámci České pošty s.p. S ohledem na dosud uvedené tedy soud uzavírá, že provedenými důkazy nebyla trestní odpovědnost obž. R. za jednání, které je mu kladeno

za vinu, prokázána buď vůbec, když se stíhané jednání jeho osoby netýká (žalobní tvrzení týkající se sv. Z.), nebo mu nebylo prokázáno (žalobní tvrzení týkající se schůzky v Brně), nebo se nejedná o jednání natolik škodlivé, že by za něj bylo na místě obžalovaného stíhat a trestat prostředky trestního práva (nabídka účasti na fotbalovém utkání v Madridu). Za dané situace se proto soud rozhodl obž. R. zprostit obžaloby.

VIII.

85. Za **zákonný rámec rozhodnutí soudu** lze považovat ust. § 256 a § 332 tr. zákoníku, pokud jde o zprošťující část rozsudku ve vztahu k obž. spol. Agrotec a.s. pak rovněž § 8 odst. 5 zák. č. zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. Podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku se trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dopouští mimo jiné ten, kdo v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu způsobit jinému škodu či opatřit sobě či jinému prospěch zjedná některému dodavateli, soutěžiteli přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů či soutěžitelů. Podle odst. 2 písm. a) téhož ustanovení bude přísněji potrestán ten, kdo spáchá čin uvedený v odst. 1 jako člen organizované skupiny. Podle odst. 3 téhož ustanovení bude stejně přísně jako v odst. 2 potrestán ten, kdo za okolností uvedených v odst. 1 žádá, přijme nebo si dá slíbit majetkový nebo jiný prospěch. Podle § 332 odst. 1 tr. zákoníku ve znění účinném do 31.1.2019 se trestného činu podplácení dopustí mimo jiné ten, kdo jinému nebo pro jiného v souvislosti s podnikáním svým nebo jiného poskytne, nabídne nebo slíbí úplatek. Podle odst. 2 písm. b) téhož ustanovení tr. zákoníku bude přísněji potrestán, kdo jednání uvedené v odst. 1 spáchá vůči úřední osobě. Podle § 334 odst. 1 tr. zákoníku, ve znění účinném do 31.1.2019, se úplatkem rozumí neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě nebo s jejím souhlasem jiné osobě, a na kterou není nárok. Podle odst. 2 písm. d) téhož ustanovení tr. zákoníku se úřední osobou mimo jiné rozumí též jakákoliv osoba zastávající funkci v podnikající právnické osobě, v níž má rozhodující vliv Česká republika, pokud je s výkonem takové funkce spojena pravomoc při obstarávání věcí obecného zájmu a trestný čin byl spáchán v souvislosti s touto pravomocí. Podle odst. 3 téhož ustanovení se pak za obstarávání věcí obecného zájmu považuje rovněž zachovávaní povinnosti uložené právním předpisem či smluvně převzaté, jejímž účelem je zajistit, aby v obchodních vztazích nedocházelo k poškozování či bezdůvodnému zvýhodňování účastníků těchto vztahů nebo osob, které jejich jménem jednají. Podle § 8 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, je trestným činem spáchaným právnickou osobou protiprávní čin spáchaný v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak mimo jiné statutární orgán nebo jiná osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat; dále osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost; dále též zaměstnanec při plnění pracovních úkolů; jestliže ho lze právnické osobě přičítat. Podle odst. 5 téhož ustanovení se právnická osoba trestní odpovědnosti zproští, pokud vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu osobami uvedenými v odstavci 1 zabránila.
86. Pokud jde o **pohled Nejvyššího soudu** na možný výklad ust. § 256 tr. zákoníku převažuje snaha Nejvyššího soudu o stanovení mantinelů, jaké druhý chování v zadávacím řízení jsou možná nevhodná, ale stále ještě zákonná, a jaké jsou naopak již za hranou. Tak např. ve svém rozhodnutí sp. zn. 5 Tdo 1428/2017 z 18.3.2020 Nejvyšší soud mimo jiné konstatuje, že trestní odpovědnost za předmětný trestný čin nezakládá skutečnost, se zástupce zadavatele sešel se subdodavatelem. V jiném svém rozhodnutí, konkrétně ve svém usnesení sp.zn. 5 Tdo 589/2015 ze dne 11.11.2015 Nejvyšší soud konstatuje, že jednání osob, kteří jako členové hodnotící komise využili oprávnění, které jim umožňuje právní úprava zákona o veřejných zakázkách a rozhodli se umožnit uchazeči o zhotovení díla upravit jeho původní nabídku tak, aby obsahovala jen položky, které odpovídaly

zadání, přičemž mu současně poskytl informaci o cenách dalšího uchazeče, nemusí znamenat natolik intenzivní překročení zásad zákona o veřejných zakázkách, které by odůvodnilo potřebu uplatnění trestní represe ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku, pokud tento uchazeč nevyužil při úpravě vlastní nabídky znalost konkurenčních cen a nezasáhl do svého původního návrhu, nýbrž pouze vyškrtl položky zahrnuté do své nabídky nad rámec zadání, aniž by jakkoli upravoval jejich cenu. Naopak ve svém rozhodnutí sp. zn. 5 Tdo 1263/2017 ze dne 13.12.2017 Nejvyšší soud konstatuje, že sjednaná dohoda o vybraném okruhu účastníků zadávacího řízení spojená s předchozí dohodou, kdo zakázku získá a kdo naopak při zadávacím řízení vystupuje jen jako „křoví“ již naplněním skutkové podstaty trestného činu dle § 256 tr. zákoníku nesporně je.

87. Z hlediska **právního hodnocení** naplnil obž. R. S. svým jednáním pod body I/1-2 výroku (I/3+5 obžaloby) všechny zákonné znaky pokračujícího zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, když jednak v souvislosti se zadávacím řízením na veřejných zakázkách „Pošta Znojmo 2 - výměna oken“ (bod I/1 výroku) a „Pošta Frýdek-Místek 1 – obnova přepážkové části“ (bod I/2 výroku) v úmyslu opatřit sobě a jinému prospěch zjednal obžalované společnosti Radekov s.r.o. přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, a žádal a přijal přitom od jednatele této společnosti obž. Ing. A. H. majetkový prospěch v podobě výše uvedeného notebooku. Obž. Ing. A. H. a obž. společnost Radekov s.r.o. naplnili svým jednáním pod bodem I/1 výroku (I/3 obžaloby) všechny zákonné znaky jednak přečinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku, když v souvislosti se zadáním veřejné zakázky „Pošta Znojmo 2 - výměna oken“ (bod I/1 výroku) v úmyslu opatřit sobě prospěch zjednali obž. spol. Radekov s.r.o. přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů; jednak zločinu podplacení dle § 332 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, když obž. S. v souvislosti se svým podnikáním poskytl úplatek v podobě výše uvedeného notebooku a takový čin spáchal vůči úřední osobě, jimž obž. S. ve smyslu § 334 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku v době přijetí úplatku byl, jelikož Česká pošta v době činu byla nesporně právnickou osobou, v níž měla Česká republika rozhodující vliv, a provádění jakýchkoli úkonů v souvislosti se zadávacím řízením lze v souladu s ust. § 334 odst. 3 tr. zákoníku považovat za obstarávání věci obecného zájmu. Výhodou, k jejímuž zjednání jednáním obžalovaných došlo, může být nesporně výhoda, kterou ostatní soutěžitelé nedisponují, např. v podobě sdělení cen jednomu ze soutěžitelů nabízených ostatními soutěžiteli tak, aby mohl svoji nabídku korigovat a zvýšit tak svoji šanci na úspěch v zadávacím řízení. V projednávané věci lze v případě jednání pod bodem I/1 výroku spatřovat výhodu pro spol. Radekov s.r.o., kterou si obž. H. vyžádal a obž. S. mu ji poskytl, v informaci o počtu kol zadávacího řízení, a dále v poskytnutí sv. B. seznamu společností, které by měly být v předmětném zadávacím řízení poptávány a které by v něm v duchu výše citovaného rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tdo 1263/2017 z 13.12. 2017 vystupovaly v podstatě jako „křoví“; v případě jednání pod bodem I/2 výroku pak výzva obž. S. adresovaná sv. C., aby se a jeho společnost Synett s.r.o. nadále zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Pošta Frýdek-Místek 1-obnova přepážkové části“ neúčastnila, zjevně zvýhodňující zbývajícího uchazeče o předmětnou zakázku, tedy spol. Radekov s.r.o., kdy v tomto případě však nebylo prokázáno, a ostatně ani podanou obžalobou tvrzeno, že by o toto konkrétní zvýhodnění v podobě eliminování jednoho z konkurujících soutěžitelů o předmětnou zakázku obž. H., a tudíž i obž. spol. Radekov s.r.o. obž. S. požádali. Dalším z možných způsobů naplnění skutkové podstaty ve smyslu § 256 odst. 1 tr. zákoníku je zjednání časové přednosti pro některého z uchazečů o zakázku v tom smyslu, že se tento časově dříve nežli ostatní uchazeči dozví např. o termínu vyhlášení zadávacího řízení a může se tak na něj v porovnání s ostatními soutěžiteli lépe připravit. V projednávané věci lze podle soudu v případě jednání pod bodem I/1 výroku zjednání časové přednosti spatřovat v dotazu obž. H., a tudíž i obž. spol. Radekov s.r.o. na okamžik vyhlášení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Pošta Znojmo 2 – výměna oken“ a v odpovědi obž. S., že zadávací řízení se nachází ve fázi před obesláním. S ohledem na dosud uvedené tak není sporu o tom, že ze strany obž. S. došlo pod body I/1-2 výroku, ze strany obž. H. a obž. spol. Radekov s.r.o. pod bodem I/1 výroku k naplnění

skutkové podstaty § 256 odst. 1 tr. zákoníku. Pro úplnost nutno dodat, že ust. § 256 dopadá na všechny veřejné soutěže splňující znaky veřejného vyhlášení a možnost neomezeného okruhu soutěžitelů. V daném případě je možné za dodavatele, resp. soutěžitele považovat jak fyzické, tak právnické osoby podnikající ve stavebnictví ve smyslu zák. č. 137/2006 Sb. Soud rovněž doplňuje, že obž. S., ač od obž. H. přijal úplatek ve smyslu výše uvedeného notebooku, nebyl shledán vinným a odsouzen pro trestný čin přijetí úplatku ve smyslu § 331 tr. zákoníku, jelikož toto ustanovení je subsidiární ve vztahu k ust. § 256 odst. 3 tr. zákoníku, které má jakožto speciální ustanovení v užiti přednost, přičemž jednočinný souběh obou trestných činů je vyloučen. Pokud jde o zprošťující část výroku, má soud za to, že obž. společnost Agrotec a.s., jak popsáno výše, vynaložila veškeré úsilí, které bylo od ní možné ve smyslu § 8 odst. 5 zák. č. 418/2011 Sb., když jednak vydala, resp. od své mateřské společnosti převzala předpisy, jejichž účelem bylo zabránit protiprávnímu jednání svých zaměstnanců, zavázala každého z nich se při nástupu do zaměstnání s jejich řádně obsahem seznámit, proškolovala své zaměstnance v obsahu předmětných předpisů, prostřednictvím funkce compliance officerů, jakož i etické linky dohlížela nad jejich zachováním, konečně pokárala obž. R., pokud je svým jednáním porušil. Obž. spol. Agrotec tak bylo na místě zprostit obžaloby nejen z důvodu zproštění obžaloby obž. R., nýbrž i pro naplnění důvodu pro exkulpací obžalované dle citovaného ust. § 8 odst. 5 zák. č. 418/2011 Sb.

88. Pokud jde o **škodlivost jednání obžalovaných S., H. a obž. společnosti Radekov s.r.o.** má soud za to, že v daném případě již míra škodlivosti jejich jednání dosáhla intenzity, s níž trestní zákoník v § 12 odst. 2 počítá, když obž. H. pro sebe i obž. společnost Radekov s.r.o. se snažil získat informace a tyto od obž. S. také obdržel o probíhajících zadávacích řízeních, v daném případě o zadávacím řízení na zakázku „Pošta Znojmo 2 - výměna oken“, jimiž ostatní soutěžitelé nedisponovali, čímž obžalovaní porušili objekt trestného činu dle § 256 tr. zákoníku, tedy zájem státu na řádném a zákonném provedení zadání veřejné zakázky, a to za rovných podmínek pro všechny účastníky. Obdobně postupoval i obž. S., když ve snaze zvýhodnit obž. spol. Radekov s.r.o. v rámci zakázky „Pošta Frýdek-Místek 1 – obnova přepážkové části“ přiměl sv. C., aby se zadávacího řízení neúčastnil, ačkoli tento svědek měl již připravenou dokumentaci za účelem účasti na předmětném zadávacím řízení. Naopak v případě obž. R., soud nemá za to, že by jeho, byť nevhodně a rozporu s compliance programem Agrofertu a.s. sv. Z. adresovanou nabídkou na účast na návštěvě závodu Iveco v Madridu i s ním spojené návštěvě fotbalového utkání, šlo již o jednání natolik škodlivé, že by na jeho posouzení bylo již na místě užít, při respektování zásady „ultima ratio“, předpisů trestního práva. Jednání obžalovaných S., H. a spol. Radekov s.r.o. naopak vykazuje již rysy společensky natolik škodlivé ve smyslu § 12 odst. 2 tr. řádu, že na jeho posouzení, i při respektování zásady subsidiarity trestní represe, rozhodně nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiných právních předpisů.

IX.

89. Při úvaze o **druhu a výměře trestu** vycházel soud z ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku. Vzal v úvahu jednak povahu a závažnost spáchaných trestných činů, způsob jejich provedení i míru, v níž se obžalovaní na páchaní trestné činnosti podíleli, dále osobní poměry obžalovaných a jejich dosavadní způsob života, jakož i možnosti jejich nápravy. Jako k polehčující ve smyslu § 41 písm. p) na straně obž. S. a H. přihlédl při ukládání trestu ke skutečnosti, že dosud vedli řádný život. Totéž ve smyslu absence záznamu v rejstříku trestů zohlednil i v případě obž. spol. Radekov s.r.o. Jako k okolnostem pro obžalované naopak přitěžujícím přihlédl v případě obž. S. ke skutečnosti, že ve smyslu § 42 písm. f) tr. zákoníku zneužil při páchaní trestného činu své funkce zástupce generálního ředitele i vrchního ředitele divize poštovního provozu a logistiky České pošty s.p.; v případě obž. H. a spol. Radekov s.r.o. pak ke skutečnosti, že se ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku dopustili více trestných činů, v důsledku čehož byl také co do formy trestu ukládán obž.

H. a spol. Radekov s.r.o. trest úhrnný. Při ukládání trestů rovněž soud ve prospěch všech tří obžalovaných přihlédl ke skutečnosti, že spáchané trestné činnosti uplynulo téměř osm let.

90. S ohledem na dosud uvedené proto soud při zohlednění výše zmíněných polehčujících, resp. přitěžujících okolností obž. S. uložil trest odnětí svobody v trvání dvou let, tedy při samotné dolní hranici zákonné trestní sazby, která v případě ust. § 256 odst. 3 tr. zákoníku činí dva až osm let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let. S ohledem na majetkový prospěch, který svým jednáním zajistil obž. spol. Radedov s.r.o. byl obž. S. současně uložen peněžitý trest v celkové výši 150.000 Kč spolu s náhradním trestem odnětí svobody v trvání čtyř měsíců. Jako doplňující byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, konkrétně předmětného notebooku, zn. HP ProBook 450G0, výr. č. 2CE3382MM1, který lze považovat za výnos ze spáchané trestné činnosti. Obž. H. soud uložil s ohledem na dosud uvedené při zohlednění polehčujících, resp. přitěžujících okolností uvedených výše, též trest odnětí svobody, v jeho případě v trvání jednoho roku, tedy rovněž při samé dolní hranici zákonné trestní sazby, která v případě ust. § 332 odst. 2 tr. zákoníku činí rok až šest let, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou let. S ohledem na majetkový prospěch, který svým jednáním obžalovaný zajistil spol. Radedov s.r.o. byl obž. H. současně uložen peněžitý trest, a to v celkové výši 50.000 Kč spolu s náhradním trestem odnětí svobody v trvání dvou měsíců. Jako doplňující byl obžalovanému H. uložen trest propadnutí věci, konkrétně mobilního telefonu zn. Samsung, model GT-I8190N, černé barvy, včetně baterie, notebooku zn. FUJITSU SIEMENS, typ Amilo Si 2636, stolního počítače bez označení a mobilního telefonu zn. Apple iPhone, včetně SIM karty. Obžalované spol. Radekov s.r.o. soud s ohledem na získaný majetkový prospěch uložil peněžitý trest v celkové výši 250.000,- Kč.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat **do 8 /osmi/ dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení **odvolání** k Vrchnímu soudu v Praze, a to prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být

odůvodněno tak, aby bylo patrné, proti kterému výroku směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání může podat státní zástupce; obžalovaný; poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody či proto, že takový výrok nebyl učiněn; dále osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu, tj. příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh, přičemž státní zástupce do všech výroků a poškozený jen ohledně výroku o náhradě škody, resp. nemajetkové újmy mohou podat odvolání též v neprospěch obžalovaného. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává ve prospěch, či v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou k tomu oprávněnou má odkladný účinek. Odvolání lze přitom opřít i o nové skutečnosti a důkazy. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal. Ve smyslu § 228 odst. 4 tr. řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost podává poškozený k soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni.

JUDr. Petr Blažek

předseda senátu